

மல்லிகை

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

24 வது ஆண்டு மார்ச் - 1989

விலை ரூபா 10/-

ஜனவரி 1989

உதயன் புத்தக நிலையம்
பிரதான வீடு
மருத்திக்குளம்

சுசிரியம் பி.பாமினிக் ஜீவா

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA,
phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377

“மல்லிகையின் 24வது ஆண்டு பூர்த்திவிழா சிறப்புற
வாழ்த்துகின்றோம்.”

“வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான்”

உள்ளூர் மூலப்பொருட்களை உற்பத்திக்கு எடுப்போம்.
உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்போம்.

நுரைவளம் கூடிய “மில்க் வைற் நீலசோப்பை” வாங்கிப்
பாவிபுகள்.

20 மில்க் வைற் நீல சோப் மேலுறைகளில் உள்ள திருக்குறள்
களை வெட்டி அனுப்பி “ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன்,
நல்வழி, உலக நீதி” போன்ற நீதி நூல்களைப் பெற்று
பயனடையுங்கள்.

நாளும் நற்பணி செய்திட உங்கள் ஆதரவை நாடும்

► “மில்க் வைற்” ◄

மில்க் வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

த. பெ. இல. 77, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 23233

பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி
வரும் ராணிமுத்து, முத்து கொழிக்குச் சித்திரக்கதை
(மாதம் இருமுறை வெளியீடு) புத்தகங்களைப்
பெறவும்

Book Centre

371, Dam Street, Colombo 12

Phone: 33529 "Cable: KENNADIES"

BRANCH:

All Ceylon Distributors

119-1/1 K. K. S. ROAD, JAFFNA.

Phone: 24234 Cables: "ACEEED"

Proprietors:

**ALL CEYLON DISTRIBUTORS
INVESTMENTS LTD.**

RANI Grinding Mills

219, Main Street

Matale (Sri Lanka) Phone: 066-2425

Vijaya General Stores (AGRO SERVICE CENTRE)

Dealers: Agro Chemicals Sprayers Fertilizer
& Vegetable Seeds

No. 5, Sri Ratnajothe Saravanamuthu Mawatha
(Wolfendhal Street), COLOMBO - 13.

Telephone: 27011

We assist to import any items especially
Japanese reconditioned " " hicles

HUSSAIN BROS

*IMPORTERS OF RECONDITINED
VEHICLES & INDENTING AGENTS*

Importers of: Chemicals, Electrical Fittings,
Hardwares, Sundries & Glass Wares

Telephone: 20712 Telegrams: JUBITEE
127, Maliban Street, Colombo - 11

**ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS**

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR

NEEDS

Wholesale & Retail

Dial: 26587

TO

E.SITTAMPALAM & SONS.

**223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.**

WITH THE BEST COMPLIMENTS
OF

KALKISONS

Importers and dealers in Hardware
and Building Materials,
147, Stanley Road,
JAFFNA.

KALKI TRADE CENTRE

Importers and Commission Agents,
85, Old Moor Street,
COLOMBO - 12
Phone: 35185 / 28729

இன்று வாழ்க்கையில் தினசரி அத்தியாவசியப் பொருட்
களில் ஒன்று பாதஅணி. அதில் கவனிக்கத்தக்க அம்சம்,
தரமானதாகவும் நீண்ட நாட்கள் பாவிக்கத்தக்கதாகவும்
அமைவதே. எமது பாத அணிகளுக்கு அத்தகைய
உத்தரவாதமுண்டு.

முன்னேற்றப் பாதையில் வீறுநடை போட
எங்கள் பாதணிகள் உங்களுக்கு உதவும்.

எல்லோருக்குமுரிய எல்லா வகையான பாதணி
களும் நவீனமாகவும் மலிவாகவும் எங்களிடம்
உண்டு.

நவீன பாதணி தயாரிப்பாளர்களும்,
ஏக விநியோகஸ்தர்களும்:

பிரகாஷ் ஸ்ரோர்ஸ்
39, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

*With Best Compliments
from*

EASWARAN BROTHERS

Suprem Steel Furniture

Handy, elegant and versatile, Suprem steel collapsible Furniture are sturdily constructed out of Steel tubing of high tensile strength and come in various Colours.

Suprem steel - the practical solution wherever space problems arise in flats, small dwelling houses, camps, boarding houses, etc.

**SOLE AGENTS
EASWARAN BROTHERS**

267, Sea Street, Colombo - 11
Tel. 32599, 568720, 35842, 547608.

Also available at
SUPREM STEEL
Pearlazzo Building
(near concord Theatre)

133 D, Galle Road, Dehiwela.

Tel: 714724

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிமினைய, கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

'Mallikarjuna' Progressive Monthly Magazine

218

ஜனவரி — பெப்ரவரி — 1989

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

24-து ஆண்டு மலர்

அடுத்த ஆண்டு வெள்ளி விழா மலர்!

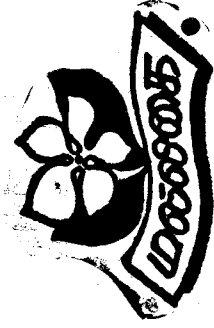
அடுத்த ஆண்டு மல்லிகைக்கு வெள்ளி விழா ஆண்டு. அந்த வெள்ளி விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக 'மல்லிகை' 25-வது ஆண்டு மலரொன்றைத் தயாரிக்க விரும்புகின்றோம். அந்த மலர் வேலை பாரிய வேலை. மலர் வேலையை இந்த மாதம் ஆரம்பிக்க உள்ளோம். மல்லிகையை மனசார விசுவசிக்கும் உளமார நேசிக்கும் நண்பர்களை, சுவைஞர்களை நம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

24-வது மலர் இப்பொழுது உங்களது கரங்களில் தவழ்கின்றது. 'ஆரம்ப காலங்களில் மல்லிகையில் ஆக்கங்கள் படைத்தவர்கள் சில ரது பெயர்கள் இன்று இடம் பெறுவதில்லையே?' என்றொரு கேள்வி இலக்கிய வட்டாரங்களில் கேட்கப்படுவதுண்டு. நம்மைப் பொறுத்த வரை நமக்கென ஒரு திட்டவட்டமான நோக்கமுண்டு; கொள்கை யுண்டு. அதை வலுக்கட்டாயமாக யார்மீதும் திணிக்க மாட்டோம். அதே சமயம் மற்றவர்களும் நம்மீது திணிக்கக் கண்டிப்பாக இடத் தரவும்மாட்டோம்.

பலர் வருவார்கள்; எழுதுவார்கள். போவார்கள் ஆனால் மல்லிகை அத்தியார்த்துடன் காலம் காலமாகத் திகழும். மல்லிகை இன்றைக் குரியதல்ல; அது அடுத்த நூற்றாண்டுக்குரியது. சரித்திரத்தில் நின்று நிலைக்கத் தக்கது. இதைப் புரிந்து கொண்டவர்களே மல்லிகையின் அடி ஆதார சக்திகள்.

அட்டையை அலங்கரிக்கும் புகைப்படத்தை உதவியவர் 'பேபி போட்டோ நிறுவனத்தினர்'. வாழ்க்கைச் சமையுடன் உழைப்புப் பாரத்தையும் தாங்கியுள்ள 'பெண்மணி'.

— ஆசிரியர்

ஆழமான உணர்வுகள் — மௌனத்தில் வாழ்கின்றன!

நினைத்துப் பார்க்கும்போது மலைப்பாக்கத்தான் இருக்கிறது! — இருபத்து நான்கு ஆண்டுகளைக் கடந்து, அடுத்த ஆண்டு வெள்ளிவிழா, மலருடன் இருபத்து ஐந்தாவது வருடத்தில் அடியெடுத்து வைக்க முனைந்து கொண்டேன். மலலிகையின் இந்தனை ஆண்டுக்கால கட்ட வளர்ச்சியை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் வேளை யில் என்னுட்கூட அந்த நம்ப முடியவில்லை.

நேற்றுப் போல நிக் இருக்கிறது. அதற்குள் 'கால் நூற்றுண்டு' உருண்டோடி விட்டது.

பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கும்போது 'நானு இதை வெல்லாம் சாதித்தேன்?' என்ற மன ஆச்சரியம் என் றெஞ்சில் முகிழ்ந்து எழும்புகின்றது.

பலம், இதைக் கடந்த காலங்களில் எனக்குக் கற்றுத் தந்துதான் நான் நம்பிய கோட்பாடு. அதன் திசை வழியில் பயணஞ் செய்தே நான் இன்றைய பாணத்திற் வந்துள்ளேன். அதன் அறுவடையே மலலிகையின் கால் நூற்றுண்டுத் தொடர்ச்சி.

சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் ஆயுள் ஒரு சில ஆண்டு களேயாகும். தமிழில் இதுவரை வந்த சிற்றிலக்கிய சஞ்சிகைகள் ஒரு சில வருஷங்களில் வந்த சுவடு தெரியாமல் மறைந்து போயுள்ளன. அதே சமயம் அவை வெகுஜன பிரபலம் பெற்ற சஞ்சிகைகள் சாதித்ததை விடவும் ஆழமாகவும் — அகலமாகவும் இலக்கியப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியும் உள்ளன.

உதாரணத்திற்கு மணிக்கொடியைக் கூறலாம். பின்னர் வந்த சரஸ்வதியைச் சொல்லலாம். தொடர்ந் தும் இச்சிறு சஞ்சிகைகளால் தாக்குப் பிடிக்க முடிய வில்லை, நிறுத்தப்பட்டு விட்டன.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இவைகளைப் பாடமாகப் படித்துக்கொண்டவன்தான் நான். 'சிற்றிலக்கிய ஏடு கள் ஏன் தொல்லியடைகின்றன?' என்று எனக்குள் நானே பல தடவைகள் விவாதித்துக் கொண்டதுண்டு.

— என்ன காரணம்?

ஆரம்ப இருந்த அளவிற்கு இலக்கிய நேசிப்பு இருந்த அளவிற்குச் சரியான மதிப்பீட்டு உழைப்பு நல்கப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கே நான் கடைசியில் வந்தேன்.

மக்களிடம் — மக்களிடம் — உறுதியாக வேர் பாய்ச்சி வளர்வது என்ற தாரக மந்திரத்தை மன மந்திரமாகச் செபிக்கக் கற்றுக் கொண்டேன்.

ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மலலிகையை அச்சடித்து முடிந்ததின் பின்னர் அதைக் கட்டாகத் தொளில் சுமந்தவண்ணம் தெருத் தெருவாகக் கைவஞ்சுகளைத் தேடி 'தரமான ரஸிகர்களைக் கண்டறிந்து. அவர்க ளுக்கு இதழ்களை மாசா மாசம் செர்ப்பிக்க எத்தனை சிரமப்பட்டேனோ அத்தகைய சிரமத்தைத்தான் இன்றும் எனது தொளில் சுமந்து திரிகின்றேன்.

— இப்படியாக உழைப்பதில் எனக்கொரு ஆத்மதிரப்தி! நெருக்கதில், சந்துபொந்துகளில், ஒழுங்கை களில், பஸ் நிலையங்களில், தேநீர்ச் சாலைகளில், புத் தகக் கடைகளில்தான் மலலிகைக்குரிய ஆண்டுச் சந் தாக்களைப் பெருமாளும் நான் பெற்றுக்கொள்வது வழக்கம்.

— அப்படியொரு வாசகர் தொடர்பு!

நான் மனசார நினைக்கின்றேன்; இந்தப் பூழி உருண்டையில் நான் ஒருவன்தான் ஆசிரியன் என்ற வேறாதாவில் வீதிகளில் வைத்துச் 'சந்தா' வசூலிப்பவ னென எனக்குள் நானே எண்ணிக் கொள்வேன். இத்தனை காலமும் விடாமல் இதனைச் செய்து வருப வன் தான் நான்.

— இது ஒரு கின்னஸ் சாதனை!

இந்த மன வலிமையைத் தந்துதான் என்ன?

நான் நம்மிப் பேணிப் பாதுகாத்து இதுரை கடைப்பிடித்து ஒழுக்கி வரும் தத்துவம்.

மக்கள்தான் எனது எஜமான்கள். அவர்களை அவர் களது குறை நிறைகளுடன் நேசிப்பதுதான் எனது

அச்சடிக்கப்பெற்ற மலலிகை இதழ்களை எடுத்துக் கொண்டு வீதி வீதியாகத் திரியத் தொடங்கிவினேன். ஆரம்பத்தில் விற்பனை செய்தேன் என்று சொல்வதை விடவும் வறுக்கட்டாயமாக நண்பர்களிடம் தினித் தேன் என்று சொல்வதே பொருத்தமுடையதாகும்.

மலலிகை இதழின் ஆரம்ப கால விலை 30 சதம். ஆண்டு மலர் என்றால் ஐம்பது காசு. இதழ்களை நான் தினிக்குப் பட்டபாடு இருக்கின்றதே — அப்பப்பா! அப்படியொரு சிரமம். தெருக்களில் ஒரு யாசகனைப் போல, பிசாசு கேட்டுக் கொஞ்சம் ஒரு பிசாசுக்கார னைப் போலவே பெரும்பாலும் நான் காட்சி தருவேன்.

என்னைக் கண்டு தலை மறையும் எத்தனையோ நண்பர்களை எனக்கு இன்றும் தெரியும். அவர்களில் சிலர் இன்று மலலிகையின் நிரந்தரச் கைவஞ்சுகளாக இருக்கின்றனர்.

'இந்தப் பயலை நேரில் பார்த்துவிட்டால் முப்பது சதம் அடி வேண்டுமே' என எண்ணி ஒழுங்கைகளுக் குள்ளால் குறுக்கே திசைமாரிப் போனவர்கள் பலரை எனக்கு ஞாபகமுண்டு.

இத்தனைக்கும் சா ஹித் திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்று, இவங்கையில் மதிக்கப்படத்தக்க ஓர் எழுத்தா ளாக மக்களால் நான் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருந்த வேளை. என்னை அவர்களில் சிலர் அந்தக் கோலத்தில் தரிசிக்க விரும்பவில்லை; நானுமோ அந்தக் கோலத்தைச் சுவ பத்தில் இழக்கத் தயாராகவிலலை!

வீதியில் என்னிடம் எஞ்சிகையைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள அநேகர் இன்னமும் அதற்குரிய கிரியத்

ஊதத் தந்து விடவில்லை. நான் ரொம்பவும் ஞாபக சகிக்காரன். அந்த முகங்களை இன்னமும் நினைவில் வைத்துள்ளேன்.

வேறு சிலர் மிகுதிப் பணத்தை வாங்க மறுப்பார்கள். நான் வற்புறுத்தித் திருப்தி கொடுப்பேன். அப்பொழுது அந்த நேரத்தில் அது வியாபாரம். அபிமானம் இருந்தால் சந்தர்ப்பம் செலுத்தலாம்; வந்து வண்பளிப்புத் தரலாம் என்பேன்.

நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் தேவிலைப் பிரசார சபை வீட்டுக்கு வீடு இலவசமாகத் தேநீர் விநியோகம் பண்ணிற்று. நான் அதைத் தொடர்ந்து அருந்தியுள்ளேன். அப்பொழுது பிரபலமாகாத சிகரெட் கம்பெனி ஒன்று சிகரெட்டுகளை வீதியில் வீசிப் பிரசாரம் செய்தது. நாளைத் தொடங்கியே இருந்து மாமா வீடில் ஒப்படைத்துள்ளேன். இலக்கிய வளர் கட்டத்தில் 'கல்கி' வாங்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் 'குமுதம்' ஒன்றை இலவசமாகத் தந்து பத்திரிகைகளை அந்த ஊரில் குமுதத்தையும் நான் பெற்றுப் படித்துள்ளேன். எம்.ஜி.ஆர். என்ற சினிமாக்கலைஞன் தமிழகத்தின் முதலமைச்சரானார். இதுவும் எனக்குப் புத்தி போதித்தது.

இவை அனைத்தையும் கிரகித்துச் சீரணித்துக் கொண்ட நான் ஒரு திட்டவாட்டமான முடிவுடன் தான் 'மல்லிகை' இதழ்களைச் சுமந்த வண்ணம் வீதிக்கு இறங்கினேன். திரும்பத் திரும்ப மக்களிடம் சென்றேன். இந்தத் தேசத்திலுள்ள பிரதான பட்டினங்களுக்குப் போயிருக்கின்றேன். தமிழகத்திலுள்ள முக்கிய நகரங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் என் கைகளை அலங்கரிப்பவை 'மல்லிகை' இதழ்களே.

நட்பைத் தேடித்தேடிச் சென்றிருக்கின்றேன்; இலக்கிய நெஞ்சங்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தேடல் முயற்சியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றேன்.

நான் இந்தத் தேசத்துத் தெருக்களில் விதைத் துள்ள இலக்கிய விதை எண்க்காகவல்ல; மல்லிகைக் காகவல்ல; வருங்காலத்தில் இந்த மண்ணில் முளை விட்டு அரும்பி வரப்போகும் சகல சிற்றிலக்கியத் தரமான ஏடுகளுக்காகவாவே இந்த உழைப்புத் தானம் செய்துள்ளேன் என வருங்காலத் தலைமுறை தெளிவாகவே புரிந்து கொள்ளும்.

அடுத்த நூற்றாண்டு என்னைப் பற்றிப் பேசும்.

சரித்திரச் சம்பாஷினைக்கு இன்று நான் பசுனை யிட்டுள்ளேன். சமகாலத்தில் என்னைப்பற்றி எந்த விமரிசனமும் செய்யப்படலாம். விமரிசனத்திற்கு அப்பால் பட்டவனல்ல நான். நன்றாக விமரிசிக்கட்டும். காலம் 'எல்லாரையும் விட' மிகச் சிறந்த துல்லியமான விமரிசகன். காலமே தீர்ப்பளிக்கட்டும்!

காலங்கடந்து செய்யப்படும் அந்த விமரிசனத்திற்கு இன்று என்னை நானே தயார்ப்படுத்திக் கொண்டு உழைத்து வருகின்றேன்.

நான் எனக்குப் புகழ் சேர்ப்பதற்காக என்னுமே சிந்தித்தவனல்ல. இந்த மண் சிறக்கவேண்டும். இந்த மண்ணின் மைந்தர்களின் படைப்பாற்றலை உலகு அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதுவே எனது ஆத்மார்த்திக அலாவாலும்.

—டொமினிக் ஜீவா

மல்லிகையின் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

எங்கட வித்தி'

இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளில் பெரும்பாலானோர் சாதாரண குடும்பங்களில் தோன்றியவர்கள், அதிலும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் பெரும்பாலானோர் அடக்கப்பட்ட — ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்திலிருந்து முகிழ்ந்து வந்தவர்கள்.

இப்படியானவர்களை அன்றே இனங்கண்டு அங்கீகரித்தவர்களில் முக்கியமானவர் 'எங்கட வித்தி' அவர்கள்.

'மல்லிகை'யை ஆரம்பிக்காலத்திலிருந்தே சுவைத்து ரஸித்தவர். அதை ஒளிவு மறைவின்றி எழுத்திலும் வடித்தவர். மல்லிகைக்கு ஆக்கங்கள் தந்து அதன் இலக்கியச் செழுமைக்குப் பங்களிப்பு நல்கியவர். நாட்டார் கலை வளர்ச்சிக்காக நாடுபூராவும் அலைந்தவர். பழம் பெரும் கலைஞர்களை இனங்கண்டு மக்கள் மத்தியில் கொளவித்து முகிழ்ந்தவர்.

அவர் ஒரு கல்விமான்! பேராசிரியர்; உபவேந்தர். இத்தகைய சமூகச் சிறப்புக்கள் மிக்கவர் என்பதற்காக அல்ல, அவரை மல்லிகை நேசித்தது. அவர் ஒரு மனிதன் என்பதற்காகவே மல்லிகை அவரைக் கொளவித்தது.

அத்தகைய பெரிய மனிதன் எம்மைவிட்டு மறைந்து விட்டார் என்பதே பாரிய சோகமாகும்.

அவரது குடும்பத்தினரும், நண்பர்களும், பல்கலைக் கழகத்தினரும் அடையும் துக்கத்தில் மல்லிகையும் கலந்து கொள்கின்றது.

தோழர் கொல்வின்

இலங்கையில் முதன் முதலில் தோன்றிய அரசியல் கட்சி, 'சமசமாஜக் கட்சி', முதல்தோன்றிய இடதுசாரிக் கட்சியும் அதுவேதான்.

அதன் முதிர்ச்சிமிக்கதோழர் கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா அவர்கள் நம்மைவிட்டு மறைந்ததையிட்டு மல்லிகை இந்த நாட்டு உழைப்பாளி மக்களுக்குத் தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

கொல்வின் அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலப் போராட்ட வீரர். இன்று இந்நாட்டில் தேசியத் தலைவர்கள் எனப்படுபவர்கள் அன்று அந்நியனுக்கு வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு பதவிச் சுகம் கண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்திய தேசியப் போராட்டப் பரம்பரையின் மூத்த குடிமக்களில் கொல்வினும் ஒருவர். தேச விடுதலைக்காகச் சிறைப்பட்டவர். சிறையை உடைத்து வெளிப்பட்டவர்.

இந்த நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காகத் தியாகங்கள் பல செய்த கர்ம வீரர்களை இளந் தலைமுறையினர் சரியாக ஞாபகம் வைத்திருக்கவில்லை.

சகல மட்டங்களிலும் சகல கட்டங்களிலும் உழைக்கும் மக்களுக்காகப் போராடி மறைந்த தோழர் கொல்வினின் இழப்பிற்கு மல்லிகையும் அஞ்சலி செலுத்துகின்றது.

வெள்ளி விழா மலர் அடுத்த ஆண்டு வெளிவரவுள்ளது என்ற தகவலறிந்தேன். இதை எழுதும் பொழுது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. நான் முன்னே நாலாவது ஆண்டிலிருந்துதான் மல்லிகையைப் படித்து வருகின்றவன். அதிலிருந்து தொடர்ந்து படித்து வருபவன்.

தார இருந்து. நீங்கள் இருக்கும் யாழ்ப்பாணப் பக்கமாக இந்த நிலையில் கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறேன். காரணம் உங்களை மதிப்பதல்ல. உழைப்பை மதிக்கின்றேன். எப்படி உங்களால் இப்படித் தொடர்ந்து உழைத்து வர முடிகிறது என மனதிற்குள் நினைத்து நினைத்து மலைக்கிறேன். ஈழத்து இலக்கியத்தின் மீது, தமிழ் மீது எத்தகைய பற்றுறுதி இருக்க வேண்டும் இந்த உழைப்பிற்கு!

நான் உங்களை நேரில் பார்த்தவனல்ல, எழுத்தில்தான் தெரியும். உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். மல்லிகையைக் கையில் எடுக்கும்போது முதல் குழந்தையை முதன் முதலில் கைபடத் தூக்கிய பரவசமே என் நெஞ்சில் நிறைகிறது.

ஈழத்து இலக்கியம் இத்தனை கௌரவத்தை இன்று பெற்றுத் திகழுகின்றது என்றால், அதில் மல்லிகைக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு. உங்களை மையமாகக் கொண்டு ஆயிரம் ஆயிரம் நெஞ்சங்கள் உண்டு. அதில் பலரை உங்களுக்கே தெரியாமல் கூட இருக்கலாம்.

புதுப் புது அம்சங்களை மல்லிகையில் வெளியிடப்பாருங்கள். வெள்ளி விழாக் கொண்டாடப் போகும் ஓர் இதழ், காலத்தின் மாற்றத்தை உணர வேண்டும். புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்புகள். முன்னர் மல்லிகை பலரை இலக்கிய உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இன்று அவர்களில் பலர் பிரபலங்களாகி விட்டனர். புதிய புதியவர்களைத் தேடிப் பிடியுங்கள். இத்தனை அனுபவமும் நோக்கமுமுள்ள உங்களுக்கு இது தெரியாததல்ல.

மலையகப் பயணம் இன்னமும் தான் நடைபெறவில்லை. மலையகம் இன்று புதிய பூமியாக மலர்ந்து வருகிறது. சிந்தனையில் பெரிய மாறுதல். நேரில் வந்தால்தான் இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

முன்னர் தமிழர், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலையகம் எனப் பிரிந்திருந்து பிரதேச வாதத்திற்கு உட்பட்டுப் போயிருந்த நிலை இன்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறி வருகின்றது. இது வரவேற்கத்தக்க மாறுதல். இலக்கியத்தில் இந்த மாறுதல் புதிய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் என்பது திண்ணம். அப்பொழுது மல்லிகையின் கால் நூற்றாண்டுச் சேவை விதந்து பாராட்டப்படும். உங்களது அயராத உழைப்புப் போற்றிக் கௌரவிக்கப்படும்.

பசறை.

ஆர், சந்திரதேவன்

டொக்டர் எம். கே. முருகானந்தனின் இரு நூல்கள்

1. தாயாகப் போகும் உங்களுக்கு ...

- கர்ப்பிணிப் பெண்களின் மனதில் எழும் சந்தேகங்கள், பயங்கள். கேள்விகளுக்கான விடைகள்.
- அலட்சியப்படுத்தக் கூடாத அறிவுறுதிகள்.
- உங்களுக்கும், குழந்தைக்குமாகச் சேகரிக்க வேண்டியவை.
- பிரசவம் — இரட்டைக் குழந்தைகள்.
- உடல் வளப்பைப் பேணல் — இன்னும் பல.
- ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருக்கவேண்டிய நூல்.

விலை ரூபா 25 - 00

விசேட பதிப்பு: ரூபா 30 - 00

2. எ யி ட் ஸ்

- மனித நாகரிகத்திற்கு சவால் விடும் புதிய நோய்.
- மரணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட நோய்.
- நோய் தொற்றுவதைத் தடுக்க ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டிய தகவல்கள்.
- ஜீ. ஸி. ஈ., — ஏ. எல். மாணவர்களுக்கு அவசியமானது.
- சுகாதார சேவையாளர்களுக்கான விசேட குறிப்புகள்.

விலை ரூபா 10 - 00

கிடைக்குமிடங்கள் :

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, உதயன் புத்தக நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம். பருத்தித்துறை.

மல்லிகைப் பந்தல்,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்களிடம் உறங்கிக் கிடக்கும்
பணத்திற்கு
உத்தரவாதத்துடன் உயர் வட்டியும் பெற
விரும்புகிறீர்களா?

இன்றே நாடுங்கள்

“ஷப்ரு”

★ நிலையான வைப்புத் திட்டம் / Term Deposits
குறைந்த வைப்புத்தொகை 1,000/-
மாதாந்த வட்டிபெற குறைந்த
வைப்புத் தொகை 5,000/

காலம் (மாதம்)	மாதாந்த வட்டிவீதம்	முதர்ச்சியில் வட்டிவீதம்
3		15%
6	15%	17%
12	18%	20%
24	21%	23%
36	22%	24%

★ வைப்புச் சான்றிதழ் / Certificate of Deposit
★ முதலீட்டுச் சேமிப்புத்திட்டம் / Investment Savings
Deposit
உங்கள் நிதியைப் பெருக்க “ஷப்ரு”வின் உதவியை
நாடுங்கள்.

ஷப்ரு யூனிக்கோ பிளான்ஸ் லிமிடெட்

61, நியூ புல்லர்ஸ் வீதி, 207, மின்சாரநிலைய வீதி
கொழும்பு-4 யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி இல: 589310, 500576

பொட்டு

—தெளிவத்தை ஜோசப்—

‘பொட்டு வச்சிக்கிட்டிரு
மாங்க ...?’

ஷேவ் செய்து கொண்டிருக்
கின்றேன்.

குரலுடன் வந்த காற்று ஒரு
காதுகளுள் நுழைந்து மறுகாதால்
வெளியேறியது.

‘பொட்டு வச்சிக்கிட்டிருமா
வேண்டாமா ...?’

இரண்டாவது தடவை வேக
மாக வந்து வேகமாக நுழைந்து
வேகமாக வெளியேறியது.

ஷேவ் செய்யும் உத்தியில்
கன்னத்துத் தோலை மேலேயும்
கீழேயுமாக இழுத்துக் கொண்டி
ருந்தால் காதின் துவாரம் சற்றே
பெரிதாகி, குரலுடன் வந்த
காற்றை விரைவாக உள்ளிழுத்து
விரைவாக வெளியேற்றிவிட்ட
தாக நினைப்பது தவறு.

காற்று வெளியேறி விட்டா
லும் காற்றுடன் நுழைந்த மனை
வியின் குரல் உள்ளே ஒரு பிரள
யத்தையே உண்டுபண்ணிக்
கொண்டிருந்தது.

ஒரு தமிழ்ப் பெண் அதுவும்
திருமணமானவர் எப்போது
பொட்டு வைக்க மாட்டான்?

புருஷன் செத்த பிறகு!

புருஷன் தான் இதோ இருக்
கிறேன், கல்லுப் பிள்ளையார்

மாதிரி ‘ஹேன் ‘பொட்டு
வைக்கட்டுமா’ என்னும் கேள்வி.

பொட்டு வைத்துக் கொண்டு
புருஷனுடன் போவது ஒரு சரா
சரி மனித உரிமை.

சும்மலை அதைக்கூட மறுத்
துள்ளது.

நெற்றி நிறைந்த பொட்டு
டன் நடக்கும்போது நான் தமிழ்
ச்சி என்பது பறைசாற்றப்படும்,
பஸ்ஸிலோ பாசைதயிலோ
போதும்போது குறு குறு பார்
வைகள் வரும் குக்கல் பேச்சு
கள் கேட்கும் கூட வரும் ஆண்
தலைநிட்டால். மகலில் வாய்த்
தர்க்கம் பிறகு அடிக்கடி, பிறகு
எங்கே போய் முடியுமோ?

அதுவே இன்னுமொரு இனக்
கலவரத்துக்கும் பொட்டு வைத்து
விடலாம்.

தாவாயை நிரிந்தி கழுத்
தடியில் சேர வைத்து மேல்
தோக்கி அழுத்தி இழுக்கின்றேன்.
தாவாயடியில் ஷேவ் செய்வதற்
காக முகம் உயர்ந்ததும் பார்வை
மேலே போய் விடுகிறது. இருந்
தும் கழுத்தடியில் ஓடும் ரேசரை
முன்னே தொங்கும் கண்ணடியில்
கவனித்துக் கொள்ளும் திறமை
இருக்கிறதே !

எந்த மனிதனிடம்தான்
திறமை இல்லை. வெற்றியும்

தோல்வியும் அதைப் பயன்படுத்தும் விதத்தில் இருக்கிறது.

‘கொடியையாவது போட்டுக்கிறவாங்க.....?’

முதற் கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்காத ஏமாற்றத்தின் இறுக்கம் இந்த இரண்டாவது கேள்வியில் ஆக்ரோஷமாக எதிரொலித்தது.

‘நான் மட்டும் தனியாகப் போயிருக்கலாம்’ என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

இருந்தாலும் இது போன்ற இடங்களுக்கு மனைவியுடன் சென்று ஜோடியாய் அமர்ந்தெழுந்து வருவதில் இருக்கும் மரியாதையும் தனிதான். மகிழ்ச்சியும் தனிதான்.

கடைக்கு வந்து அழைப்பிதழைக் கையில் கொடுத்துக் கூப்பிட்டார்கள்.

புதிதாக வந்திருக்கும் ஒரு சிறுகதைப் புத்தகத்துக்கு வெளியீட்டு விழா நடத்துகின்றார்களாம். பேப்பர்களில் அடிக்கடி வரும் பெயருக்குரிய கவிஞர்கள் சிலர்; எழுத்தாளர்கள் சிலர் என்று கூட்டமாக வந்து என்னைத் திணரடித்து விட்டார்கள்.

புத்தகத்துக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது. இருந்தும் என்னைத் தேடி அத்தனை பேர் வந்து நின்றதில் எனக்குப் பெருமைதான். அந்தப் பெருமையில் இவளும் பங்கு கொள்ளட்டும் என்றுதான் கிளம்பச் சொன்னேன்!

கதை அது இது என்று என்னைவிடக் கூடுதலாக வாசிப்பதும் இவள்தான். நேரம் இருக்கிறதல்லவா — எனக்கெங்கே அவைகளுக்கெல்லாம் நேரம் — எழுதுகிறவர்கள் பெயரெல்லாம் கூடத் தெரியும் இவளுக்கு. இதோ இவர்தான் — அதோ அவர்

தான் என்று ஆட்களையே காட்டலாம், அதிசயப்பட்டுப் போவான். அதற்காகத்தான் கிளம்பச் சொன்னேன்.

அமைச்சர்தான் புத்தகத்தை வெளியிடுவாராம். அவரிடம் இருந்து முதல் புத்தகத்தை நான் வாங்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய வேண்டுகோள். மந்திரி வருகின்றார் என்றால் பேப்பரில் இருந்தெல்லாம் வந்து படம் பிடிப்பார்கள். மந்திரியிடமிருந்து புத்தகத்தை நான் வாங்கும் போது பிடிப்பார்கள். எப்படியும் படம் பேப்பர்களில் வரும். படத்தில் பார்ப்பதைவிட நேரில் பார்ப்பது ஒரு ‘தரில்’ அல்லவா! எத்தனை பெருமைப் படுவான். அதற்காகத்தான் கிளம்பச் சொன்னேன்.

இவள் என்னடாவென்றால் பொட்டு வைக்கட்டுமா? தாலிக் கொடியைப் போடட்டுமா? என்று கொண்டு.....

படபடவென்று தண்ணீரை அள்ளி முகத்தில் அறைந்து, இரண்டு விரலை தொண்டைவரை செலுத்தி, நாலு தேய் தேய்த்து ஒங்கரித்துத் துப்பிவிட்டு மீண்டும் நீரை அள்ளி கழுத்து தோள் முதுகென்று விசிறித் தேய்த்துக் கொண்டேன்.

ஷேவ் எடுத்த முகம் லேசாக எரிந்தாலும் சூனிரீர் படப்பட இதமாக இருக்கிறது.

முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு நான் உள்ளே வரும் போது உடுத்து முடித்து மனைவி உட்கார்ந்திருந்தாள்.

நெற்றியைப் பார்த்தேன். காலியாக இருந்தது. கழுத்தைப் பார்த்தேன் காலியாக இருந்தது. ஆனாலும் ‘நான் ரெடி’ என்னும் தோரணையில் அமர்ந்திருந்தாள்.

அவளுடைய கேள்விகளை நான் அசட்டை செய்துவிட்டேன்.

பொருமல் அந்த அமரலில் தெரிந்தது.

‘நாலு மணிக்குக் கூட்டம் வீங்க, மந்திரி வரருன்னீங்க. இப்பவே மூணு ஆவுது. சுருக்காக எளம்புங்க, நான் ரெடி’ என்னுள்.

‘நான் ரெடி’ என்னும் அந்த சொல்லின் அழுத்தம் கழுத்தைச் சுற்றி வந்து நெற்றியில் நின்றது.

‘சரி சரி வாங்க... அழகான முகத்தை ஏன் இப்படி உம்முன்னு வைச்சிருக்கீங்க’ என்று மனைவியின் கன்னத்தை ஈர விரலால் தட்டி, சமாதானம் செய்து உள்ளே அழைத்துப் போனேன்.

மனைவி என்பதால் மட்டுமே அவளை நீ, வா, போ என்று ஒருமையில் விளக்கும் வழக்கம் எனக்கு உடன்பாடல்ல. மனைவி என்னை ‘நீங்கள்’ என்று கூறும் போது நான் மட்டும் ஏன் ‘நீ’ என்று கூற வேண்டும்.

உரிமையுடன் பழகும் நண்பர்களை, உடன் தொழில் புரிபவர்களை, பாதையிற் சந்திக்கும் புதியவர்களை, பக்கத்து வீட்டுக் காரர்களை ‘நீ’ என்று கூறுகின்றோம். நீங்கள் என்று குறிப்பிட, அவர்களை விட மனைவியாக்கப் பட்டவள் எதில் குறைந்தவளாகின்றாள்.

கட்டிலில் போடப்பட்டிருந்த மெத்தைக்கடியில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தாலிக் கொடியை எடுத்து அவள் கழுத்தில் அணிவித்து ‘இப்போது திருப்திதானே... மம்... நெத்தி நெறையப் பொட்டையும் வச்சிக்கிட்டு மனைக்கு ‘வி’ தரும் மனைவியாய் கௌம்பலாம்’ என்றேன்.

அவளுடைய கோபம் — மஹம் அது கோபமல்ல. ஒரு ஆற்றமை — வாழ்வுணர்வு —

மறைந்து முகத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சி தெரிந்தது.

கண்ணாடி முன் குனிந்து நெற்றிப் பொட்டை நெற்றிப் படுத்திக் கொண்டே கேட்டாள். ‘மனை என்றால் ‘வி’ ன்னு தெரியும். ‘வி’ மாதிரின்னீங்களே அது என்ன விட்டரியா?’

எனக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ‘வி ஸ்பார் விட்டரியா? அந்த அர்த்தமும் சரிதான். ஆனாலும் தமிழ் மனைக்கு இங்கிலிஸ் விட்டரி வேண்டாமுன்னு நினைக்கிறேன். தமிழிலேயே மனையோட பொருந்தற மாதிரி ‘வி’ க்கு நெறைய அர்த்தம் இருக்கு அழகு, காற்று, விசை, பறவை இப்படிப் பல அர்த்தம் இருக்கு. அத்தனையும் என் மனைவியின் ‘வி’ க்கும் பொருந்தும்.

மனைவி அழகாகச் சிரித்தாள்.

கண்ணாடியும் எங்களை அழகாகக் காட்டி மறைந்தது — கழுத்துக்குக் கீழே!

வெளியே வந்துவிட்டோம்.

பஸ்ஸுக்குள் நிற்கும்போது மனைவியின் முகம் ஏதோபோல் நெளிந்தது.

பெண்களுடன் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்தவன் சிரமம் எனக்கும் தெரியும் ஏதோ தகராறுதான் என்று யூகித்தவண்ணம் ‘என்ன’ என்று கண்ணால் கேட்டபடி மனைவியிடம் வந்தேன்.

‘அங்கே பாருங்கள்’ என்று கண்ணால் காட்டினாள். கண்கள் காட்டிய பக்கம் திரும்பினேன்.

இரண்டு பெண் முகங்கள். சீட்டின் சாய்வில் முகங்கள் மட்டுமே கூட்டத்துக்குள் தெரிந்தன. இரண்டு முகங்களிலும் நெற்றி நிறைந்த பொட்டு.

வேறொன்றும் இல்லை என்ற திருப்தியுடன் ‘மனைவியை ஒரு

கேள்விப்பார்வை பார்த்தேன். அரித்தம் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

என் முகத்திடம் நெருங்கி மெல்ல காதுக்குள் கிசுகிசுத்தாள். 'தமிழ்ப் பெண்கள் இக்லைங்க... சிங்களம். இன்னுர்தான் பொட்டு வைக்கிறதன்னு' ஒரு விவஸ்தையே இவ்வாமல் போய்விட்டது.

தங்களுக்கு சொந்தமான ஏதோ ஒன்று பறிபோகும் ஆத்திரம் முகத்தில் படபடத்தது.

எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வந்தது. சத்தியஜித்ராயின் 'மாநகர்' படத்தில் கதாநாயகியிடம்— அவள் புத்தாக உத்தியோகம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள் ஒரு பறங்கிப் பெண் தானும் உதட்டுச் சாயம் பூசிக் கொண்டு இந்தா நீயும் பூசிக்கொள் என்று விஸ்டிக்கை நீட்டுகிறாள்.

ஏதோ பாம்பைக் கண்டவள் போல் நடுங்கிச் சினி ர்த்துப் போகிறாள். கதாநாயகி. பறங்கிப் பெண் அவளருகே வந்து முகத்தை உற்றுப் பார்க்கிறாள்.

நெற்றியில் குங்குமம் பொட்டு, நெற்றிக்கு மேல் கூந்தலை இரண்டாகப் பிரிக்கும் 'வாகின்' முனையில் குங்குமம் பூச்சு.

உச்சியைத் தொட்டுக் காட்டிக் கூறுகின்றாள். 'பூ புட் ரெட் ஹியர்' நெற்றியைத் தொட்டுக் கூறுகின்றாள். 'பூ புட் ரெட் ஹியர்' பிறகு உதட்டைத் தொட்டுக் காட்டியபடி 'வொய்காண்ட். பூ புட் ரெட் ஹியர்' என்று கேட்டுச் சிரிக்கின்றாள்.

உதட்டுச்சாயம் பூசிக் கொள்ளுர்படி கூறிவிட்ட அசுனையிலிருந்து அந்தக் கதாநாயகி விடுபட்டாள். கூனிப்போய் நிற்கின்றாள்.

பாம்பரை பரம்பரையாகத் தங்களுக்கு ஒத்துவராதவைகளை

வெறுத்து ஒதுக்கிவிடும் மனப் பாங்கிற்கு உதாரணமாக அந்தக் கதாநாயகி திகழ்ந்ததைப் போலவே, பரம்பரை பரம்பரையாகத் தங்களுக்கே உரித்தான தனித்துவமானவைகளை மற்றவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்காத மனப்பான்மைக்கு உதாரணமாக எனது மனைவி திகழ்வதாகப் பட்டது.

சிரித்துக் கொண்டேன்.

'என்ன கூட்டத்துக்கா... மனைவி சகிதம்?' என்ற குரல் பின்னால் கேட்டது, எனது நண்பர் பின்னால் அமர்த்திருந்தார்.

'ஆமாம்' என்ற பாவனையில் முகம் புன்னகைத்துக் கொண்ட போது கைமெதுவாக சட்டைப் பையைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டது.

நண்பர் எழுந்து மனைவிக்கு இடம் கொடுத்தார்.

உட்கார இடம் கிடைத்த திருப்தியைக் கூட மனைவியின் முகம் காட்டவில்லை.

மனைவிக்குப் புதிதாக இருக்கலாம்! அடிக்கடி பஸ்ஸில் பயணம் செய்யும் எனக்கு இது அதிசய புதியதல்ல, அண்மைக் காலமாக சிங்களப் பெண்கள் நெற்றியில் பொட்டுடன் வலம் வருவதை நான் அடிக்கடி பார்த்திருக்கின்றேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நெற்றியில் இடும் இந்தச் சின்னப் புள்ளிக்கு ஒரு மகத்தான சக்தி இருக்கிறது. முகங்கள்தான் எத்தனை பிரகாசமாக இருக்கின்றன. பளீரென்று, கண்ணைக் குத்துவதுபோல்.

நண்பர் இப்போது என்னருகே வந்து நின்றார். 'அங்கே தானே' என்றேன்.

'அங்கேதான். ஆனால், இப்போதே அவ்! வெளியில் ஒரு வேலை இருக்கிறது. அதை முடித்

துக் கொண்டு வருவேன். நீங்கள் நேரத்துடன் போய்விடுங்கள். உங்கள் வருகைக்காகவும் கூட்டம் தாமதப்படும் என்று சிரித்தபடியே இறங்குவதற்காக முன்னோக்கி நகரத் தொடங்கினார் நண்பர்.

இவர்கள் வந்து முதன் முதலாக என்னைக் கூப்பிட்டுவிட்டுப் போனதுமே இவரிடம்தான் ஓடிச் சொன்னேன். 'இப்படி வந்து அழைத்தார்கள்' என்று.

இது போன்ற விஷயங்களில் நண்பர் நல்ல அனுபவசாலி.

'வெரிசூட். சரியான ஆளிடம் இப்போதுதான் வந்திருக்கிறார்கள்' என்றவர், மெதுவாகச் சொன்னார், 'முதற் பிரதி வாங்கும் போது ஏதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டும்' என்று.

'எவ்வளவு கொடுக்கலாம்?'

'அது உங்களைப் பொறுத்தது!'

'அப்படியா.. பரவாயில்லை. சிங்கள நாடகம் போடுகிறோம் அது இது என்று எத்தனைபேர் வரவில்லை. விழா மலருக்கு விளம் பரம், டிக்கட் புத்தகம், டொனேஷன் என்று எதையாவது தூக்கிக் கொண்டு. ஐநூறு, ஆயிரம் என்று கொடுத்திருக்கின்றேன். இவர்கள் தமிழ்ப் பையன்கள். கொஞ்சம் கூடுதலாகவே கொடுப்பேன்.

நண்பரின் முகம் சுருங்கியது.

'கலை இலக்கியத்திற்கு ஏதப்பா இனம்! சிங்களவர்களுக்குக் கொடுத்தேன் என்று ஏன் பிரிக்கின்றீர்கள்'

'சரி, சரி அதை விடுவோம். உங்களுக்குப் பிடிக்காதுதான். ஆனாலும் 83க்குப் பிறகு நிறைய தமிழ்ப் பணக்காரர்கள் சிங்கள நாடகத்துக்கும், சிங்கள விளம் பரங்களுக்கும் தண்ணீராய்ப்

பணம் கொடுக்கிறார்களே அது ஏன்? கலைக்கு இனமோ மொழியோ கிடையாது என்பதாலா! அது எதுவாக இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கும் கொடுப்பேன்— எங்கே இன்னொருதரம் அடிப் பார்களோ என்ற பயத்தில். இவர்களுக்கும் கொடுப்பேன் நம்பையன்களாயிற்றே என்ற பற்றுதலில்' என்று கூறிவிட்டு வந்தேன்.

அதுதான் நண்பரின் குரல் கேட்டதும் கை சட்டைப் பையைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டது. வெள்ளை என்லிப் புக்குள் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கான 'செக்' பத்திரமாக இருக்கிறது, பாக்கெட்டுக்குள்.

●

வாசலிலேயே பன்னிர்தெளித்து, சந்தனப் பொட்டு வைத்து உள்ளே அழைத்துப் போனார்கள்.

நான்தான் முதல் முதலாக வந்துள்ளது தெரிந்ததும் சங்கோஜமாக இருந்தது.

கூட்டம் தொடங்க ஐந்துக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. நண்பர் நல்ல அனுபவசாலி என்று எண்ணிக் கொண்டேன்.

அமைச்சர் வந்ததும் கூட்டத்தில் சலசலப்பு அடங்கி எழுந்தது. ஆசிரியர் வகுப்புக்குள் நுழைந்தது போன்ற உணர்வு ஏனோ எழுகிறது.

விழா ஏற்பாட்டாளர்களால் மலர்மாலை அணிவித்து அமைச்சர் கௌரவிக்கப்பட்ட பின் வரவேற்புரை சொன்னார் ஒருவர்.

என் பெயரையும் சொன்னார் அவர். பிறகு நூல் வெளியீடு.

அமைச்சரிடம் இருந்து முதற் பிரதியை நான் வாங்கிக்

கொள்வேன் என்று மைக்கில் கூறினார்கள்.

மனைவியைப் பெருமையுடன் நோக்கிவிட்டு முன்னால் நடந்தேன். அவள் முகத்திலும் ஒரு பெருமிதம்,

கேமரா லைட்டுக்கள் பளபளத்தன.

மேடையில் இருந்து இறங்கிய என்னை மறுபடியும் கூப்பிட்டு, அமைச்சரிடமிருந்து நூலை மறுபடியும் வாங்கச் சொல்லி மறுபடியும் படம் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

திரும்பி வந்து உட்காரும் போது மனைவியும் அருகே இருந்த பெண்ணும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பேச்சு அவரவர்களுடைய கால் சங்கிலி பற்றியதாக இருந்தது.

என்னைப் பற்றித்தான் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருப்பான் என்று எதிர்பார்த்து கொண்டு வந்த எனக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

மேடையில் ஏறியதுமே, மற்றவர்கள் தன்னைப் பற்றிப் பேசவேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்து விடுமோ!

வாங்கிய புத்தகத்தைப் புரட்டி புது மணத்தை நுகர்ந்து கொண்டிருக்கையில் கைதட்டல் கேட்டது. பிரபலம் வாய்ந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் நூலைப் பற்றிப் பேச வந்திருந்தார்.

டி. வியில், ரேடியோவில், பேப்பர்களில், எல்லாம் அவரைப் பார்த்திருப்பதாக, கேட்டிருப்பதாக, படித்திருப்பதாக மனைவி காதுக்குள் கிசுகிசுக்கிறாள். கைதட்டலும் அவருடைய பிரபல்யத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தியது.

'இந்தப் புத்தகத்தை நேற்றுத்தான் என்னைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள், முழுதாக

இதை வாசித்து அதைப் பற்றி உங்களுக்குக் கூற முடியாதவனாக இருக்கிறேன்' என்று ஆரம்பித்தவர், நீண்ட நேரம் பேசினார். இடையிடையே கூட்டத்தினரிடையே இருந்து சிரிப்பும், கைதட்டலும் கேட்கின்றன.

புத்தகத்தையே இன்னும் படிக்கவில்லை என்றவர், இவ்வளவு நேரம் பேசுவதும், கேட்போர் கைதட்டி ஆரவாரிப்பதும் எனக்கு வினோதமாக இருந்தது.

தான் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் பட்ட இன்னல்கள், நடத்திய போராட்டங்கள். இத்தியாதிகள் பற்றி எல்லாம் தூள் பறக்கப் பேசினார்.

'இது போன்ற நூல்கள்வந்து நிறமது இலக்கியத்தை வளர்க்க வேண்டும். செல்வந்தர்கள் முன்வந்து இலக்கிய வாதினை ஆதரிக்க வேண்டும்' என்றவர், என் பெயரையும் கூறி, இந்நூலின் முதற் பிரதியை வாங்கியதற்கு அவரையும் பாராட்டி நன்றி கூறுகின்றேன் என்று முடித்தார்.

வெகு நீண்ட நேரம் பேசியதால் எப்போது முடிப்பார் என்று எரிச்சல்பட்டுக் கொண்டிருந்த எனக்கே கூட என் பெயரை அவர் கூறியதும் மற்றவர்கள் மறைந்து ஜில்லென்றிருந்தது.

அடுத்து ஒரு அம்மையார் வந்து பேசினார்கள். பேப்பர் ஆபீசில் வேலை பார்க்கிறார் என்பதைத் தலைவர் சொல்லத் தெரிந்து கொண்டேன்.

இவருக்கும் நேற்றுத்தான் புத்தகம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கையில் அவர் வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அவர் பேசத் தொடங்கியதே அந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றித் தான் அதில் உள்ள கதைகளை

ஒன்று ஒன்றாய் விவரித்தார். அந்தக் கதைகள் ஏன் எழுதப்பட்டன, எழுதியவர் ஏன் மற்றவர்களுக்கு அதைச் சொல்ல வந்தார். அவைகளின் சமூகப் பின்னணி என்ன என்றெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்.

ஒரு சில இடங்களை புத்தகத்தில் இருந்து வாசித்துக் காட்டினார்.

நானும் அவ்வப்போது அவர் பேச்சுக்கேற்ப புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்டேன்.

அம்மையாரின் பேச்சு முடிந்து வணக்கம் கூறி சீமடையைவிட்டு இறங்கியதும் அடுத்தொருவர் பேச அழைக்கப்பட்ட போது அமைச்சர் எழுந்து வணக்கம் கூறிவிட்டு இறங்கினார்.

அவசர ஜோஷிகள் எத்தனை இருக்கும் அவருக்கு!

அமைச்சர் வெளியேறியதுமே அங்கொன்று இங்கொன்று என்று சிலர் வெளியேறினர்.

புத்தகத்துக்காக வராமல் அமைச்சருக்காக வந்தவர்கள்.

அடுத்தடுத்து இருவர் பேசி முடித்தனர். நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வெளிப்பலகின் இருட்டு உள்ளே கெரியவில்லை. மனையைப் பார்க்கிறேன். எட்டுப் பிந்திவிட்டது.

'நேரமாச்சே போக வாங்க' என்ற அடிக்கடி முனகலுடன் புத்தகத்தில் அரைவாசிக்கு மேல் படித்து முடித்து விட்டான் மனைவி.

நான் அழைப்பிதழை பார்த்தேன். இன்னும் நாலு பேர் பேச இருக்கிறது 'அடையப்பா' என்று பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டேன்.

ரொம்பவும் பிந்திவிட்டால் போவது கொஞ்சம் சிரமம்தான். முன்பெல்லாம் மாதிரி பாதைகளில் ஜனநடமாட்டம் இருப்ப

தில்லை. வெறிச்சோடிக் கிடக்கும். இருட்டில் நடக்க நேர்ந்தால் போதும், இருப்பதைத் தட்டிப் பறிக்க ஒரு கூட்டமே இருக்கிறது.

அங்கே தமிழர்கள் அடிக்கிறார்கள் — இங்கே நாங்கள் அடிக்கக் கூடாது என்னும் நியாயங்கள் வேறு.

'தாலிக் கொடியைப் போட்டுக் கொள்ளாமல் கூட்டி வந்திருக்கலாம்' மனம் அலைகிறது.

இரவு நேரம் பாதையில் ஒரு தமிழ்ப் பெண் என்றால் முதலில் கழுத்தைத்தான் தடவுவார்கள்.

நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பேச வருபவர்கள் தங்களுது பேச்சை சற்று சுருக்கிக் கொள்ளுமாறு தலைவர் அடிக்கடி கூறுகிறார்.

இப்போது பேசிக் கொண்டிருப்பவர் ஏதோ கோபமாக—சண்டைபிடிப்பவர் போல் ஆக்ரோஷமாகப் பேசுகிறார். போய்க் கொண்டிருக்கும் வேகத்தைப் பார்த்தால் இப்போதைக்கு முடிக்கமாட்டார் போலிருக்கிறது.

'தயவு செய்து சிக்கிரம் முடிக்கவும்' தலைவர் ஒருதுண்டை அவரிடம் நீட்டுகிறார்.

'பேசக்கிடைத்தால் மேடையைவிட மாட்டார் இவர்..... இவரை எல்லாம் பேசப் போட்டுக் கொண்டு' பின்னால் ஒருவர் சற்றுப் பணமாகலே முணுமுணுக்கிறார்.

தலைவரின் துண்டுக்குப் பிறகும் சற்று நீளமாகப் பேசி முடிக்க மனமில்லாமல் முடிக்கிறார் அவர்.

மணி ஒன்பதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மண்டபம் ஜெகஜோதியாய் இருக்கிறது. கடிகாரத்தைப் பார்க்காவிட்

டால் இவ்வளவு நேரமாகிவிட்ட விஷயமே தெரியவராது.

மனைவியின் நச்சரிப்பும் தான வில்லை. எனக்கும் பொறுமை தவறுகிறது. அமைப்பாளர் ஒரு வரிடம் கூறிவிட்டு மனைவியுடன் வெளியேறினேன்.

நண்பர் எங்காவது இருக்கிறாரா என்று ஒரு நோட்டம் விட்டேன். அவர் மகா அனுபவ சாவி! எப்போதோ போய்விட்டிருந்தார்.

பஸ் ஸ்டாண்டில் நிற்கும் போது மாநகரின் அந்தகாரத்துடன் நானும் மனைவியும் அந்தரத்தில் இருப்பதாக உணர்ந்தோம்.

தனியாக நிற்பதற்கு அச்சமாக இருந்தது. இன்னொருவர் வந்து உடன் நிற்கும்போது அதைவிடவும் அச்சமாக இருந்தது. மனைவியும் மிக உஷாராகவே இருக்கிறாள். கழுத்தையே காணவில்லை.

'ஏதாவது வற்ற பஸ்ஸில் ஏறுவோம்' மனைவியிடம் மெதுவாகக் கூறுகிறேன்.

விட்டை நோக்கி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவேனும் முன்னேறிவிடும் நினைவு.

விடுமுறை தினங்களில்— பித்திவிட்ட இது போன்ற இரவு வேளைகளில் பஸ் அதிகமாக இராது. நேரம் செல்லச் செல்ல மனதில் ஒரு அச்சம் அரிகிறது.

'கூட்டத்துக்கு வராமல் இருந்திருக்கலாமோ.... சேச்சே எவ்வளவு விரும்பி அழைத்தார்கள்.

'பெண்களுடன் தான் பிரச்சினையே! தனியாக வந்திருக்கலாம்' மனம் அலைகிறது.

தூரத்திலே நட்சத்திரம் போல் இரண்டு புள்ளிகள் மின்னுக்கின்றன.

லொட லொட என்ற சப் தத்துடன் தூங்கிவழிந்து கொண்டு வருகிறது ஒரு பஸ்.

அப்பாடா! வந்து பிறகும் கூட போர்டும் தெரியவில்லை. நம்பரும் தெரியவில்லை. இருந்தும் ஏறிக்கொண்டோம்.

உட்கார்ந்திருக்கும் நானுந்து பேரில் யார் கண்டக்டர் என்பது தெரியவில்லை.

நாங்கள் அமர்ந்ததும் எழுந்து எங்கிடம் வந்தவரிடம் எந்த பஸ் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். எங்களுக்கு வசதியான பஸ் இல்லை. இறங்கிய பிறகு ஒரு பத்து நிமிட நடை போடவேண்டியிருக்கும். அவ்வளவுதான்!

'நடந்து போயிடலாமாங்க' மனைவியின் பயம் வினாவாய் வெளிவந்தது.

'போய்த்தானே ஆகவேண்டும்' என்றபடி இறங்க வேண்டிய இடத்தைக் கண்டக்டரிடம் கூறினேன்.

டிக்கட் வாங்கிய அதே துணிச்சலுடன் இடம் வந்ததும் இறங்கியாகிவிட்டது. அங்குடம் நடக்கும் பாதைதான் என்றாலும் இப்போது கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டாற்போல் இருக்கிறது.

தூரத் தூர நிற்கும் மின்கம்ப லைட்டுக்கள் மெல்லிதாக ஒளி பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. வேகமாக என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் மெதுவாகவே நடக்கிறோம். தன்னையறியாமலேயே மனைவி எனது அணைப்பிற்குள் வந்துவிட்டாள். கால்கள் இடரிக் கொள்வதால் வேகம் தடைப்படுகிறது.

இந்தப் பத்து நிமிட நடையின் பாதைத் தொலைவில் ஒரு பாலம் இருக்கிறது. வளர்ந்து

வளைந்துள்ள பாதையோர மரங்கள் பாலத்தை எப்போதும் இருட்டாகவே வைத்திருக்கும்; பாலத்தில் அடிக்கடி நடக்கும் திருட்டுக்கள், வழிப்பறிகள் பற்றி நிறையவே கதைகள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம்.

'இன்றுதான் அனுபவிக்கப் போகின்றோமோ' என்ற நினைவு வந்ததும் மனைவியை இறுக அணைத்துக் கொண்டேன்.

'என்னங்க... ' என்ருள் திருக்கிட்டு.

'ஒன்றுமில்லை' என்று வாய் முன்கியது. பார்வை கூர்மையாகியது.

'அதோ தெரிகிறது பாலம். பால முனையில், லைட் கம்பத்தின் அருகே ஏதோ நிழலாடின. இரண்டு உருவங்கள் ஒளிவது போல் தெரிகிறது.

பிரமையாக இருக்குமோ என்று நான் நினைத்து, பிரமையாகவே இருக்கட்டும் என்று விரும்பிக் கொண்டாலும் பிரமை இல்லை உண்மைதான் என்று நினைபணம் செய்கிறது, மறுபடியும் ஆடிய நிழலுருவம்.

இப்பொழுது நாங்கள் சரியாக ஒரு லைட் கம்பத்தினடியில் நடக்கிறோம். அடுத்த லைட்கம்பம் பாலத்தின் முனையில் இருக்கிறது.

வருபவர்கள் அருகே வரட்டும் என்று ஒளிந்து கொள்ளுகின்றனர் போலிருக்கிறது. வெறுமனே கேள்விப்பட்டவைகள் அனுபவிக்கப்படும் அவஸ்தை எப்படி இருக்கும்! இப்படித்தான்!

மனம் பிசைபடுகிறது. உதடுகள் வரண்டு ஒட்டிக் கொள்ளுகின்றன. பேசுவதற்காக வாயைத் திறப்பதே சிரமமாக இருக்கிறது. கீழுதட்டைக்கடித்து ஈரமாக்கிக் கொள்ளுகின்றேன்.

'பாலத்தடியில் யாரோ பதுங்குவது போல் தெரிகிறது. ஆனாலும் பயப்படக் கூடாது. இரண்டில் ஒன்று பார்த்து விடுவோம்.....'

நினைமையை மனைவிக்கு அறிவித்து தைரியமும் கூறிக்கொண்டேன்.

இருப்பைத் தடவும் போதுதான், காற்சட்டை போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்ற நினைவு எழுந்தது.

வேஷ்டியை இறுக்கிக் கட்டி அரைஞாள் கொடியை இழுத்து வேஷ்டிக்கு மேலாகப் போட்டுக் கொண்டு, பெல்ட்டை உருவிக் கையில் எடுத்தக் கொண்டேன். பெல்ட்டின் ஒரு முனையில் தடித்த பித்தளைப் பூண்.

மறுமுனையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டால் ஆளை நெருங்க விடாமல் விடறியடிக்கலாம். திருடன்தான் — கொள்ளைக்காரன் தான் என்றாலும் மனிதன்தானே. பெல்ட்டின் இரும்பு முனையால் அடிபட்டால் வலிக்காதா என்ன? வலித்தால் ஓடமாட்டானா என்ன?

மனதில் வரவழைத்துக் கொண்ட தைரியத்துடனும், கையில் உருவிக் கழற்றிய பெல்ட்டுடனும் முன்னேறினோம்.

ஹரியட்ட பலாகத்தாத... ஈய வாகே குட்டிகண்டபே.....'

பாலத்தடியில் பதுங்கிய இருவர் சிங்களத்தில் சிசுகிசுத்துக் கொண்டனர்.

சரியாகப் பார்த்துக் கொண்டாயா. நேற்றுப் போல் உடைவாங்கிக் கட்டிக் கொள்ள இயலாது' என்கின்றான் ஒருவன்.

'பார்த்தேன் ... ஆனாலும் சரியாகத் தெரியவில்லை. மனிதன் என்ருல் காற்சட்டை இல்லை'

அது நிச்சயம் மனுஷி சேலைதான். ஆனால் நெற்றியில் பெரிய பொட்டு.

'பொட்டா.....? என்றவன் மற்றவனையும் இழுத்துக்கொண்டு பாலத்தடி நிழலுக்குள் மறைந்து விட்டான்.

நேற்றைய நினைவுகள் ஒட்டிக் கொண்ட நெருப்பாய் இன்னும் அவனைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தன.

நேற்று இதே நேரம் இருக்கும். இதேபோல் தான் இருவர். நடையைப் பார்த்தால் பயந்து பயந்து வருவது போல்தான் இருந்தது.

ஆகாயத்தில் மிதக்கும் முழு நிலவுபோல் மனுஷியின் முகத்தில் அழகான பெரிய பொட்டு. வட்டமாக! மனிதன் வேஷடியும் சட்டையுமாக வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

'சரியோ சரி' தமிழ் ஜோடிதான். எப்படியும் ஒரு தாலிக் கொடி தேறும் என்ற நினைவுடன் இருளில் பதுங்கிக் கொண்டவர்கள், பாலத்து முனையில் அவர்கள் கால் வைத்ததும் 'ஹேய்' என்ற கூச்சலுடன் அவர்கள் முன்பாய்ந்தார்கள். ஒரு வன் மனுஷியை எட்டிப் பிடித்துக்கொள்ள மற்றவன் மனிதனைத் தாக்கினான்.

வந்தவர் ஒரு மீன் முதலாளி. எப்படியோ மனைவியுடன் இந்த நேரத்தில் இந்த இடத்தில் நடக்க வேண்டியதாகி விட்டது. வந்துவிட்டார். ஒரு வினாடி அசங்கவன் மறுவினாடி சுதாகரித்துக் கொண்டார்.

இது போல் எத்தனை கூச்சல் காரர்களைப் பார்த்திருப்பார். தன்மேல் பாய்ந்தவனை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, மனைவியுடன் மல்லுக்கட்டியவனை எட்டி உதைத்துத் தள்ளினார்; இடுப்புப்

பட்டியை உருவி எடுத்து விளாசத் தொடங்கி விட்டார்.

கையில் பிடிப்பட்டவனுக்கு பிய்த்துக் கொண்டால் போதும் என்றாகி விட்டது. இருவரும் ஓடியே போய்விட்டார்கள்.

அரைக் கால்சட்டையுடன் நின்றவர் வெள்ளைச் சாரத்தைத் தேடி எடுத்துச் சுற்றிக் கொண்டபடி 'தெமலு கிலா இத்து வாத .. வேசிக்கப் புத்தாளா' என்று முனையபடி மனைவியைத் தோளில் தட்டி இழுத்துக் கொண்டு நடந்தார்.

பாலத்தடியில் பாய்ந்து மறைந்த இருவரும் ஓடிக் கொண்டே பேசிக் கொண்டனர்.

'சிங்ஹா மினுசு நே' என்று ஒருவன்.

'ஏனும் மொட்டு' என்றான் மற்றவன்.

'தெங் தியனவானே அப்பே கேனித்' என்றபடி இருவரும் கண் மண் தெரியாமல் ஓடினர்.

பயந்தவர்களிடம் பிடுங்கிக் கொள்வதுதான் இவர்களுடைய வழி. இந்த மனிதன் என்னடா வென்றால்

நேற்றைய நிகழ்ச்சி இன்று இருவரையும் உஷாராக்கியது.

பாலத்துக்கு முந்திய லைட் கம்பத்தடியில் வரும்போது ஆட்களை நோட்டம் விட்டுக் கொள்வார்கள். ஆள் யார்; ஆண் மட்டுமா, பெண்ணுமா; தெரிந்தவரா அல்லது புதியவரா; தம்மா சிங்களமா போன்றவற்றை கூடு மானவரை யூகித்துக் கொண்டு பறித்துக் கொள்ள ஏதாவது இருக்குமா என்றும் கவனிப்பார்கள்.

அப்படிக் கவனித்ததில்தான் ஆணும் பெண்ணுமாக ஒரு ஜோடி — ஆண் கால்சட்டை

இல்லை — பெண்ணின் நெற்றியில் பொட்டு — இத்தியாதிகளை ஒரு வன் கவனித்துக் கூறினான்.

பொட்டை வைத்து எதையும் நிர்ணயிக்க முடியவில்லை! மனிதனோ, கால்சட்டை போடவில்லை. ஒருவேளை என்று அவர் கின் நிச்சயமின்மையால் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கையில் மனிதன் இடுப்புப் பட்டியை உருவிக்கையில் எடுத்துக் கொண்டதை மற்றவன் கவனித்து விட்டான்.

நேற்றைய நினைவிலிருந்து அவர்கள் மீளவே இல்லை.

பாலத்தை நெருங்கியதும் மனைவியின் நடுக்கம் அவளது அணைப்பின் இறுக்கத்தில் தெரிந்தது.

'பயப்படக் கூடாது' என்று மனைவியின் காதுக்குள் முனகி விட்டு, பெல்லைப்பற்றி இருந்த கையை ஒரு நடிப்புடன் விசிவிசி நடந்தேன்.

ஆடிய நிழலுக்குரியவன் எந்த வினாடியும் தம் முன்னால் குதிக்கலாம். அல்லது பின்னால் இருந்து தன் தோளைப் பிடிக்கலாம் என்னும் முன் ஜாக்கிறதையுடன் நடந்தேன்.

பாலத்தைத் தாண்டியுமாகி விட்டது! இன்னும் நாலெட்டு வைத்தால் வீடு வந்துவிடும்.

ஒன்றையுமே காணவில்லை! என்ன ஆனார்கள்!

'பிரமையாகத் தாங்க இருக்கணும்' வீட்டை அடைந்துவிட்ட தைரியத்தில் மனைவி கூறினான்.

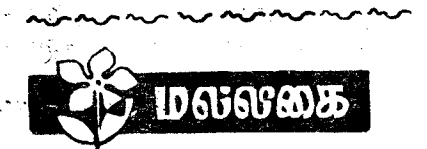
'எது! — நான் பார்த்ததா! இருந்துட்டுப் போகட்டுமே' என்றேன்.

'நல்லாவே பயந்துட்டேங்க' 'இது வேற கையிலை.....' இது

வேற நெத்தியில்' என்றபடி வெளியீட்டு விழாவில் வாங்கிய புத்தகத்தை மேசைமேல் போட்டு விட்டு பொட்டைக் கழற்றப் போனான்.

'வேணும், வேணும் பொட்டு அப்படியே இருக்கட்டும். நெற்றி நிறைய பொட்டும் — நீண்ட கூர் நாசியும்' என்று மனைவியின் பயம் தெனிய சற்று வர்ணித்து விட்டு—

'இது கையிலும், இது நெற்றியிலும் இருந்ததால் தான் இன்று தப்பித்தேன் என்று கூறும் நாட்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு கண்ணால் நான் கண்டதே பிரமையாகிவிட்ட இன்றைய நிகழ்வே சாட்சி' என்றேன் சிரித்தபடி.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1989-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

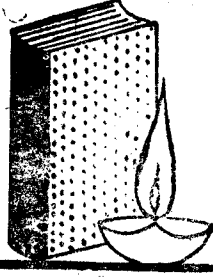
தனிப் பிரதி ரூபா 4-00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 60-00

(ஆண்டுமலர், தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

புதுயுக புத்தக ஆலயம் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

பாலர்முதல் பல்கலை மாணவர்களும்
சிலர்முதல் சிந்தனை யாளர்களும்

தொழிற்றுறை பெருக உழைத்திடு வோரும்
மொழித்திறன் பெற்றிட முயற்சிப்போரும்

நூலக நூற்பயன் நுகர்ந்திடுவோரும்
காலமும் கருத்தும் பகிர்ந்திடுவோரும்

அனைத்து நூல்களும் அவாவுடன் பெற்றுமே
நிலைத்த அறிவினை நிலைத்திடச் செய்யலாம்

ஒருதரம் வந்தெம் உள்ளகத் திருக்கும்
பெருகும் அறிவாம் பெட்டகம் திறமினோ!

கல்வியும் ஞானமும் எம்மவர் வாழ்வினில்
நல்விதம் ஓங்கிட நற்பணி செய்வோம்.

பூபாலசிங்கம்

புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்.

23631

வதிவிடம்; 22076 தந்தி: 'புக்' ஆரம்பம்: 1945

பாரதி

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

தொழிற்சாலை அலுவலர்
களின் வேலை நேர முடிவினை
உணர்த்தும் சங்கொலி கேட்டுக்
கொண்டிருந்த போது, பாதிப்
பேருக்கு மேல் வாசல் கேற்றைத்
தாண்டி பஸ்தரிப்பீடத்தினை
நோக்கி சாலை வழியே சென்று
கொண்டிருந்தனர். இந்த வேகம்
காலையில் வேலைக்கு வருமபோதே
இவர்களுக்கு இருந்தால் அமெரிக்க
காவையோ, ஜப்பானியோ இன்
னமும் நாம் உதாரணம் காட்
டிக் கொண்டிருக்கும் துரப்பாக்
கியம் ஏற்பட்டிருக்காது என்று
நினைத்தவனாக வாசலில் இருக்கும்
காவலாளர் காரியாலயத்தில்
தனது இலாகச் சாலையை ஒப்ப
டைத்து விட்டு இவன் வீதிக்கு
வருகிறான்.

கிழக்கு மேற்காக நீண்டு
செல்லும் சாலையின் இரு பக்க
மாகவும் தொழிலாளர் விரைந்து
கொண்டிருந்தனர். வழமையாக
மேற்குத் திசை நோக்கும் இவன்
மாருக இன்று கிழக்கு நோக்கி
நகர்ந்து கொண்டிருந்தான்.
ஐந்து மணிக்கெல்லாம் சங்கொலி
யுடன் போட்டியிட்டு ஒரு பாட்
டம் இறைக்கும் அந்தி மழை
இன்று விடுமுறை பெற்றுக்
கொண்டது கொஞ்சம் நிம்மதி

யாக இருந்தது. ஆட்டோக்கள்,
காரர்கள், பஸ்கள், லாறிகள்
என இரைச்சல் சத்தத்தினால்
தம்மை இனங்காட்டி வந்த வாக
னங்கள் இவனை முந்தியும் நோக்
கியும் சென்று கொண்டிருந்தன.

இரவிற்கு அறைக்குச் சென்று
அன்றாட அலுவல்களையெல்லாம்
முடித்த பின்பாக அசோகமித்தி
ரனையோ, வண்ண நிலவனையோ
புரட்டுவது போக, இன்றைய
முக்கிய வேலையாகச் செய்ய
வேண்டியதாக, பல நாட்களா
கவே திட்டமிட்டிருந்த பாரதி
விட்டு விஜயத்தினையே இப்போ
து இவன் நடைமுறைப் படுத்திக்
கொண்டிருக்கிறான். இவன் தங்
கும் அறையிலிருந்து பாரதி வீடு
கணிசளவு தூரத்தே இருப்பத
னால் சனி, ஞாயிறுகளில் அதனை
வைத்துக் கொள்வதில் மேலதிக
மாக ஐந்தோ பத்தோ பஸ்ஸிற்கு
விரையமாகுவதைத் தவிர்த்துக்
கொள்வதற்காகவே தொழிற்
சாலையிலிருந்து நடைதூரம் இருக்
கும் இந்த விஜயத்தினை இன்று
நிறைவேற்றுவதாகத் தீர்மானித்
திருந்தான்.

பாரதி இப்போ வீட்டில்
என்ன செய்து கொண்டிருப்பான்?
காரியாலயத்திலிருந்து திரும்பி

வந்த கையோடு மாறனுக்கும் தேநீரைக் கொடுத்து விட்டுத் தானும் தேநீர் அருந்தியவாறு இன்றைய நிகழ்வுகள் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அல்லது ஒரு பக்கமாக ரேப்றை கோட்டரில் ஏதாவது ஒரு இசைக் கச்சேரி போய்க்கொண்டிருக்க மறுபக்கமாக அண்மையில் வெளியான ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பிலோ, நாவலிலோ மூழ்கிப் போய் இருக்கலாம். எந்த அலுவல்களையும் திட்டமிட்டுச் செய்வதும், தினமும் கொஞ்ச நேரமாவது வாசிப்பில் ஈடுபட்டு உண்மையான தேடலின் மேற்கொள்வதும் பாரதியின் பழக்கங்களில் போற்றத்தக்கது. அதுவே இவனுக்கும் அவள்பால் ஒரு ஈடுபாட்டின் ஏற்படுத்தியது!

1986 கைமாதத்தில் ஒரு தினக்கிழமை தொழிற்சாலை யின் கணக்குப் பகுதியில் கணக்காளராக நியமனம் பெற்று பாரதி வந்த முதல் நாள் அது. தொழிலாளரது சம்பளத் திட்டம், உற்பத்திப் பொருளின் சிரமம், தொழிலாளர் திறன் சம்பந்தமாக சில தரவுகளைப் பெறுவதற்காக தொழிற்சாலையின் தலைமை மேற்பார்வையாளன் என்ற முறையில் பாரதி இவனை அழைத்திருந்தான். பரஸ் பர அறிமுகங்களின் பின் விடயங்களைப் பற்றி பேசுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருந்த போது ஒவ்வொன்றையும் அவள் அணுகிய விதம் இவனை மிகவும் கவர்ந்திருந்தது. ஒரு அதிகாரி போலன்றி விடயதானங்களை விளக்க வாக அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்துடன் தக்க மரியாதையையும் இவனுக்குத் தந்து அவள் தரவுகளைச் சேகரித்துக் கொண்ட முறை ஆரம்பத்திலேயே இவனுக்குப் பாரதி மீது ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தியது!

வேலை விடயங்களுக்காக மட்டுமன்றி தனிப்பட்ட நட்புரிதியிலும் சந்திப்புகள் தொடர்ந்தன: சில சமயங்களில் 'இன்ரர் கோம்' வழியாகவும் உரையாடல்கள் நிகழ்ந்தன. இருவருக்கும் ஏதோ ஒரு விடயத்தில் அதிகளவில் ரசனை ஒத்துவரும்போது அவர்களில் ஒரு அந்நியோன்னியம் உருவாகுவது தவிர்க்க முடியாததுதான். அந்த வகையில் இவர்கள் இருவருக்கும் இலக்கியம் ஒரு சாதனமாக அமைந்திருந்தது. சதா நாட்டு நிகழ்வுகளையும், அரசியல் பிரச்சினைகளையும் அவகம் தொழிலாளர், இவனையும் பாரதியையும் அசாதாரணமான வர்களாக கணித்துக் கொள்ளுமளவிற்கு இலக்கியமே பேச்சாக இருவரும் ஓய்வு நேரங்களைக் கழித்தனர்.

பிரபஞ்சன், சுந்தர ராமசாமி, மௌனி, அம்பை என்ற நிறையவே படித்திருந்தாள் பாரதி. தவிரவும் டானியல், ஜீவா, நந்தி, இளங்கேள், சி. வி. எஸ். பொ., செ. கணேசலிங்கன் என்று எல்லாமே அவளுக்கு அத்துப்படி. இதனால் அவளது இலக்கிய ரசனை இவனையும் விட விரிவடைந்திருந்தது. ஒரு தரமான விமர்சகராக நின்று பாரதி இவளது படைப்புகளையும் ஆராய்ச்சி செய்தான். அபிப்பிராயங்கள் சொன்னான்.

அது ஒரு ஞாயிறு விடுமுறை நாளின் மரலைப் பொழுது. இவன் தனது அறையிலிருந்து போது அண்மைக் கால நூல்கள் சில வற்றினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இவனது அட்டறம் தேடியே பாரதி வந்து சேர்ந்திருந்தான்.

பாரதியின் எதிர்பாராத வரவினால் உண்மையில் குழம்பிப் போய்விட்டது. இவனது றூம் மேற் நாங்கள்தான். வந்தவனை அமரவைத்து சிறிது நேரம் உரை

யாடிவிட்டு, சண்முகன், சட்டநாதன், சதாசிவம், சாந்தன், சதாராஜ், அசோகா, கோகிலா என இவன் வைத்திருந்த எல்லாவற்றையுமே கொடுத்து, அழைத்துச் சென்று பஸ் ஏற்றிவிட்டு வந்தபோது இவனைப் பார்த்து ரங்கன் சொன்னான். 'மச்சான் உன்னை ஊர் அட்டறஸ் ஒருக்கா எணக்குத் தேவை!'

'எதுக்கு?' சேட்டை கழற்றி கூவரில் கொழுவியவாறே இவன் கேட்டான்.

'இல்லை ... கொப்பருக்கு ஒரு கடிதம் போடவேண்டியிருக்கு ... அதுதான்!'

'விடமாட்டியேனே ...! ஒரு பெண் பிரகசனோடை கதைக்கப், பழக விடமாட்டியேனே!'

'தாராளமாகக் கதைக்கலாம், பழகலாம் மச்சான். எதுக்கும் விமீர் எண்டு ஒன்று இருக்குத்தானே? இப்பிடி வீடு தேடி வந்து வழியிற அளவுக்கு நீ வைச்சிருக்கக் கூடாது!'

'அவ இப்ப வந்தது எதுக்கு எண்டு உனக்குத் தெரியுந்தானே? அதுவுமல்லாமல் அவ என்னையும் விட முண்டோ, நாலு வயதுக்கு முத்தவ!'

'தங்களை மெயின் ரெயின் பண்ணிக் கொள்ளுறதுக்காக சில பெட்டையன் வயதுகுறைஞ்சு பொடியங்கனில்தான் இன்ரஸ் ராக இருப்பாகளவையாம்!'

'உனக்கு அக்கா, தங்கைகள் இல்லை எண்டது எனக்குத் தெரியும் மச்சான். அதை அடிக்கடி ஏன் உனக்கு உணர்த்திக் காட்டுறாய்?'

இந்த ரகமாக இருவரது கதைகளும் உச்சத்திற்குப்போய் காது என்று ஒன்றிருந்தால் அக

ராதி கூடக் கிடந்து முழிக்கும் பாஷைகளின் துணையுடன் இறுதியில் அன்றைய பட்டிமன்றம் வெற்றி தோல்வியின்றி நிறைவு பெற்றது.

அநேகமாக இப்போ இவன் பாதி வழி கடந்திருப்பான். சந்திக்கு வந்துவிட்டதற்குச் சான்றாக ஒரு மூலையில் பொதுமலசலகூடம் கிடந்து நாளியது. வேகமாக அவ்விடத்தைக் கடந்து முன்னே வழியை இடைமறித்திருந்த படிக்கட்டுகளில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

1987 ஆனி மாதத்தில் ஒரு நாள் மத்தியானம் பொழுது. சாப்பாட்டுக்குப் பின்னதாக இவன் தொழிற்சாலை சாப்பாட்டறைக் கதிரையில் மூட்டைப் பூச்சிக்கு ரத்ததானம் செய்து கொண்டிருந்த போது அவசர அவசரமாக வந்த பாரதி, இவனுக்கு 'அமர்ந்து ஏதோ சொல்லத் தயங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

'இது என்னுடைய பேசனல் மற்றர்' என்று ஆரம்பித்து இறுதியில் 'இதுக்கு உங்களின்ரை அபிப்பிராயம் என்ன?' எனக் கேட்டான்.

'எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் வேணும் பாரதி!' எனக் கூறிய இவன், தனது இலாக சென்று ஆர அமர இருந்து யோசித்துப் பார்த்தான்.

பாரதியோ குவாலிவைட் எக்வுண்டன். ஆனால் அவனைக் காதலிக்கிற, கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிற மாறனோ ஒரு சாதாரண ஸ்ரோர் கீப்பர். இந்த ஏற்றத்தாழ்வு கல்யாணமான புதிதில் ஆரம்ப காலங்களில் ஒரு பொருட்டாகத் தெரியாவிட்டாலும், காலப்போக்கில் உளக் குமுறல்களை ஏற்படுத்தாதா? இப்படியான ஒரு வேறு

பட்ட அமைப்பில் கூட வெற்றி கரமாக வாழும் பலரது பெயர்கள் பட்டியலாக இவன் முன் நின்று வந்தது. அந்த ரீதியில் இங்கும் ஒரு நல்ல வாழ்வின் அமைத்துக் கொள்ள பாரதியின் ஆளுமையால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையே முடிவில் இவனுள் மேலிட்டது.

மேலும் இதுபற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாது, வழிந்து கொண்டிருந்த தேரீர் குவளையினை பிழை கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுப் போன கொஞ்ச நேரத்தில் இன்றரீகோம்' ரீசு வரை இவன் எடுத்தான்.

'வரவோ!'

'ஜேஸ் பாரதி சிய'

'என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள் வேல்முருகன்?'

'நீங்களே முடிவாச் சொன்ன பிறகு இதில் நான் சொல்ல என்ன இருக்குப் பாரதி? பட வண்ண திவ்! வசதியான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுறதுக்கு எவ்வளவோ சாண்ஸ் இருந்தும் நீங்கள் இப்படியான ஒரு விஷப் பரிட்சையிலே இறங்கிக் கொள்ளுறதுதான் எனக்கு வியப்பாக இருக்கு!'

'அதைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தைத்தான் நான் உங்களைக் கேட்டிருந்தேன். எனக்குத் தேவையான உதவலாம் சுதந்திரமான வாழ்வு, என்னுடைய இலட்சியங்களிலேயோ, இலக்குகளிலேயோ தலையிடாத ஒரு கணவன். எத்தனையோ பேர் கல்யாணத்துக்கு முன்னாலே பெண் சுதந்திரம், சம உரிமை, பெண்ணாதிக்கம் என்ன போலல்லாம் வாய்க்கியப் பேசிப் போட்டு, சுழுத்திலை தானியேறினவுடனே பெண்ணுக்கென்ற ஒரு அளவிலே ஒரு வட்டத்துக்குள்ளையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கினம். அதைத்தான் நான் வெறுக்கிறேன். என்னுடைய ரசனையிலே, கொள்கையிலே எந்த விதத்திலையும் தலையிடாது, பாரதியைப் பாரதியாகவே வாழவைக்கிற ஒரு கணவனேத்தான் நான் விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே மாறன் என்றோடே கடைசியைரை கோப் பதேற பண்ணுவார் என் டே நான் நினைக்கிறேன்'

'அதாவது மாகாகவி பாரதியாரின்னை கணவை நனவாக்கப் போறீங்க?'

'ஒவ்வோர் மந்திர இன்னொரு விசயம். ஆண்டாண்டு காலமா பெண்கள்தான் விட்டுக் கொடுத்து வாழவேண்டுமென்று நியதியில்லை. அப்படி வாழ ஆண்களும் பழகிக் கொள்ள வேணும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலேயும் இது ஒரு நடைமுறையாக மாற வேணும்! இதுதான் என்னுடைய பொலிசி'

'பாரதிப் பெண் போல் பலரும் பாரினில் புகழ் கொண்டாலும், நியமி பாரதிப் பெண்ணுக்கு ஒரு வரலெக்கணமாக வாழ்ந்து காட்டப்போறது நீங்கள்தான் பாரதி! அட்வான்ஸ் ஆகவே எனது பாராட்டுங்கள்' என்றவாறே லயினைக் கப்பண்ணி விட்டான் இவன்.

அன்றிரவு அறைக்குச் சென்றதும் ரங்கவீடம் இதுபற்றி இவளுகவே கதை எடுத்தான். சகலதையும் சுவரில் தொங்கிய சுகாசினியின் படத்தைப் பார்த்தவாறே கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு முடிவில் ரங்கன் எம்.ஆர். ராதாவின் குரலில் சொன்னான். 'பஸ் மில்லெவ்'

'மச்சான் அட்வான்ஸ் லெவல் பஸ் பண்ணிப்போட்டு வாசிற்றி கிடைக்கும் எண்ட நம்பிக்கையிலே நான் ஊரிலே நிண்ட போது கொஞ்ச நாள் கராட்டி பழகிறதுக்கு குட்டி மாஸ்ரரிட்டைப் போட்டு வந்தனான்.....

தெரியுமோ?' என்று இவன் கேட்டுத் திரும்பியபோது, ரங்கனின் கட்டிலில் பன்று நான்கு நுளம்புகள் மட்டும் பறந்து கொண்டிருந்தன. அதே சபயம் பாத்ரூமிற்குள் இருந்து ஏதோ சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

இப்போதும் ஏதோ ஆரவாரச் சத்தம் கேட்டு இவன் நீராவி நிரும்புகிறது. அருகே உள்ள விளையாட்டு மைதானத்தில் சிறுவர் செல் சீரிக் கேட்ட விளையாடக் கொண்டிருந்தார்கள். துடுப்பெடுத்தாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு நோஞ்சான் பையன் 'சிக்சர்' 'கோர்' என விளாசி மைதானத்தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

1888-தை மாதத்தில் ஒரு வீடுமுறைதான். பாரதி. மாறன் திருமணம். திருமணப்பதிவு காரியாலயத்தில் மிக எளிதாக நடைபெற்றது. தொழிற்சாலையிலிருந்து இவன் மட்டுமே கழைச்சப்பட்டுருந்தான். வேறும் ஒரு சில லெனியிடத்து நண்பர்களும் வந்திருந்தார்கள்.

திருமணம் முடிந்து கொஞ்ச நாட்களில் பாரதி தொழிற்சாலையை விட்டு விவகி வேறொரு நிறுவனத்தில் சேர்ந்து கொண்டான். தம்பதிகளாக புரே இடத்தில் தொழில் புரில்லாத தலித் தக்கொள்ளவே இந்த நடவடிக்கையாகும். தொழிற்சாலையை விட்டுச் சென்றாலும் ஆரம்ப நாட்களில் தொலைபேசி மூலமாக இவனுடன் தொடர்பு கொள்ள பாரதி தவறுவதில்லை கவதசன் பற்றிய விமர்சனங்களுடன் ஒரு சில சமயங்களில் வந்ததாக இவனுக்கு ஞாபகம்.

சில நாட்களின் பின் மாறனுக்கும் வேறெங்கோ தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கவே அனலும் தொழிற்சாலையிலிருந்து விலகிக் கொண்டான், அன்று ஒரு முப்ப

தாம் திகழி. தொழிற்சாலையில் தனது இறுதி நாள் என்று இவனை யும், கூடப் பணிபுரிந்த தனது நண்பர்களான இஸ்மைல், லக்னல், லியன்கே மூவரையும் அழைத்தத் தனது வீட்டில் ஒரு வீருந்து வைத்தான். மாறன், உபசரங்களில் முழுகிப் போயிருந்த பாரதியுடன் அன்று இலஞ் அல்லவளவுக்குக் கதைக்க முடியாது போய்விட்டது.

கடந்த சில நாட்களாக தனது சாரியாலய தொலைபேசி 'அவுட் ஒவ் ஒடர்' ஆக இருப்பதாகச் சொன்ன இதனால் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை என்ப பாரதி இலஞ் ஒரு கடிதம் போட்டிருந்தான். அதற்கு கடிதம் கூட வந்து இன்று மூன்றே நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கும்.

அண்மைக் காலங்களாகத் தொடர்பாகப் பத்திரிகையில் லெனியெந்து பெரிதும் பாபரபவை ஏற்படுத்திய இவனது குழுவால் பற்றிய எந்தவித அபிப்பிராயமும் பாரதியிடமிருந்து இன்று வரை வராது பெரும் ஏமாற்றத்தை இவனுக்கு ஏற்படுத்தி விட்டவே, எப்படியாவது அங்கு நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவா இவனுள் ஏற்பட்டது. அதன் பரகாரம் இன்று பாரதி விட்டுக்குச் செல்வதாக இவன் தீர்மானித்திருந்தான்.

பாரதியின் விட்டுக்குப் போவதன் தனது முடிவை இன்று காலை இவன் ரங்கனுக்குச் சொன்னபோது பதிலுக்கு அவன் சொன்னது, இப்போது இவனுள் ஒலித்துக் கொண்டது. பாரதியைரை ரெஸிபோன் மட்டுமல்ல. ஆனே இப்ப அவுட் ஒவ் ஒடர்தான் என்று கோர் நினைக்கிறேன். இதுக்குள்ளே நீ அங்கை இப்ப போய்க்ர வேணுபெண்டு அங்கலாய்க்கிறது எனக்கெண்டால் அவ்வளவு தல்லதாகப்

படேலை! கடவுளையெண்டு உன்னை முகரையிலே லட்சணமா உருப்படியா இருக்கிறது மூக்கு ஒண்டு மட்டும்தான். வீணு அதையும் அங்கைபோய் உடைச்சுக் கொண்டு வராதே. நீ ஒரு எழுத்தாவன். உனக்கெல்லாம் அட்டைவைஸ் பண்ண வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. ஏதோ நீ இனி யோசிச்சுச் செய்'

மைதானத்தைக் கடந்து குச்சொழுங்கைக்கு வந்தவனை முகப்பில் ஒரு பெட்டிக்கடை வரவேற்குமாப் போல் அமைந்திருந்தது. அகனையும் கடந்து வீட்டு இலக்கங்களை எண்ணியவாறே முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான். முன்னர் ஒரு தடவை வந்திருந்தாலும், வீட்டு இலக்கம் ஞாபகத்தில் இருந்ததாலும் இடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதில் சிரமமேதும் இருக்கவில்லை. விதியால் இறங்கி வீட்டுக் கதவோரம் சென்று ஒரே தடவைகள் தட்டினான்.

'செண்பகமே செண்பகமே' என நனக்கும் தமிழில் பாடத்தெரியும் என்பதைப் பாதி வீட்டு வாளுலியில் ஆஷா நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்தப் பரிசோதனை முயற்சினால் பாழாய்ப் போவது என்னவோ தமிழ்த் திரையுலகம் தான் என இவன் நினைத்தவாறே மீண்டும் கதவைத் தட்டினான்.

பாடல் சத்தம் இப்போயன்னலருகே 'ஜேஸ்' என்ற குரலோடு ஒரு பருவக்குமரி பளிச்சிட்டாள். தான் தட்டிய கதவு சரிதான் என இவன் மீண்டும் ஒரு தடவை பார்த்தான். தலைகீழாகக்கான் என்றாலும் இலக்கம் சரியாகத்தான் இருந்தது. 'ஐயோன்ரு சீ மிஸிஸ் மாறன்' என்றான் தலைகுழம்பிப் போயிருந்ததை கையால் கோதி விட்டவாறே.

அந்தப் பெண் கதவைத் திறந்து இவனை ஹோலிற்குள் வரவழைத்தாள். 'ரேக் யுவ சீற்கியர், சீ வில் கம்' என்று சொல்லியவாறே. 'பாரதி! ஏ விசிற் றோர்யூ' எனச் சற்று உரக்கக் கூறிவிட்டு முன்னறைக்குள் மறைந்து கொண்டாள்.

இந்தச் சிட்டு எயர் லங்கா அல்லது வேறெங்காவது ஓரீடத்தில் வரவேற்பாளராக வேலை செய்பவளாக இருக்கலாம் என்று எண்ணியவாறே ஒரு வசதிக்காக முன்னறையை நோக்கியவாறே மூலையில் கிடந்த ஒரு கதிரையில் இவன் அமர்ந்து கொண்டான். வாளுலியில் பாடல் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. 'செண்பகமே செண்பகமே' இவனது காற்சட்டைப் பொக்கெட்டிற்குள் இருந்த சீப்பு ஒருதடவை வந்து தலையில் அமர்ந்துவிட்டு மீண்டும் மறைந்து கொண்டது.

'எட வேல்முருகனே? விசிற் றர் எண்டதும் இவரோடே பிறண்டஸ் ஆரோ ஆக்குமெண்டு நான் நினைச்சன். என்ன கன காலத்துக்குப் பிறகு இந்தப்பக் தம்?' என்ற குரல் கேட்டு இவன் நிமிர்ந்தான்.

பாரதி முன்னால் நின்றான். இவனால் அவளை மட்டுப்படுத்தவே முடியவில்லை. இந்தக் குறுகிய காலத்துள் என்னவாக மாறி விட்டான்? சற்றுத் தடித்து, முகமெல்லாம் பூரித்து... கொஞ்சம் நிறம் மாறி ...!

'என்ன நான் கேக்கிறன் நீங்கள் பேசாமல் இருக்கிறியன்' என்றவாறே எதிரில் இருந்த கதிரையில் வந்து அமர்ந்தாள் பாரதி.

'இல்லைத் தெரியாதே. நாட்டு நிலவரங்கள் அதுகள் இதுகளால் விசிற்றிங் என்று

நான் இப்ப அவ்வளவா ஒரு இடமும் வெளிக்கிடுகிறதில்லை. அது சரி எங்கை மாறன் அண்ணாவைக் காணோகை?'

'அவரென்னும் வரோகை. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே வந்திடுவர். முந்தி ஒண்டாத்தான் வராத நாங்கள். இப்ப எனக்கு ஒவ்விலே வேய்கின் புரவைட் பண்ணுறதாலே நான் கொஞ்சம் நேரத்தோடே வந்திடுவன்'

பாடல்கள் முடிந்து வாளுலியில் செய்தி அறிக்கை ஆரம்பமாகிக் கொண்டிருந்தது.

'உங்கடே ஒலீஸ் ரெலி போன் இன்னமும் அவுட் ஒவ் ஓடர்தானோ?'

'ம்' என்னுடைய டி.ரெக்டர் லைன் இன்னும் அவுட் ஒவ் ஓட ராத்தான் இருக்கு'.

'இல்லை. என்றை குறுநாவல் ஒன்று தொடரா வந்திருந்தது அதைப்பற்றிய விமர்சனம் ஒண்டும் நீங்கள் என்சுச் சொல் லேன், அதுதான் கேட்டான்'

இவன் சொல்லியும் பாரதி எதுவுமே பேசாதிருந்ததால், தான் சொன்னது அவளுக்குக் கேட்கவில்லையோ என்று நனைத் தவனாக, மறுபடியும் சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

'இப்ப கொஞ்ச நாளா இவர் ஐலண்ட் பேப்பர்தான் எடுத்துக் கொண்டு வாறார். அதனால் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எதுவுமே எனக்கு வாசிக்கக் கிடைக்கிற தில்லை. சீ... நான் மிஸ் பண்ணிட்டேனோ? எப்பிடி நல்லாச் செய்திருந்தியனோ' தலைகுனிந்து இருந்தவாறே பாரதி கேட்டாள்.

'கதை தன்னுடைய மனதைத் தொட்டதாக தெனியான் விமர்சனம் எழுதியிருந்தார்.

கவனிப்பைப் பெற வேண்டிய எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர் எண்டமாதிரி தெளிவத்தை சொல்லியிருந்தார்'

'முன்னோடி எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுற அளவுக்குக் கதை இருந்திருக்கு என் டால் அப்ப அது ஒரு ஹெற்றிப் படைப்பாத்தான் இருந்திருக் கும். கட்டிங்ஸ் இருந்தால் தாருங்கோவன், நானும் ஒருக் கால வாசிச்சுப் பாப்பம்'

'றுமில் இருக்கு, வேணு மெண்டால் கொண்டுவந்து தாறன்'

'முந்தினமாதிரி இல்லை. உண்மையிலே இப்ப இப்ப நான் வாசிக்கிறதே வலு குறைவு. வேக்காலை வந்து, பிறகு வீட்டு வேக்கைகள் எண்டு எங்கை நேரம் கிடைக்குது! வீக் எண்ட்ஸ் வந்தால் விசிற்றிங் அது இது எண்டு இவர் எங்கையாவது இழுத்துக் கொண்டு போயிடுவார்' தனியே வெளிக்கிட்டுப் பத்திரிகைகள் புத்தகங்கள் எண்டு ஒண்டுமே வாங்க முடியிறதில்லை அவ்வளவு பிஸி. 'இன் வைத் பழைய பாரதியாக இப்ப நான் இல்லை'

கதை பொது மயானத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. இத்தகவலை உற்றோர், உறவினர் சன், நண்பர்கள் ஏற்றுச் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு கின்றார்கள். மீண்டும் ஒருதடவை அறியத்தகுகிறேன் என வாளுலியில் மரண அறிவித்தல் போய்க் கொண்டிருந்தது.

கடைசியில் தான் சொன்னது இவனுக்குக் கேட்டிருக்குமோ என்னவோ என்ற ஒரு சந்தேகத்தில் பாரதி மறுபடியும் கொன் னுள் 'இன் வைத் பழைய பாரதியாக இப்ப நான் இல்லை. ஒரே பிஸ்'

அப்போ கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்கவே பாரதிதான் மெல்ல எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்து விட்டாள். மாறன் வந்து நின்றான். 'இங்கை பாருங்களன் ஆர் என்று இவர்களை காட்டியவாறே பாரதி கணவனைப் பார்த்தாள்.

மாறன் இவளை நோக்கினான். பின் 'ஹிலோ மிஸ்டர் வேல் முருகன்! சல் ஆர் யு' என்ற வாறே சிரித்தான். சிரிப்பில் ஒரு வரட்சி தெரிந்தது.

இவனும் பதிலுக்கு 'எப்படி' என்று கேட்டுக் கொண்டே வகுப்பில் வரத்தியார் நுழையும் போது மாணவர் எழுந்து பின் அமரும் பாணியில் ஒரு முறை செய்து கொண்டான். எதிரே மாறனும் அவனருகில் பாரதியுமாக அமர்ந்து கொண்டனர்.

'இங்கை, வர்ற சண்டே ஒருக்கா இவருடைய நுழைப்பு போவீம்?' பீடரி மயிலா வீரலால் சுரண்டியவாறே பாரதி ஒரு பக்கமாக மாறனைப் பார்த்தாள்.

ஏன் ஏதேனும் விசேசமோ? சேட்டெஸ் பொத்தாங்கக் கழற்றி கதிரையில் சாய்த்தவாறே மாறன் பார்வையை இவளது பக்கமாகத் திருப்பினான்.

'இல்லைப்பா. இவருடைய ஸ்டிராறி ஒண்டு இருக்காம் அதை ஒருக்கா வாங்கி வர வேணும்'

'எட அதுக்கே? நான் நினைச்சன் ஆனந்த் வெடிங்கா ஏதோ வாக்குமொண்டு! ம் சண்டே தானே பாப்பம்? தான் கொண்டு வந்த தோல்பையின் பாரதியிடம் கொடுத்தவாறே மாறன் இவனைப் பார்த்தான்.

ரண்டு பேரும் கதைச்சுக் கொண்டிருக்கோ நான் ஒருக்கா

உள்ளே போயிட்டு வாறன்' என்றவாறே கணவன் கொடுத்த பையினைப் பத்திரமாக எடுத்துக் கொண்டு பாரதி உள்ளே சென்றாள்.

இஸ்மைல், லயன்ஸ், லியன்கே போன்ற கொழிந்தாலை மீள ஸ்டிரார்கீப்பஸ் திலவர்கள் பற்றிக் கேட்டறிந்து கொள்வதில் மாறன் ஆர்வம் காட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

லியன்கேக்கு பேசி கிடைத்தது. இஸ்மைலின் சமீப சாரம் மலுத்தாகிப் போனது. எக்ஷன் டேஷேடு கொடிவுப்பட்டதால் மனைஜ்மென்ட் லயன்ஸ் வேலையி லிருந்து சஸ்பென்ட் பண்ணியது உட்பட சகல செய்திகளையும் இவன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் சிறிது நேரத்தில் 'யஸ்டே எ மிஸ்டர்' என்றவாறே மாறனும் உள்நோக்கிச் சென்றான்.

இப்போ இவனது பார்வை முன்னரைப் பக்கமாகத் திரும்பியது. கதலில் கிராச்சேலை ஓர் நிலையில் கிழவாது முன்பின்னாக ஆடிக்கொண்டிருந்தது. 'செண்டை பக்கம்... செண்டை பக்கம்' பாடல் மீண்டும் ஒருமுறை இவனுள் ஒலிப்பதைப் போல் உணர்வு! அப்போ கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்கவே, திரைச்சீலையை எவக்யவவாறே ஒடிவந்த அந்தப் பெண் கதவைத் திறந்து விட்டாள். வந்தவன் ஒரு புன்சிரிப்புடன் அந்தப் பெண்ணிடம் தான் காலிவந்த பையினைக் கொடுத்துவிட்டு, வாசல்கதவை மீண்டும் காலிட்டுக் கொண்டான். இருவருமாக முன்னறைக்குள் நுழைந்து கொண்டனர். அறையினுள் நுழைந்ததும் அவன் கதவை அடக்கத் தாதுதினான். கதவு இடைவெளிக்குள் திரைச் சேலை அகப்பட்டு கசங்கியபடி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'வெற்றிலைல் முருகனுக்கு அரோரா' என்று உள்ளிருந்த வாடுவெலியில் பெங்களூர் ரயணியம்மாள் பக்திப் பாடல் ஒன்று மிகு சத்தமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போ இவனுக்கு இடம் காலியிருக்க வேண்டும் போல ஒரு உணர்வு. அதே சமயம் தட்டிய தேநீருடன் பாரதி உள்ளறையிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தாள். தொடர்ந்து மாறனும் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

வழமையாக மாறனின் முகத்தில் தெரியும் வெளிச்சம் இன்று இல்லாததைப் போல் இவனுக்குத் தென்பட்டது 'ஆண்டாண்டு காலமாக நான் பாசிப்பது பண்டோல்' என்ற விளம்பரப் போஸ்டரில் உள்ளவனைப் போல் காணப்பட்டான்.

இப்போ பாரதி தனது காரியாலய தட்புகள் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். தனக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் உதவியாளர்கள் யாழ்ப்பாணம் போனால் வேள்காடியுடன் திரும்பிவராத விடுவதனால் வேலைகள் எல்லாம் 'அறியேன்' ஆகிவிடுவதாக அவள் குறைபட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

வாடுவெலியில் நிலைய வித்வான்கள் வயலின் வாசிட் துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாறன் இன்னமும் வெளியில் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தபடியே இருந்தான். உரையாடலில் பங்குபற்றுவதற்கான அறிஞரிகள் அவனில் தென்படுவதாக இல்லை. ஏழு மணியை அறிவிக்க வாடுவெலி கூவிக் கொண்டிருந்தது.

'அப்ப நான் வரப்போறன்' எழுந்தவாறே இவன் கூறுகிறான்.

'பைதபை.. வர்ற சண்டே இவருக்கு வேறை ஏதோ புரூகிரும் இருக்காம். அதனால் நான்

கள் உங்களாட்டை வர வசதிப் படாது என்று நினைக்கிறம். அடுத்தடுத்த கிழமைகளில் ஒரு நாளைக்கு வர ஏற்பண்ணுறம்' கூறியவாறே பாரதி எழுந்து நின்றாள்.

'தற்ஸ் ஒகி' வழிந்து கொண்டிருந்த வியர்வையை கைக்குட்டையால் இவன் துடைத்துக் கொண்டான்.

'ஒருக்கால் சந்தியிலே கொண்டுபோய் விட்டுட்டு வாங்கனன்' புருஷனைப் பார்த்து பாரதி சொல்கிறான்.

'பரவாயில்லை, வந்து வந்து இப்ப எனக்கு இடம் நல்லாப் பிடிபட்டுடுத்துதானே... ஐகான் மீனஜ்' என்றவாறே இவன் விதிக்கு வருகிறான். 'குட்பாய்' மூன்று குரல்களில் ஒலித்தன. மூன்றுவது குரல் சற்று உரமானதாக வெளிவந்தது.

குச்சொழுங்கையால் மிதந்து வேகமாகவே மைதான முன்றலுக்கு வந்துவிட்டான். சன சந்தடியின்றி விளையாட்டு மைதானம் வெறிச் சோடிப்போய்க் கிடந்தது. விரைவாகக் கால்களை வைத்து முன்பேறிக் கொண்டிருந்தான். வழியை இடையறிக் குறாப்போல் முன்னே பததுப் பதினைந்து படிக்கட்டுகள் மேலே உயர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தன.

படிகளில் ஏறும்போது இவன் எண்ணிக் கொண்டான். 'இனி என முக்கைப்பற்றிக் கவலைப்படும் அவசியம் எதும ரங்கனுக்கு இருக்காது' இறுதிப்படி கால்களில் தட்டுப்பட்டது. ஒருமுறை வந்த வழியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அந்த மைதானம், குச்சொழுங்கை எனையுமே இவன் கான முடியாதவாறு சகலமே இருளில் மூழ்கிப்போய்க்கிடந்தது.

புதிய தலைமுறைப் பேரிடர்களை எதிர்கொள்ள புதிய அணுகுமுறை தேவை

அலெக்சாந்தர் இக்ளநோவ்

செர்னோபில் அணு உலை விபத்துக்குப் பிறகு, அர்மீனிய நிலநடுக்கம் எனனும் மற்றொரு பேரிடரை சந்திக்க வேண்டிய நிலை சோவியத் யூனியனுக்கு ஏற்பட்டது.

அர்மீனிய பூகம்பத்தின் விளைவாக அழிந்துபோன கட்டிடங்களை புனரமைக்க 90 கோடி ரூபிள் தேவைப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மீட்புப் பணிகள் மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ஆகும் செலவையும், நாசமடைந்துள்ள தொழிற்சாலைகள், போக்குவரத்து அமைப்புகள் முதலியவற்றைப் புனரமைப்பதற்கு ஆகும் செலவையும் செர்த்துக் கணக்கிட்டால் மொத்தச் செலவு 85 கோடி ரூபிளாக இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. செர்னோபில் விபத்தின் விளைவுகளை அகற்றுவதற்கும் இந்த அளவுக்குச் செலவானது.

சிகிச்சைக்குத் தேவைப்படும் ரத்தம், மருந்து மற்றும் மருத்துவக் கருவிகள் போதிய அளவில் இல்லை. மேலும் சக்திவாய்ந்த கிரேன்களை பூகம்பம் ஏற்பட்ட பகுதிகளுக்கு அனுப்ப அதிகக் காலம் பிடித்தது.

அர்மீனிய மக்களுக்கு உதவி செய்ய உலகம் முழுவதும் முன்வந்தது. இந்தத் தகவல் யுகத்தில் எங்கு எது நடந்தாலும் அது சில நிமிடங்களுக்குள் உலகம் முழுவதும் தெரிந்து விடுகிறது. உரியபடி கிடைத்த தகவல் மட்டுமே உலக மக்களின் ஆதரவுக்குக் காரணமல்ல இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. சோவியத் நாட்டின் வெளிப்படைத் தன்மைதான் அது. ஏற்பட்ட பேரிடர் குறித்து சோவியத் யூனியன் முதல் முறையாக விரிவான அளவில் வெளிப்புலகுக்குத் தெரிவித்தது. அயல் நாட்டு உதவிகளையும் முதன்முறையாக பெரிய அளவுக்கு அது ஏற்றுக் கொண்டது.

இதுபோன்ற இயற்கைப் பேரிடிகள் மட்டுமல்லாமல், மனிதத் தவறுகளால் ஏற்படும் செர்னோபில் விபத்துப் பேரலவோ அல்லது இந்தியாவில் போபாலில் ஏற்பட்ட விஷவாயுக் கசிவு போலவோ பேரழிவுகள் எதிர்காலத்தில் நிகழக்கூடும். அண்டார்க்டிக்காவில் ஓசோன் படலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள துளை உலகை அச்சுறுத்திக் கொண்டுள்ளது. மத்தியக் கிழக்கில் ரசாயன ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன; சகாரா பாலைவனம் விரிவடைந்து வருகிறது. நதிகள் மாசடைந்து வருகின்றன. இவை போல பலவகை பேரிடர்கள் உலக நாடுகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றன. இவற்றைப் புதிய தலைமுறைப் பேரிடர்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இவற்றைத் தடுப்பதற்கும், உலகைப் பாதுகாப்பதற்கும் உலகத்துக்கு ஒரு புதிய அணுகுமுறை அவசியமாகிறது. விரிந்த அளவிலான சர்வதேச ஒத்தழைப்பையும், புதிய வகை ஒருமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்துவதே அந்த அணுகுமுறை.

உங்கள் முன்னேற்றம்

எங்கள் முன்னேற்றம்

நாட்டின் முன்னேற்றம்

மோர்ச்சன் பிஞ்சன்ஸ் லிமிட்டெட்.

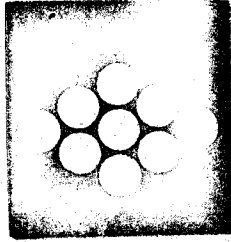
555, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

24183

அழகான
அச்சமற்றோர்,
தரமான — நுட்பமான வேலைஞர்க்கு

திறமான
அச்ச வேலைகளை
நயமான செலவில் செய்விப்பதற்கு

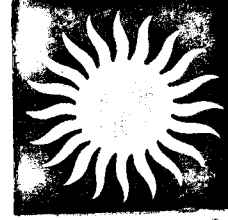

சாந்தி அச்சம்

நாச்சிமார் கோவிலடி,
யாழ்ப்பாணம்.

23002

ஆத்மா தேடும் ஞானம்

எஸ். கருணாகரன்

சூரியனும் வானும்
அழிந்து வளரும் நிலவும்
யுகாந்தரங்களாக
இன்னும் அப்படியே.

பூமியும் காற்றும்
நீள்கடலில் முதுகுயர்த்தும்
அலைகளும்
மனிதனும்
ரணம்பட்டு நாளும்
வாழ்வும் சூழலும்
யுகாந்தரங்களாக நீளலா?

பூமியைச் சேதப்படுத்தியது
யார்?
வாழ்வினை உன்னதமாக்கிய
மனிதனெனில்,
அழிதலும்
புதியன தோன்றலும்
சிதைதலும்
இன்னொன்று காண்பதுவும்
நியதிகளானதும்,
சூரியனின் பிளவுகளில்
பூமியும்
பிற கோள்களுமாயின.

தேடல்,
சுட்டெரிக்கும் சூரியனை
சுற்றிவரும் கோள். பிறவிலும்
அணுவைத்தானும் தேடல்.

சூழலில் படிந்துவிடும்
துயரத்தின் மூச்சுணர்ந்து

* ஆத்மா,
தன்னையிழந்து
முடிச்சப் போடும்.

ஆயினும்;
மீண்டும் தேடல்களுடன்
வாழ்வினை உணர
புதிதாய் உய்த்தும்.

நெய்யிட்ட நெருப்பாக
நீண்டு பெருகி
வேதனைப் புண்ணில் சுடினும்
துயரங்களே தொடராக
நிகழ்வாக, நிகழ்ந்திடினும்
அதுவே படிக்களாகும்.
முத்திய மாதுளத்தின்
முகிமுடைத்த முத்தாக
அனுபத்தில் எச்சரிடும்.

ஆத்மா,
ஞானம் பெறுவது
காலமும் வாழ்வின்
தேடலுமே,
வாழ்வின் உன்னதங்கள்
பசும்புல் விரிக்கும் நிலமாகும்.

தடைகளைத் தாண்டிய
பக்குவத்தின் வெற்றியை
வெற்றிக்கு அழைத்துவரும்
பக்குவத்தை
ஆத்மா அடையாளம் காட்டும்
அனுபவத்தின் முக்கலில்
புதிதாய் ஒழிகும் வாழ்க்கை.

எண்ணெயும் தண்ணீருமான மௌனியும் க. நா. சு. வும்

— ஈழத்துச் சிவானந்தன்

மௌனி காலமானபோது அவரோடு சிதம்பரத்தில் பழகிய நினைவுகளை மல்லிகையில் (985 ஜூலை) எழுதியிருந்தேன். இப்போது க. நா. சு. வும் காலமாகி விட்டார். இவர்கள் இருவரும் உவப்பைத் தலைக்கூட்டும் நண்பர்கள். ஒருவரையொருவர் மதிப்பவர்கள். ஆயினும் இவர்கள் சேர்க்கை என்பது 'எண்ணெயும் தண்ணீருமானது'. இந்த விசித்திர நண்பர்களைப் பற்றி இவர்களோடு பழகிய காலங்களில் எண்ணியவை இப்பொழுதும் நினைவுக்கு வருகின்றன.

மௌனி எழுத்துத்துறைக்கு தற்செயலாக வந்தவர். இலக்கியத்தில் சாதனை செய்யவேண்டுமென்றே — பரிசோதனைகளைச் செய்து பார்க்கவேண்டுமென்றே திட்டம் போட்டவரல்லர். தான் எழுதியதைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி பிரசுரித்து பிரபலம் பெறவேண்டும் என்ற விருப்பம் கூட இல்லாதவர். பி. எஸ். இராமையா எழுதிப் பார்க்கச் சொன்னதைச் செய்து பார்க்க முனைந்தபோது சில சிறுகதைகளை எழுதினார். ஒரு குறு நாவலும் எழுதியதுண்டு. 'குருடன் பெண்டிலுக்கு அடித்தது போல்' மௌனி சிறுகதைகள் சிலவற்றை எழுதினார்.

இந்தச் சிலவும் வெற்றிச் சிறுகதைகள் ஆனமையும் இதனால் புதுமைப்பித்தன் இவரைச் சிறுகதையின் 'திருமூலர்' என்று கூறியதும், நவீன இலக்கியப் பரப்பில் பலரின் கணிப்புக்கு ஆளானமையும் ஒரு விபத்து என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. சில விபத்துக்கள் விபர்தமாகாமல் நல் விளைவுகளைத் தரும் என்பதற்கு மௌனியின் இலக்கியப் பிரவேசம் ஒரு உதாரணமாகும். இவருடைய கதைகள் பலவாசகர்களால் விளங்காமைக் கதைகள் என்று கூறப்பட்டதும் உண்டு. சங்கீதப் பிரியரான மௌனியின் கதைகளில் ஒரு குறிக்கோளோ இலட்சியமோ இல்லை. அவை நடப்பியல்பை பண்பாக்கக்கொண்டவையும் இல்லையென்று சில விமர்சகர்கள் கூறினார்கள்.

மௌனி ஆங்கிலத்தில் நிறைய வாசித்தவர். ஆங்கில மொழியில் எதையும் எழுதவில்லை. மௌனி கதைகள் 'மணிக்கொடி', 'எழுத்து', 'சரஸ்வதி', 'தேனி', 'சிவாஜி', 'தினமலர்', 'அனுமான் மலர்' முதலிய இதழ்களில் வெளிவந்தாலும் மணிக்கொடியிலேயே அதிகமான சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. மேற்குறித்த இதழ்கள் ஒன்றுடனும் மௌனிக்கு

ஈடுபாடு கிடையாது. மணிக்கொடி காலத்தில் அதற்கென்று ஒரு குழு எழுத்தாளர்கள் இயங்கினார்கள். இவர்களோடும் மௌனிக்கு தொடர்போ இயங்கிய நிலையோ இருக்கவில்லை. இலட்சியவாதமோ, தத்துவ விசாரமோ இல்லாமல் எழுதிய கதைகள் மௌனிக்கு பெரிய இடத்தைத் தேடிக் கொடுத்தமை இவரே எதிர் பாராததாகும். இவருடைய கதைகளை உணர்ந்து கொள்ள ஒரு ரசனைப்பாதம் தேவை என்பார்கள்.

மௌனியோடு நண்பராயிருந்த க. நா. சுப்பிரமணியன் மௌனிக்கு மறுபக்கமானவர். படித்துக்கொண்டிருந்த போதே எழுத்தாளராகவேண்டுமென்று துடித்தவர். ஆங்கில மொழியைக் கல்லூரியில் பாடமாக எடுத்த போதே ஆங்கிலத்தில் எழுதும் வல்லமையையும் பெற்றிருந்தார். இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் இவர் படைப்புகள் பிரசுரமானது. இலக்கியத்தில் சாதனை செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இவர் பல ஆண்டுகளாகச் சனக்காமல் எழுதியவர். மணிக்கொடி இதழின் இயக்க உந்துதலால் தமிழைத் தானே படித்து தமிழிலும் தானே எழுதத் தொடங்கினார். வாசிக்கும் தாகத்தால் தேவார - திருவாசகங்களையும் இவர் படித்தார். படிப்புரசனையும் உச்ச உணர்வால் பாராயணம் பண்ணும் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டார். திருவாசக பாராயணத்தின் பயனே இவரை 'பொய்த்தேவு' என்னும் நாவலை எழுத வைத்தது.

க. நா. சு. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் என்று இலக்கியத்தின் எல்லாத்துறைகளிலும் ஏறிநின்றவர் இவருடைய மொழி பெயர்ப்புக்களால் மொழியின் ஆக்கங்கள்

பல்வேறு இனத்தவர்களுக்கும் பரவலாகப் பயன்பட்டது. இலட்சிய நோக்கோடு இலக்கியம் சிருஷ்டித்தவரான இவர் 'கலை இலக்கிய சிருஷ்டி என்பது ஆன்மீகமான ஒரு காரியம்' என்று கூறினார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் முதலிய மொழிகளில் வெளியானவற்றைப் படிப்பதையும், அவற்றைப்பற்றி எழுதுவதையும் ஒருவிதமாக ஏற்றுக் கொண்டவர். பல பத்திரிகைகளோடு தொடர்பாயிருந்ததோடு பல பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராகவும் க. நா. சு. விளங்கியிருக்கிறார். எழுத்து 'தாமரை', 'வானம்பாடி', 'கணையாழி', 'ஞானரதம்' அஃ முதலிய சிறுமேடுகள் க. நா. சு. வின் இலக்கிய இசைவுகளால் ஊட்டம் பெற்றவையென்று சிலர் கூறுவார்கள்.

க. நா. சு. வின் உள்ளத்தை விளங்கிக்கொள்வது சற்றுச் சிரமமானதே. இலக்கியம் பற்றி இவர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை இவருடைய வாக்கு மூலம் எக் கொண்டே அறிந்து கொள்வது வசதிவானது. இவர் தனது 'மணிவிழா' வின்போது கூறியவை கவனிப்புக்குரியன.

'நானே என்றாட்களில் கடுமையான விமர்சகன் என்று பெயர் வாங்கிக்கொண்டவன். எனக்குப் பின்வந்த விமர்சகர்கள் இன்னும் கடுமையான விமர்சகர்களாகியுள்ளது பற்றிய அவர்கள் என்னையே கடுமையான விமர்சித்தாலும்கூட என்ன என்னை எனக்குத் திருப்திதான். அறுபதுகளிலும் அதற்குப் பிறகும்கூட ஒரு புதுத் தலைமுறை தோன்றி விமர்சனத்திலும், கவிதையிலும், நாவலிலும், சிறுகதைகளிலும் சிலர் எனக்கு மட்டற்ற திருப்தி ஏற்படுகிறது. இன்று மௌனியைப் பற்றி ஏதோ விவாதம் இருக்கி

றது என்பபதிலும் அதில் எனக்கும் ஒரு சிறு பங்குண்டு என்பதில் நானே திருப்திப்பட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் விமர்சனத்தில் மட்டுமின்றி, கதையுலகிலும், நாவல் உலகிலும் ஒரு சலனம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு — பொம்மை கோபுரத்தைத் தாங்குகிற அளவில் நானும் ஏதோ செய்திருக்கிறேன் போல இருக்கிறதே என்று சுய திருப்தி தேடிக்கொள்கிறேன்'.

நான் இதையெல்லாம் தன்னடக்கத்துடனும் சொல்லவில்லை, கசப்புடனும் சொல்லவில்லை. யாரையோ சுட்டிக்காட்டவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. என் திருப்தியைச் சொல்லவே இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதினேன் ஆனால் அதே சமயம் இன்னும் செய்ய வேண்டியது ஏராளமாக இருக்கையில், இது போதும் என்று திருப்திப்பட்டுக் கொள்வது தவறல்லவா என்றும் தோன்றுகிறது. செயலைச் செய்யக்கூடிய அளவில், என் சக்திக்கு எட்டிய வகையில் செய்துவிட்டேன். இதற்குமேல் செய்ய இயலாது — முடிந்திராது என்கிற நினைப்பும் கூடவே வருகிறது.

மௌனியில் சிறப்பு எதையும் காண முடியவில்லையே என்று சொல்பவர்களிடம் எனக்கு நிறைய அனுதாபம் உண்டு. அவர்கள் இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான பகுதியின் அனுபவத்தை இழந்துவிட்டு அவைதைப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரிகிறது'.

மேலே கூறியதுபோல மௌனி தனது நிலைப்பாடு குறித்தோ க. நா. சு.வின் கருத்தோட்டம் பற்றியோ எதுவித வாக்குமூலத்தையும் பகிரங்கப்படுத்தவில்லை. இதிலே இவரிடம் பற்றின்மையோ அல்லது சோம்பலோ இருந்திருக்கலாம்.

மௌனியையும் க. நா. சு. வையும் சந்திக்கவைத்து கும்பகோணத்திலும், சிதம்பரத்திலும் இவர்கள் நட்புப்பெருகக் காரணமாயிருந்தவர் புதுமைப்பித்தனே. சுவாரஸ்யமான மனிதர் சந்தியுங்கள் என்று க. நா. சு.வை மௌனியிடம் வழிப்படுத்திய புதுமைப்பித்தன் இவ்விருவரிடம் இலக்கியப் பண்ணைக்கு எதையோ எதிர் பார்த்திருக்கலாம். நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் க. நா. சு. மாறுதலைக் கொண்டுவந்தார். மௌனி மாறுதல் சிறுகதையை மட்டுமே எழுதினார். ஊர் சுற்றிப் பார்ப்பதில் மௌனியை விட க. நா. சு. விருப்பமுடையவர். நல்ல கோப்பி — வடைக்காக எவ்வளவு தூரமும் பிரயாணஞ் செய்யச் சளைக்க மாட்டார். மௌனி சாப்பிடுவதற்கு ஹோட் லுக்குக் போவதேயில்லை. சிதம்பரத்தில் இருந்தபோது மௌனி பக்கத்திலுள்ள நடராஜர் கோயிலுக்குப் போயிருப்பாரோ என்பதும் சந்தேகமே. அவருடைய அரிசி ஆலை மேல்வீதிக்குக் கடை வீடு இவற்றோடு இவருடைய உலாத்தல் நின்றுவிடும். அருகிலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெரிய விசேடங்கள் நடக்கும் பொழுதும் மௌனியைக் காண முடியாது. பல்கலைக் கழக நூலகத்திற்கு எப்போதாவது யாருடனாவது வந்து திரும்புவார். மௌனி 'தமிழில் என்னால் இனிமேல் எழுத முடியாது. எண்ணங்களுக்கு தமிழ் வடிவம் கொடுப்பது சிரமமாயிருக்கிறது. இனிமேல் எழுதுவதை விட்டு நிறையப் படிக்கப்போகிறேன்' என்று எழுதுவதை யே நிறுத்திவிட்டார். சிறுகதை உலகில் மௌனியின் பெயர் பிரஸ்தாபப்படும் வேளைகளில் அவர் முன்பு எழுதிய கதைகளையும் 'மறுபிரசுரம்' செய்த இதழ்களும் உண்டு. நாளும் பொழுதும் படிப்பது, எழுதுவது என்று இலக்கியத் தவம் செய்த

க. நா. சு. விமர்சன வீச்சால் பலரைக் குத்திக் குறைகூறிப் பகையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர். மௌனி பகையைத் தேடும் படலம் — எதையும் தொடங்கவில்லை.

விமர்சனத்துறையில் க. நா. சு. ஒரு விக்ரகமாக விளங்கியவர். இந்த விக்ரகத்தின் அறுக்கிரகங்கள் வேடிக்கையானவை. இவரால் அறுக்கிரகிக்கப்பட்டவர்கள் சில காலத்தால் போபங்கொண்டு இவரால் தண்டிக்கப்படுவதும் உண்டு. ஒற்றி வைக்கப்படுவதும் உண்டு. இவர் அறுக்கிரகம் கிடைக்குமென்று எதிர் பார்த்தவர்கள் ஏமாறுவதும், கிடைக்காது என்று முடிவு சுட்டியவர்கள் கையில் இவர் அறுக்கிரம் திணிக்கப்படுவதும் இலக்கிய உலகம் பல விதங்களில் ஒன்றாயிருந்திருக்கிறது. க. நா. சு. எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தமிழில் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றை தான் உருவாக்கினால் தேர்ந்தெடுக்கும் சிறுகதை ஆசிரியர்களில் முதலாவது சேர்த்துக் கொள்வது சிதம்பர சுப்பிரமணியன்தான். பின்பு இவரால் தொகுக்கப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பில் ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியம் இல்லை. அதே கட்டுரையில் இரண்டாம் வரிசை எழுத்தாளராக எழுதப்பட்ட சுந்தர ராமசாமி, சி. சு. செல்லப்பா, ஜெயகாந்தன் ஆகியோர் அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளார்கள். இரண்டாமிடத்திலிருந்தவர்களில் சிலரான த. நா. குமாரசாமி, சங்கரம், தி. ஜ. ரங்கராஜன், கி. ரா. ஆகியோர் விலக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தப் போக்கினால் ஒருமுறை ஜெயகாந்தன் தெருவில் நின்று இவரைத் திட்டிப் பேசினார். மேடையில் நின்று பேசவேண்டிய விடயங்களைத் தெருவில் நின்று பேசவேண்டி வந்தது க. நா. சு.வின் குழப்பம் விளைவித்த கோபம் என்று ஜே. கே. தனி உரையாடலில்

வின்போது எனக்கும், மே. து. ராக் குமாருக்கும் சொன்னார்.

க. நா. சு. எதற்காக எழுதுகிறேன்? என்ற கேள்வியைக் கேட்டுத் தயாரித்த பதினொரு எழுத்தாளர்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டில் மௌனியைக் காணோம். மௌனி சேரவில்லையோ, சேர்க்கப்படவில்லையோ என்பது இலக்கிய உலக சிதம்பர ரகசியமாயுள்ளது. இலக்கியப் பரப்பில் திரும்பப் படிக்கும் தகுதியான ஆக்கங்களை மௌனியும், க. நா. சு.வும் படைத்துள்ளமை இங்கு கவனிக்கப்படத் தக்கதாகும். ஒரு நாவலை அல்லது சிறுகதையைத் திரும்பவும் படிப்பது என்ன? ஒரு முறை படித்துவிட்டு உடனேயே மறுமுறையும் படிப்பதா? இல்லை. ஒரு முறை படித்துவிட்டு வைத்த படைப்பை பல நாள், மாதம், அல்லது வருஷங்களுக்குப் பின்பு ஏதோ ஒரு மன அவசரத்தில் அல்லது கிளேசத்தில் எதையாவது படிக்க மனம் தூண்டுதல் செய்யும்போது முன்பு படித்து ரசித்து அனுபவித்த ஆக்கத்தை மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்க்க நினைப்பதுவே திரும்பத் திரும்பப் படித்தலாகும். திரும்பப் படிக்கும் சிறுஷ்டிகளை மௌனியும், க. நா. சு.வும் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். மௌனியின் 'மனக் கோட்டை', 'மனக் கோலம்', 'மாறுதல்', 'எங்கிருந்தோவந்தான்' முதலிய சிறுகதைகளும், க. நா. சு.வின் 'பொய்த்தேவு', 'ஒரு நாள்' முதலிய நாவல்களும் திரும்பப் படிக்கத் தகுந்த படைப்புக்களே.

மௌனி இறந்ததைக் கேள்விப்பட்டபோதும், இவ்விருவருடைய மேற்குறித்த ஆக்கங்களைத் தேடித் திரிந்தவர்களும், படித்தவர்களும் உண்டு. இது ஒருவகையில் நினைவஞ்சலியாகவும் அமைந்தது. நவீன கிருஷ்டியாளர்கள் தமது கருவொன்றுக்கு உருவம்

கொடுப்பதற்கு முன்பு தான் விரும்பிய எழுத்தாளனின் படைப்பொன்றைத் திரும்பப் படித்த பிறகே தமது சிருஷ்டித் தொழிலை மேற் கொள்கிறார்கள். ஜெயகாந்தன் தான் ஒரு சிறு கதையை எழுதுவதற்கு முன்பு மௌனியின் 'மாறுதல்' சிறு கதையை ஒரு முறை படித்த பின்புதான் எழுதத் தொடங்குவதாகக் கூறியுள்ளார். இவரைப் போல் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் ஒரு சிருஷ்டியைத் திரும்பப் படித்துத் திருபுபவர்களும், திருத்தமாய் எழுதுபவர்களும் உண்டு.

மௌனியிடம் தனித்தன்மைகளோடு, ஒரு தனியன் குணம் இருந்ததையும் க. ந. ச. விடம் தனித்தன்மையோடு ஒரு குழு மப் பண்பு - கூட்டுக் குணம் இருந்தமையையும் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. க. ந. ச. வை யாருடனாவது சேர்த்துச் சொல்லலாம். (வையாபுரிப்பிள்ளை; - திருமணம் செல்வக் கேசவராயர் முதலானோரோடு) மௌனியை யாருடனும் சேர்க்க முடியாது. அவர் சேரவும் மாட்டார். அவர் தனியனே.

‘சங்காரம்’ நாடகத்தில்

‘எஜமானன்’ பாத்திரம் கைகொடுத்து உதவுகிறது

‘சூரசங்காரம்’

ஏ, ரி. பொன்னுத்துரை

மலலிகைப் பந்தல்

எமது வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஒவியங்கள் (3 ஈழத்து பேரோ மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	... 20 - 00
ஆகுதி (சிறுகதைத் தொகுதி - சோமகாந்தன்)	... 25 - 00
என்னில் விழும் நான் (புதுக் கவிதைத் தொகுதி - வாகதேவன்)	9 - 00
மல்லிகைக் கவிதைகள் (51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	... 15 - 00
இரவின் ராகங்கள் (சிறுகதைத் தொகுதி - ப. ஆப். டின்)	... 20 - 00
தூண்டில் - டொமினிக் ஜீவா	20 - 00

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுண்டு:

மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்'
234 B, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

நாட்டார் மரபுக் கூறுகள் இழையோடும் நாடகம் சங்காரம். வடமோடி நாடகப் போக்கினை அடியொற்றி இசைப்பா, கூத்து இடம்பெறும் நாடகம் சங்காரம். காட்சி நயத்துடன் கருத்துச் செறிவும் கொண்டது இந்த நாடகம். புதுமை புகுத்திட புதுப் புனல் பாய்ச்சிடத் துடிக்கும் கலாநிதி சி. மௌனகுருவின் புது வண்ண வார்ப்பு 'சங்காரம்'.

'நானே கடவுளடா நாய்கள் அடிமைகள் தான். தானே தனி முதல்வன், சபையில் 'தோவந்தேன்' எனத் தன்னையே அறிமுகம் செய்து கம்பீர நடையில் காட்சி தரும் பாத்திரம் அந்த எஜமானன் பாத்திரம். பத்துத் தடவைகளுக்குமேல் அரங்கக் கல்லூரி இதனை மேடையிட்டு வெற்றிகண்டது. எஜமானனாகத் தோன்றும் வாய்ப்புப் பெற்ற எனக்கு பட்டறைப் பயிற்சிகள், ஒத்திகைகள் உதவியதுபோல, கைகொடுத்து நின்றது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவிலில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பார்த்து நயந்து தோய்ந்த 'சூரசங்காரக் காட்சி'.

'ஐயா நமஸ்காரம், எங்களுடைய ஆண்டவா நமஸ்காரம்' என அடிபணிந்து பதறும் ஏழைகள் முன். 'விடுதலை தரவேண்டும் சமுதாயத்தின் விலங்கொடித்திட வேண்டும்' எனக் கெஞ்சி நிற்கும் பாட்டாளிகள் முன்,

'சமுதாயம் போனாலென்ன, சாதி சனங்கள் தானாய்ப் பிரிந்தாலென்ன, அமைவாக வேலை செய்வீர் அடிமைகளே அதைப் பற்றி ஏன் கவலை'.

என்ற அதிகாரக் குரலை - அடக்குமுறைக் குரலைக் கர்ஜனையாகக் கிரார் எஜமானன் அந்த நாடகத்தில்.

பாட்டாளிகள் நியாயம் கேட்ட வேளை, 'ஞாயங்கள் பேச' உம் நாக்குச் சுழலுமேல் நசுக்குவேன் யாக்கிரதை செல்க' என வெட்டிப் பேசி நசுக்கிட முனைகிறான் அந்தக் கொடியவன்.

இத்தகைய கொடு பாத்திரம் அக்கிரமமே உருவெடுத்த பாத்திரம் 'நெத்தலிப் பயில்வா னாய்' இருந்துவிட முடியுமா?

நடை, உடை, பாவனை, பார்வை, குரல், ஒப்பனை முதலிய அத்தனையும் கொடுத்ததை முன் நிறுத்த வேண்டும். உருவம் தத்ருபமாய் அமைய, குணசித்திரம் குதித்து வெளிவரும்.

ஒப்பனைக்காகச் சில பொருட்கள் தேடினேன். பிரசித்திபெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் பல நூற்றாண்டாக நடை பெறும் 'சூரன் போரில்', சூரனுக்கு அணிப்பெடும் உத்தரீயத்தை ஆதின கர்த்தாவிடம் பெற்றேன். சூரன்போரிலன்று தேர் முதலாக அணைத்தும் பறி கொடுத்த நிலையில் தனியாகச் சுழன்றும் வேளை சூரனது தோளில் அசைந்த உத்தரீயம் எவ்விதத்தில் போடப்பட்டது. உக்கிரப் போராட்ட வேளை சால்வை எவ்விதம் சுழன்றது — நழுவியது போன்ற எல்லா அம்சங்களையும் நுணுக்கமாய் அவதானித்தேன். ஒப்பனை வல்லுநர் எஸ். ரி. அரசர் ஒட்டிய கெம்பீரமான மீசையுடன் எனக்கு உரு ஏறியது. பண்டைப் புகழ் ஆதினத்துச் சூரனுக்குப் பல ஆண்டாய் அணிவிக்கப்பட்ட பட்டு உத்தரீயம் எனது தோள்களில் ஏறியதும் மூர்க்கம் மூக்கு நுனிக்கே வந்து விட்டதெனலாம்.

கந்தசுவாமி கோவில் சூரன் உருவ வடிவ அமைப்பில் கால்கள் எப்படி முன்பின் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன, வலக்கை — இடக்கை எப்படிக் கொடுத்ததை கோடிகாட்டும் வகையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன என்பவற்றை அவதானித்து அப்படியே சற்று மிகைப்படுத்தி மேடையில் காட்டினேன். தலையை நாற்புறமும் மிடுக்காகச் சுற்றுவதல், கண்களை வெளியே பிதுங்கும்படி அகல விரித்தல், மூக்கை விசாலித்து உயர்த்துதல் போன்ற அனைத்தையும் அந்தச் சூரன் உருவில் இருந்தது போலச் செய்தேன்.

இறுதியிலே ஏழைகள் தலைவன் தன் தோழர்களுடன் கொந்தளித்து அதிர்ந்தெழும் கட்டம் வருகிறது. அந்த முரண்பாட்டை — போரை கயிறிழுத்தல் உத்தியில் அமைத்திருந்தார்கள். காத்திரமான நெடுநேர மோதலின் இறுதியில் எஜமானன் தோல்வியுறுகிறான்; சாய்கிறான். இந்த நிகழ்வை ஒரு படி உயர்த்திக் காட்டி, மாவைக் கந்தன் கோவில் வடக்கு விதியில் இறுதிக் கட்டமாய் காட்டப்படும் காட்சியைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டேன். முழு வட்டமாக அரைவட்டமாகச் சுற்றிய நிலையில் முருகனும் சூரனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி மிக நெருங்கிய நிலையில் போர் புரிவதாக காட்டுவார்கள். சங்கரிக்கும் போது சூரன் சுழன்று சுழன்று அவலமாய் விழு வது போலக் காட்டுவர். சங்காரம் நாடகத்திலும் பாட்டாளிகளின் கொந்தளிப்புக்கு ஈடுகொடுக்காத நிலையில் அரை வட்டச் சுழல்வு, முழு வட்டச் சுழல்வு நிலையில் நடித்த போது, எஜமானன் பாத்திரம் விறுவிறுப்புற்றது. தவறாது மேடை நாடகம் பார்க்கும் காலம்சென்ற கலாநிதி கைலாசபதி மேடைக்கு வந்து 'உமது நடிப்பு மிக நன்று' என ஆங்கிலத்தில் கூறினார்.

சுய புராணம் வாசிக்க இந்த அநுபவத்தை எழுதவில்லை. நாடகம் நனி சிறக்க இத்துறையை வளம்படுத்தத் துடிக்கும் இளம் செல்வங்களுக்கு நான்கு அம்சங்களை வலியுறுத்த எழுதுகிறேன்.

1. சமயக் காரணங்கள் பயபதியில் இருந்தும் விடுபட்ட நிலையில் அல்லது பயபக்தி அற்ற நிலையில் நோக்கப்படும் போது

அவை காட்சிப் பொருட்கள் ஆகின்றன. இந்நிலையில் நாடகப் பாங்கு தெரிகிறது. நாடகத்துக்கும் கரணங்களுக்கும் ஒற்றுமை பல உண்டு. இவை பற்றிய அறிவு நடிப்புக்கு அவசியம்.

2. கோவிற் கலைகளில் நிகழ்வுகளில் நடிக்க பல அம்சங்களை அவதானிக்கலாம். சூரன் போரில், வேட்டைத் திருவிழாவில், நடனத் திருவிழாவில், காவடித் திருவிழாவில், எட்டுக்குடி ஏசுவில், திருக் கல்யாணத்தில், உலாக்களில், உருபத்துவதில் நாடகத்துக்கு உதவும் பல அம்சங்கள் உள. இவற்றை ஊன்றி அவதானித்து தனதாக்கும் நடிகன் புதுப்பித்து புதுமை செய்யலாம்.

3. தனிமனித நடிப்பு என மேற்கத்து நாடக வல்லுநர் சிலரால் உலகெங்கும் காட்டப்படும் ஒரு வித தனி நடிப்பு பண்டுதொட்டு

கோவிற் கலையாக வளர்ந்திருக்கிறது. அடியவர்கள் மத்தியில் கதாப்பிரசங்கம் செய்பவர் தனி மனிதன் நடிப்பு தொழிற்பாட்டையே செய்கிறார். எடுத்துரைஞர் போல் சில வேளை பேசுகிறார்; கதை மாந்தர் பற்றி விளக்கும் போது பல கட்டங்களை வர்ணிக்கும் போது பல்வேறு பாவங்களோடும் உணர்வுகளோடும் பேசுகிறார்; பாடவும் செய்கிறார். திரும்பத் திரும்ப பார்க்கும் பார்வையாளன் இதன்மூலம் நாடக அம்சங்களை அறிய முடிகிறது.

4. அவதானித்தல், சிந்தித்தல், கற்பனை மூலம் மெருகேற்றல் என்பன நடிகன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய அரிய அம்சங்களாகும். பழமையை புரிந்திட புதியன புகுத்தக் கோவிற் கலைகள் சமயக் கரணங்கள் பெருந் துணை புரியும்.

சிலை வைப்போம் !

செ. குணரத்தினம்

நான்
மரணிக்கின்ற நாளை
என்னுடைய கடன்காரர்கள்
மிகமிக ஆவலுடன்
எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்,
ஏன்?
எனக்கு
'சிலை வைக்கப் போகிறார்களாம்'
அப்படிச் சொல்லியாவது
பணம் சேர்த்து
கடன் பட்ட தொகையை
அவர்களால்
மீட்க முடிந்தால்.....
அடுத்த பிறவியிலாவது
அவர்களுக்கு
நான் சிலை வைப்பேன் !

மூலபாடத் திறனாய்வு — பிரதி பேதங்கள்

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

எமக்கு இன்று கிடைக்கின்ற பழைய இலக்கியங்கள் யாவும் ஏட்டிலே எழுதப்பட்டுப் பின்னர் பதிக்கப்பட்டனவாகவே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. (ஒலைச்சுவடிகள்) கருத்துக்களே இயற்கையின் துணையுடன் பேணிய காலப்பகுதியைப் 'பனை ஒலைக்காலம்' எனவும் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். பனை ஒலையில் எழுத்தாணியால் எழுதுவதென்பது இலகுவான காரியமன்று. பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அக்காலத்திலுள்ள எல்லா நூல்களையும் நன்கு மனப்பாடம் செய்திருந்தார்கள். அந்தக் கவிவீரராகவ முதலியார் 'ஏடாயிரங்கோடி எழுதாது தம் மனத்தில் எழுதிப் படித்தார்' என்று கூறப்படுகிறது. மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, 'நடந்த போதும், உலாவியபோதும், படுத்தபோதும் பெரு நூல்களாகிய 'கந்த புராணம்' 'பெரிய புராணம்' போன்றவற்றை அநா

யாசமாகத் தம் மாணுக்கர்களுக்கு 'ஏட்டுதலியின்றி நினைவிலிருந்தே பாடஞ் சொல்லி வந்தார்' என்று தாகுதினாத் கலாநிதி உ. வே. சாமிநாதையர் கூறுகின்றார். 'மனப்பாடமே' ஆசிரியர்களது இலக்கிய மேதாவிலாசமாயிருந்த காலமொன்றுண்டு என்பதை அறிகின்றோமல்லவா? தமிழகக் கல்வியிலே இப்பண்பு இன்றும் வேண்டப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மனப்பாடம் செய்த ஒருவர் சொல்லச்சொல்ல அதனைக் கேட்டு எழுதும்போதும், ஒரு ஏட்டைப் பார்த்து எழுதும் போதும் அநேக வழக்கள் ஏற்படுகின்றன. சொல்லுபவரது கண்ணயர்ச்சியினாலும், ஒலி மாற்றத்தினாலும் சில வேளைகளில் எழுத்துக் கூடியும், குறைந்தும் ஒலிப்பதுண்டு. பார்த்தெழுதும்போது இன்னும்பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. ஆளுக்காள் அவர்களது கையெழுத்து வேறுபட்டிருக்கும்.

ஏடு சிதைவுறும் என்றெண்ணி அக்காலத்தில் ஒற்றெழுத்திற்குப் புள்ளியிடுதல் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஏட்டில் இட நெருக்கடி ஏற்படும்போது பிரித்தெழுதாமற் சேர்த்தெழுதுவதுமுண்டு. பிரதி செய்வோரின் விருப்பு வெறுப்புப் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களினால் 'பிரதிபேதங்கள்' ஏற்படுகின்றன.

மொழியின் துணையுடன் — அதன் தன்மைகளையும் நுட்பங்களையும் அறியாது — பிரதிசெய்யும்போது, வழக்கள் — பிழைகள் உண்டாக வாய்ப்புண்டாகி விடுகின்றது. மூல பாடத்திறனாய்வுக் கல்வியில் இப்படியான வழக்கள் உண்டாவதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்களைக் கூறுவதுண்டு.

(அ) தற்செயல் வழு.

(ஆ) உளவியல் வழு.

தற்செயல் வழு — தற்செயற் பிழை என்பது அறியாமற் செய்த வழுவாகவும், உளவியற் பிழையென்பது அறிந்து செய்த வழுவாகவும் அமையும். இந்த இடண்டு வழக்களும் ஒவ்வொருவருக்கு அவ்வொருவர் வித்தியாசமானதாகவே அமையும். அநேகமாக எந்தவொரு பிரதியாளனும் வெவ்வேறு அளவுகளில் இவ்விரண்டு வழக்கடிக்கும் ஆட்பட்டவனாகவே இருப்பான். 'ஆனையும் அறுகம்புல்லில் அடிசறுக்கும்' என்பது போல, 'மூல ஆசிரியனே சில வேளைகளில் கவலையினத்தால் — தவறுதலாக எழுதியிருக்கக் கூடும்' என்றும் சிந்திப்பதுதான் மூலபாடத் திறனாய்வின் உயர்நிலை ஆய்வு அணுகுமுறையாக அமையும்.

முதலிலே தற்செயற்பிழை எவ்வாறு ஏற்படுகிறதென்பதனை நோக்கலாம், ஏடுகள் சிதறுண்டதன் காரணமாகவும், பலதரம் கையாற் பிடித்துப் படிப்பதன் காரணமாகவும் பல எழுத்துக்கள் சிதைந்தும் அழிந்தும் காணப்படும். எழுத்துக்கள் விளங்காத நிலையில் இருந்த ஏடுகளைப் பிரதி செய்பவன் அதிலுள்ளதை அப்படியே பார்த்து எழுதுகிறான். பிரதிசெய்பவன் படிக்காதவனாக இருந்திருக்கலாம்; தொழிலுக்காக — உழைப்பிற்காக எழுதுபவனாக இருந்திருக்கலாம். அவனுக்கு எது சரி — எது பிழை என்ற எண்ணம் கிடையாது. உள்ளதை அப்படியே எழுதுகிறான். இவ்வாறு இயந்திரக் மயமாகப் பார்த்தெழுதும்போது பிரதி செய்பவன் எழுத்துக்களை ஒன்றை வேறொன்றாகக் கொண்டு (எழுத்து மயக்கம்) எழுதுவதற்குப் பல பேதங்கள் — வழக்கள் — பிழைகள் — தவறுகள் உண்டாகின்றன. க. ச. த என்பனவும், மு. மு என்பனவும், ந. ந என்பனவும், த. ந என்பனவும், கு. டு. ரு என்பனவும் வரிவடிவத்தாற் பெரிதும் ஒற்றுமையுடைய எழுத்துக்களேயாகும். தனிப்பட்டவரின் எழுத்து மாற்றத்தினாலும் காலத்துக்குக்காலம் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் மாறுதலினாலும் பிரதியாளன் எழுத்துக்களை விளங்காமல் மயங்குதல் கூடும். மிகுந்த அவதானமவசியம்.

திருக்குறள் முதலாம் பாடலில் 'பகவன்' என்பது 'பகலன்' எனவும், புறநாநூறு 21-ம் பாடலில் 'காணப் பேரெயில்' என்பது தானப் பேரெயில் எனவும், கம்பராமாயணம் காட்சிப்படலம் 2-ம் பாடலில் 'காண்டகு

கொள்கை' என்பது 'தாண்டரு கொள்கை' எனவும், தொல். சொல்லதிகாரச் சூத்திரமான 'உருவென மொழியினும்...' என்பதிலுள்ள 'உருவென' என்பது சேனாவரையர், தெய்வச் சிலையார் உரைகளில் 'உருபென' என்றும் காணப்படுகின்றன. இவை யாவும் எழுத்துக்களின் மயக்கத்தினால் ஏற்பட்ட வழக்களாகும். பிரதி செய்பவன் எழுத்துக்களின் மயக்கத்தினால் ஏற்பட்ட வழக்களாகும். பிரதி செய்பவன் எழுத்துக்களின் பொது அறிவினைத் தெரிந்திருந்தால் இத்தகைய வழக்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

உளவியல் வழக்களில் மிகமிக முக்கியமானதும் இலகுவில் கண்டு பிடிக்க முடியாததுமாக இருப்பது 'இடைச் செருகல்களே' யாகும். பிரதி செய்பவனால் பிரக்ஞை பூர்வமாக - உணர்வு பூர்வமாகத் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுவனவே 'இடைச் செருகல்கள்' பிரதிசெய்யும்போது பாடத்தில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதற்காகவும் பல குறைகள் உள்ளன என்பதற்காகவும் செருததல் உண்டு. அந்கமாக இத்தகைய இடைச் செருகல்களைக் 'கம்பராமாயணத்திலே' காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வகையான இடைச் செருகற் பாடல்களை 'வெளிப் பாடல்கள்' என்றும் கூறுவர்.

கம்பராமாயணத்தில் பல இடைச் செருகல்கள் சித்தாந்த ரீதியாக ஏற்பட்டவையாகும், 'பிரசங்கம்' கேட்க வந்தவர்கள் 'வைணவ' சமயச் சார்பினராக இருந்தால் அவர்களுக்காகச் சில செய்யுள்கள் சேர்க்கப்பட்டன. சைவ சமயத்தினர் சிலர் தங்கள் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு

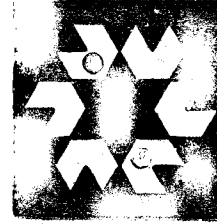
திருத்திய இடங்கள் பலவுள்ளன. சில வித்துவான்கள், கம்பனுடைய செய்யுட்களின் தொடரில் தவறு நேர்ந்து விட்டது என்று எண்ணித் தாம் சில செய்யுட்களைச் சேர்ப்பதுமுண்டு. பேராசிரியர் எஸ். வையபுரீப்பிள்ளை இது பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளமை மனங் கொள்ளத்தக்கது.

'பிரசங்கம் நிகழ்ந்த முறைகள் கேட்போர்களின் விரும்பம் முதலிய காரணங்களை முன்னிட்டுக் கம்பராமாயணத்திலே இடைச் செருகல்களும் பாடபேதங்களும் பல வாக நிகழ்ந்து விட்டன',

இடைச் செருகல்கள் அல்லது சேர்க்கைகள் ஒரு சொல்லிலுந்து ஒரு பந்தி அல்லது முழு அத்தியாயமாகவும் இருக்கலாம்.

சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டம் இடைச் செருகல் என்பர் சிலர், பெரிய புராணத்தில் வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் சருக்கம் பின்னர் சேர்க்கப்பட்டது என்பர். மகாபாரதக் கதை கி. மு. 6-ம், 7-ம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றியது. 'பகவத்கதை' கதை பக்தி இலக்கியத்திற்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் மகாபாரதக் கதையில் பகவத்கதைச் சருக்கம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையாவும் என்ன நோக்கத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மேலும் ஆராய்தல் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையிலே மூலபாடத் திறனாய்வுக் கல்வி நெறிமுறையாகப் போதிக்கப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடல் வேண்டும்.

உயிர்

— வாசுதேவன்

திரை விலக்கி
திரை விலக்கி
மறுபடியும் திரை விலக்கி நிமிர்கிறேன்.....
எதிரே இன்னொரு திரை

எதிர் கொண்டு
உள்வாங்கி
மீறி
எதை நோக்கி இந்த நடை:

தகிக்கும் பாலை மணலிலும்
வெட்டும் கற்களின் மீதும்
கிழிக்கும் முட்களின் மீதும்
மூடிய திரையின் ஈர்ப்பில்
இழுபடும் நான்

எதிர்ப்பார்ப்பு
முனைப்பு
வாழ்க்கை

சாவதற்கு முன்
கடைசியாய் நான் விலக்கும்
அந்தத் திரைக்குப் பின்னாலும்
இருந்து விட வேண்டாம்

ஆவலுடன் நான் எதிர்பார்க்கும்
அந்தப் பசிய புல்வெளி!

நிம்மதியாகச் சாகவாவது விடுங்கள்

— செங்கை ஆழியான்

அதிகாலை நான்கு மணிக்கே யாரோ வெளிப் படலையைத் தட்டுகிறார்கள். மார்கழி மாதத்துப் பனிக் குளிர் நீங்காத வேளை அடிவளவில் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த பனை மரங்கள் பனிப்புகாரின் மென்படலத்துள் வெறுங் கோடுகளாக நிழழுருத் தந்தன. கிணற்றடியில் நின்றிருந்த பரமசிவம் அவசரமாகக் கைகளில் தண்ணீரை அள்ளி முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டார்.

தகரப்படலைமீண்டும் தட்டப் படுது தெளிவாகக் கேட்கிறது.

‘விதானையார்... விதானையார்’

படலை திறவாததைக் கண்டவன் குரலுந் தந்தான்.

தோளில் கிடந்த துவாயால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு திண்ணையில் ஏறியபோது, படலையை அவரின் மூத்த பெண் திறந்துகொண்டிப்பது தெரிந்தது.

பனிப்புகாரின் பின்னணியில் வாசலில் ஒருவன் நின்றிருந்தான்.

‘உள்ளுக்கு வந்து வாங்கிவருங்கோ, அப்பா முகங்கழுவுருர். சாமி கும்பிட்டிட்டு வருவார்’.

மகள் திரும்பி வரும்போது வந்தவன் அவசரமாகக்கேட்டான் ‘கன நேரம் செல்லுமோ?’

எல்லாருக்கும் அவசரம் எதிலும் அவசரம்.

‘விடியப்புறமே வந்திட்டாங்கள். அந்த மனிசனை ஒரு நிமிடம் நிம்மதியாக இருக்க விடமாட்டான்கள். இந்தக் குளிருக்கை விடியமுதலே மனிசன் எழுப்பி விட்டுது.’ என்ற அவரின் மனைவி முணுமுணுப்பது சாமி அறைக்குள் நுழையும்போது, பரமசிவத்துக்குக் கேட்கிறது.

என்ன செய்வது? அவர் தொழில் அப்படி ஓராயிரம் பிரச்சினைகளோடு அவரை நாடி மக்கள் வருகிறார்கள். அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தி அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. சட்ட திட்ட வரையறைக்குள் எல்லாரையும் திருப்திப்படுத்திவிட முடியவில்லை.

அவரைத் திட்டிச் சபித்து விட்டுச் செல்பவர்கள், வாழ்த்தி விட்டுச் செல்பவர்களிலும் அதிகம். சட்ட வரம்புகளை மீறி உதவி கேட்பவர்களே அதிகமானோராக இருந்தனர்.

‘விதானையார், இந்தமுறையாவது உணவு முத்திரை தந்திடுங்கோ’

‘அதெப்படி நாகராசா, நீர் பீயோனாக வேலை செய்கிறீர்; ஆயிரம் ரூபாவிற்கு மேல் சம்பளம் வருகுது; உம்முடைய மூத்தவன் வீடியோ சென்றர் நடத்துருன்; இவ்வளவு வருமானம் வாறவைக்கு உணவு முத்திரை எப்படிக் கொடுக்கிறது?’

நாகராசா அவரைக் கோபத்தோடு பார்த்தான்.

பெரிய பெரிய பணக்காரர் எல்லாரும் உணவு முத்திரை வைச்சிருக்கினம், எங்களுக்குத் தானில்லை.’

‘என்ற டிவிசனிலை அப்படியாருக்காதது நான் கொடுத்திருக்கிறேன் எண்டால் சொல்லும், சும்மா எழுந்தமானமாகக் கதைக்கக்கூடாது’

‘மற்ற விதானையார் கடைக்காரருக்கே உணவு முத்திரை கொடுத்திருக்கிறார், நீங்க ஆகமோசம். கவுண்மேந்து தாறதையும் தரமாட்டியன்.’

‘ஆராருக்குக் கொடுக்கலாம் கொடுக்கக்கூடாது எண்டு சட்டமிருக்குது. அதை மீறிக்கொடுக்க என்னால் முடியாது’.

அவன் அவரைக் கோபத்தோடு பார்த்துவிட்டுச் சென்றான். ‘உவரைக் கவனிக்கிற இடத்தில கவனிக்கிறேன்’ என்று ஏசியிருப்பான்.

இப்படி எத்தனை நாகராசாக்கள் அவரைக் கோபத்தோடு பார்த்துத் திட்டிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

‘இந்த நாட்டில பாவப்பட்ட ஜன்மங்கள் கிராம சேவையாளர்கள்தான். வேலைப்பழு ஒருபக்கம். சனங்களின்ர திட்டிகள் ஒருபக்கம். ஆரைத் திருப்திப்படுத்துவது?’ என்று ஒரு தடவை

பெரிய விதானையார் சுப்பிரமணியம் சொல்வியது முற்றிலும் சரியான பேச்சு.

அவர் பிரிவில் உணவு முத்திரைகள் பெறத் தகுதியானவர்கள் எல்லாருக்கும் அவர் உணவு முத்திரை வழங்கியிருக்கிறார். தகுதியற்றவர்களுக்கு வழங்க அவர் தயாராகவில்லை.

‘செய்யிற தொழில ஒரு நீதி நியாயம் இருக்க வேணும்.’

அவர் சாமி கும்பிட்டுவிட்டு விருந்தைக்கு வந்தபோது முற்றத்தில், - வாங்குகளில் இடம் கிடையாத பலர் நின்றிருந்தார்கள்.

வடக்குத் தெற்காக நீண்ட மைந்த விருந்தையின் ஒரு முலையில் அவர் அலுவலக மேசை இருந்தது. அதன் அருகில் அவருக்கு வேலைக்கு உதவி செய்யும் செல்லையாவின் சிறிய மேசை. விருந்தையின் இரு பக்கங்களிலும் அவரிடம் வருபவர்கள் அமர சாய்மனையோடு கூடிய வாங்குகள்.

செல்லையா இன்னமும் வரவில்லை. எட்டு மணிக்குப் பின்னர் தான் வருவான்.

நயன்கு மணிக்கே எழுந்திருந்து மேசையில் அமரவேண்டுமென்ற விதி அவனுக்கு இல்லை.

அவர் மேசைமுன் அமர்ந்ததும் முண்டியடித்துக்கொண்டு பலர் அவர்முன் குழுமினார்கள்.

‘தயவு செய்து ஒவ்வொருவராக வாருங்கள்...’

அவர்கள் கேட்பதாகவில்லை. எனவே, அவர்தனது செயற்போக்கை மாற்ற நேர்ந்தது.

‘முதலில கறக்ரர் சேர்ப்பிக்கேற்றிற்கு வந்தவர்கள் வாருங்கோ’

நான்கைந்து இளைஞர்கள் வந்தார்கள். 'குணநலச் சான்றிதழ் வழங்கும் படிவப் புத்தகத்தில் அவர்களை விசாரித்து, அடையாள அட்டைகளைப் பார்த்துப் பதிந்து வழங்கினார்.' அவர்களில் நால்வரை அவருக்கு நன்கு தெரியும். அவர் பிரிவில் வசிப்பவர்கள்.

எல்லாரும் இந்த மண்ணிலிருந்து ஓடப் பார்க்கிறார்கள்.

ஐந்தாவது இளைஞன் அவர் முன் தயங்கி நின்றான்.

'தம்பிக்கு சுதந்திரச் சேரடிப் பிக்குறே?'

'ஓமோம், ஜி.எஸ். என்றான் அவன். அவரை எல்லாரும் 'விதானையார்' என்றுதான் அழைப்பார்கள். அவன்போன்ற சில இளைஞர்கள் தான் ஜி.எஸ். என உத்தியோக முதலெழுத்துக்களை எச்சரிப்பார்கள். அவை இனிமையாக இருப்பதில்லை.

'தம்பியை எனக்குத் தெரியாது, நீர் என்ற டிவிசன் ஆளாகவும் தெரியவில்லை. எங்க இருக்கிறீர்?'

'நான் இப்ப உங்கட டிவிசனில்தான் இருக்கிறேன். எனக்குப் பாஸ்போட் எடுக்க உங்கட சேரடிப் பிக்குறே தேவை.'

'உமது பிரிவினாள்ள விதையார்தான் தரவேண்டும். தம்பி. நான் தரலாது. அப்படிக்கொடுக்கலாது.'

'அதெல்லாம் கொடுக்கலாம் தாங்கோ, இந்தாங்கோ ஐடெண்டிக்கார்ட். பார்த்துத் தாங்கோ, எனக்கு அவசரம் தேவை.'

'அப்படித் தரலாது தம்பி'.

அவன் அவரை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு வெளியேறினான்.

'உம்மைக் கவனிக்கிறவிடத்தில் கவனிக்கிறேன்...'

அவன் தனக்குள் கூறியபடி விரைந்தமை, அவருக்குக் கேட்காதிருக்க நியாயமில்லை.

அவன் தன்னை எப்படித் திட்டிக்கொண்டு சென்றிருப்பான் என்பதும் அவருக்குத் தெரியாமலுமில்லை. இரக்கப்பட்டு அப்படியொரு முறை வழங்கியதால் அவர் அனுபவித்த சங்கடங்கள் இன்று நினைத்தாலும் குடல் நடுங்கும்.

ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் வடக்கில் நிலைகொண்டிருந்த காலகட்டம்.

ஒரு நாள் நள்ளிரவில் அவர் வீட்டின் முன் இராணுவ 'றக்கு'கள் வந்து வேகமாக நின்றன. அவற்றிலிருந்து 'படபட'வெனக் குதித்த இராணுவத்தினர் அவர் வீட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். வெலிகளால் தாவிப்பாய்ந்து வீட்டைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள்.

வீட்டுக் கதவை திறக்கும்படி பலமாகத் தட்டினார்கள். பிள்ளைகள் பயத்துடன் அவர்பின் ஒதுங்க அவர் மனைவி பயத்தினால் அப்படியே நிலைகுலைந்து அமர்ந்து விட்டாள். அவர் உடல் பயத்தினால் மெதுவாக நடுங்கினாலும் அதனை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாது கதவைத் திறந்தார்.

அவரின் நெஞ்சுக்கு நேரே துப்பாக்கியை நீட்டிக்கொண்டு இராணுவத்தினர் நின்றிருந்தனர்.

'மம கிறாமசேவகா' என்றார் கிங்களத்தில். தனது அடைவான அட்டையை எடுத்து அவர்களிடம் நீட்டினார்.

'கமக் நெ...' என்றான் ஒரு வன் கடுங்குரலில்; உனக்கு அருளானந்தத்தைத் தெரியுமா?

அவருக்கு ஒரு அருளானந்தமும் நினைவுக்கு வரவில்லை.

'தெரியவில்லை...'

'என்ன தெரியாதென்கிறது, பன்னிரண்டு வரியமாகத் தெரியும் என்று சுதந்திரச் சேரடிப் பிக்குறே கொடுத்திருக்கிறது இப்ப தெரியாதென்கிறது. 'நீ கொட்டியாக்களுக்கு சப்போட்' என்ற படி ஒன்றை அவர் வயிற்றில் குத்தினான் ஒருவர்.

அவர் அப்படியே பின்னால் சரிந்து நிலைகொண்டார்.

'நான் கிராமசேவகர். அரகங்க உத்தியோகத்தார்... என்று அவர் கத்தினார். அவர் சத்தம் அவர்களை ஓரளவு தயங்க வைத்திருக்கவேண்டும்.

அவரை ஸ்பீடில் ஏற்றி இராணுவக் காம்பீற்கு அழைத்துச் சென்று இரண்டு நாட்களாக விசாரித்துவிட்டு அரசாங்க அதிகாரிகள் தலையிட்டால் வெளியில் விட்டனர். அவர் தனக்குத் தெரிந்த பொன்னுத்துரையின் வேண்டுகோளால் அவரின் மருமனைக்குக் கொடுத்த 'குணநலச் சான்றிதழ்' இப்படி ஒரு விபரீதத்தை ஏற்படுத்தும் என அவர் எண்ணியதில்லை.

முற்றத்தில் வெளில் ஏறத் தொடங்கியது கிழக்குப் பார்த்த திண்ணை. வாங்கல் இருந்தவர்களையும் சாய்கதிர்கள் தாக்கின. முற்றத்தில் நின்றிருந்த வயோதபயமாது ஒருத்தி விதாடையாரை ஏக்கத்துடன் பார்த்தாள்.

'ஆச்சி இஞ்சவாணை' என்று அவளைப் பரமசிவம் அழைத்தார்.

'நாங்க எவ்வளவு நேரமாக நிக்கிறம்' என்று எவனோயுணுபுணுத்தான்.

காதுகளில் சுவப்புத் தோடுகள், கழுத்தில் தடித்த சங்கிலி, சேலை வசதியானது. கிழவியை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

'ஆச்சி, நீங்கள் சுப்பிரமணியத்தாற்ற பேத்தியல்லோ?'

'ஓம், விதானையார், ஒன்றும் என்னைப் பார்ப்பதில்லை. அதுகளுக்கும் குடும்பம் பிள்ளைகளென்று எனக்குப் பிச்சைச் சம்பளம் போட்டுத் தாங்கோ, புண்ணியமாக இருக்கும். இளைய வணினர் இரண்டு பிள்ளைகளும் என்னோட்தான் இருக்குதுகள். அதுகளுக்கும் சேர்த்துப் போட்டுத் தாருங்கோ. எக்லாரும் எடுக்கினாம், நானும் எவ்வளவு காலமாக அங்குச் சிறியிறன். சவலிக்கிறியள் இல்லை.'

பரமசிவம் தனக்குள் பிரித்துக்கொண்டார்.

இஞ்சவாணை, உங்கலிலும் பங்குக் கஷ்டப்பட்டதுகள் எத்தனையோ இன்னமும் பிச்சைச் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்குதுகள். உனக்கென்ன குறை. பிள்ளையள் நல்லாயிருக்குதுகள். காணி - பூமி இருக்குது. போப் பிள்ளைகள் அனுப்புகிற வெளி நாட்டுக்காகம் இடைக்கிடை வருகுது. போய் விட்டில் இரண்டு கிழவிக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

'நீ ஆகும் சோடிச்சுக்கெரண்டு வாறவைக்கெண்டால் எழுதிக்கொடுப்பாய். எங்களுக்கெண்டால் தாமாட்டாய். சிவன் கோயிலடி சிவமலைக்குப் போகாமாதம் பிச்சைச் சம்பளத்திற்கு எழுதி எடுத்துக் கொடுத்தவி...'

பரமசிவத்திற்குக் கிழவியின் பேச்சு எரிச்சலை மூட்டியது வந்த போபத்தை அடக்கிக் கொண்டார். கிரமப்பட்டு.

'அந்தப் பெடிச்சியின் புரிசனை ஆயி சுட்டுச் செத்தது உனக்குத் தெரியாதோ? குஞ்சு குருமாறாக ஐந்து பிள்ளைகள் தலித்து நிற்கிறது உனக்கத் தெரியவில்லையோ? அதுகளுக்கு உடலை உதவவில்லைமெண்டால் இந்த வேலையில் நாளை இருப்பான்?'

'ஆகும் குறுக்கி மினுக்கினால் செய்வியன், வாறன்...'

'இனி வராதையனை' என்று விதானையார்.

'உங்களைக் கவனிக்கிற இடத்தில் கவனிக்க வேண்டும். அப்பதான் கிருந்துவிடும்.'

நினைத்துப் பார்த்தால், பாடக்கூற உத்தியோகத்தில் வெறுப்ப வந்தது. மக்களுக்கு எத்தனையோ உதவிகளைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கின்ற போதிலும், எல்லாரையும் திருப்திப்படுத்தி அனுப்ப முடியவில்லையே? நித்தம் பலரின் ஏக்கர்களுக்கு ஆளாகி நிம்மதி இழக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஏழைகளுக்கு உதவக்கூடிய நிவாரணங்களுக்காக வசதி படைத்தவர்கள் வரும் போது தான் இந்தப் பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன.

எத்தனை பேருக்குப் பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது?

பதினைந்து நாட்களுக்கு முன் இப்படிப்பட்ட ஒரு நாளில், விதியால் ரோந்து சென்ற இந்திய இராணுவத்தினர், அவர் வீட்டில் ஆட்கள் குழுமி நிற்பதைக் கண்டு விட்டு, சுற்றி வளைத்துக்கொண்டார்கள். எல்லாரையும் கைகளிட்டு உயர்த்தச் சொல்லிவிட்டு அவரிடம் வந்தார்கள்.

அவரை அடித்து உதைப்பது போல ஒருவன் பாய்ந்து வந்தான்.

'ஐ ஆம் கிராம சேவகா ... ஜி. எஸ்.' என்று படித்து அடையாள அட்டையை அவனிடம் காட்டினார். அவன் அவரது அடையாள அட்டையைப் பார்த்தான். அதிலிருந்து படத்தையும் அவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

'கூ.கி.' என்று கேட்டான். அவன் என்ன கேட்கிறான் என்பது அவருக்குப் புரிந்தது. அடையாள அட்டையிலுள்ள படத்தில்

இருப்பது யார் என்று கேட்டிருந்தான்.

'ஐ ஆம்...'

'கூ.கி.' என்று அவர் மீண்டும் கத்தியபோது தனது ஆங்கிலம் அவனுக்குப் புரியவில்லை என்பதைத் தெரிந்தது. அதனால் -

'ஐ.கி...' என்று அவர்.

'அச்சா...'

அதற்குள் அவரிடம் வந்து காத்திருந்த இளைஞர்களில் இருபதுபேரை மக்களில் ஏற்றி விட்டார்கள் அவர்கள் பயிராடுகள் மாதிரி விதானையாரை ஏக்கத்துடனும், பயத்துடனும் பார்த்தார்கள்.

அவர் எழுத்து 'மக்'கடிக்குச் சென்றார். அவர், அவர்கள் தன்னிடம் வந்தவர்கள் என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் இராணுவத்தினருக்குப் புரியவில்லை.

'காம்பு கு மாறே...'

'நோ நோ தே ஆர் இனசுன்ற...' என்று அவர் கத்தினார். அவர்களில் ஒருவன் அவர் காதலில் கரம் பதித்தத் தள்ளிவிட்டான். அவர் 'அவமலக்க' விழப் பார்த்தார் அதற்குள் ஓரிண்டு 'வந்தி' அடிகள் விழுந்து விட்டன.

'இப்படி ஒரு விதானையோல தேவையா?' என எண்ணிக்கொண்டார்.

மத்தளத்திற்கு இரு பக்கங்களிலும் அடி: விதானையோல பார்த்தவர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் இடி.

மனரில் பக்களின் திட்டுக்கள் இராணுவத்தினரின் பயமுறுத்தல், இளைஞர்களின் எச்சரிக்கைகள், கந்தோருக்குப் போனால் உதவி அரசாங்க அதிபரின் ஏக்கங்கள்.

நினைக்களங்களிலிருந்து வருகின்ற அத்தனை கோரிக்கைகளுக்க

கும் கிராம சேவகர்களின் அறிக்கைகள் உடன் தேவைப்படுகின்றன.

'கந்தசாமி என்பவர் இறந்து விட்டாரா? அவரின் பின்னூறித் தாளி யார்?'

'உமது பிரிவில் கோமாரி நோய்ப் பரவி வருகிறதா? அறிக்கை.'

'இத்தோடு வருகிற முறைப் பாட்டினை விசாரித்து, தீர்த்து வைத்து, அறிக்கை தருக.'

காணிப் பிரச்சினையாக, எல்லைப் பிரச்சினையாக, பயமுறுத்தலாக முறைப்பாடுகள் இருக்கும். விசாரிக்கப் போனால், 'கவனிக்'கிற இடத்தில் கவனிக்கிறான் என்று எச்சரிக்கைகள்.

'உரிய நேரத்தில் அறிக்கை தரவில்லை. உம்மது ஏன் ஒழுங்காற்று நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது?' என்று உதவி அரசாங்க அதிபரின் பயமுறுத்தல்.

வேலை செய்வது இலகுவானதன்று. ஒழுங்கும் சட்டமும் சீரழிந்தவிட்ட இந்த மண்ணில் நீதி, நியாயம் பேசி சட்டப்படி வேலை செய்ய முடியவில்லை. புராதன சமுதாயம் போன்று, தண்டெடுத்தவன் நிதியாக விட்டது. எவ்வளவுதான் அழியும் என்ற தத்துவம் யதார்த்தமாகிறது.

'என்ற காணிக்குள்ள புகுந்து கொட்டிவிடப் போட்டுக்கொண்டு விட்ட மாட்டன்' என்கிறான் விதானையார். நீங்கதான் வந்து ஒருக்கா அப்பறப்படுத்தித் தர வேண்டும்.' என்று ஒருதான் கந்தப்பர் முறையிட்டார். அவருக்கு பரமசிவம் சொன்னபதில்: 'உம்மட காணியை நீர்தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்'

பொலிசில்லை, கோடிசில்லை. நீங்களாவது வருவியள் எண்டு பார்த்தன்.'

'வந்து அவனிடமே. அடி வாங்கச் சொல்கிறியளே?'

'நீங்களே இப்படிச் சொன்னால்?'

'வேற எப்படிச் சொல்லுறது. நீரும் இயலுமெண்டால் அடாத தாக உம்மட காணியில புகுந்த வனை அடிச்சத் துரத்தும்.'

கந்தப்பர் அவரை வியப்புடன் பார்த்தார்.

மதியவேளை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. காலை உணவுகூட எடுக்காமல் அவர் சுடமை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். இடையில் மகன் கொண்டுவந்து கொடுத்த தேநீரை அருந்தினார். உதவிக்கு செல்லையாவும் வந்திருந்தான்.

நண்பகல் ஒரு மணியளவில் 'நிவாரணப் படிவங்கள்' சீர் பார்த்தும் வேலைகள் தொடங்கின. நூறு பேருக்குமேல் காத்திருந்தார்கள்.

சொரணை செய்தவர்களில் பத்திற்கு ஒருவரை நிவாரணத்திற்கு உரியவர்களாக இருந்தார்கள். குடியெழும்பாதவர்கள் எல்லாம், குடியெழும்பி ஒட்ட வாழ்ந்ததாகக் கூறினார்கள். உடையாத விடுகளெல்லாம் ஷெல் அடியினால் சிதைத்ததாக எழுதியிருந்தார்கள். களவு கொடுக்காதவர்களெல்லாம் எல்லாவற்றையும் களவு கொடுத்து விட்டதாக முறையிட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் விசாரணை செய்யப்பதிந்து அறிக்கையிட்டு விட்டு நிமிர்ந்தபோது பிற்பகல் மூன்று மணியாகியிருந்தது.

திருவிழாக்கோலமாக இருந்த வீடு ஒய்ந்தது.

'அப்பா இவியாவது சாப்பிட வாருங்கள்...' என்று மகன் அழைத்தான்.

'விதானையார் நீங்க போய்ச் சாப்பிட்டுவிட்டு வாருங்கள்...' என்றான் செல்லையா. 'என்ன

வேலை? எவ்வளவு செய்தாலும் இந்தச் சனத்திற்கு நன்றியில்லை விதானையார்.

‘நன்றியை நான் எதிர்பார்ப்பதில்லை. செய்யவேண்டியது நமது கடமை. அவற்றைப் பெறவேண்டியது அவர்களின் உரிமை. என்னாலும் செல்லையா, விதானை வேலை மாதிரி இம்மக்காலத்தில் கடினமான வேலையில்லை எவ்வளவு வேலை செய்தாலும் குறைகேட்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு ஏச்சுப்பேச்சு, பயமுறுத்தல் சில வேளைகளில் ஏன் இந்த உத்தியோகம் என்ற எண்ணம் வருகுது. ஒரு சகத்திற்கும் மதிப்பில்லை’

‘மீழ்குடியோற்ற நிவாரணம் கொடுக்கவில்லையென்றுதான் பலருக்கும் கோபம் கடைசி எல்லாருக்கும் படிவங்களைவது கொடுத்திருக்கலாம்.’

‘போதிய படிவங்கள் இல்லை’

‘நாங்கள் விசாரணை செய்து அனுப்பிய படிவங்களுக்குக்கூட இன்னமும் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. உதவி அரசாங்க அதிபர் சிபார்சு செய்யவில்லையா? மற்ற டிஸ்ட்ரிக்டுகளில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கென நாலாயிரமும் கொடுத்து, இப்ப இடிஞ்ச வீடுகளைக் கட்டப் பதினையாயிரமும் கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டின்போம்.’

‘அந்த டிஸ்ட்ரிக்டுகளில் ஜி.எஸ்.மார் விசாரித்து அனுப்புகிறவற்றை ஏ.ஜி.ஏ.மார் காலதாமதமின்றிச் சிபார்சு செய்தனுப்புகின்றம். அவற்றை ஜி.ஏ. உடனடியாக நிவாரணத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறார். இங்க அப்படியில்லை. அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகளில் ஒருத்தருக்கொருத்தர் நம் பிச்சைகளில்லை. எல்லாத்தையும் ஒருத்தரே செய்யவேண்டுமென நினைச்சால் நிவாரணம் கொடுத்து முடிய இன்னும்

நான்கு வருசமாகும். இருந்துபார்’

அவர் கதிரையைவிட்டுக் குழந்திருந்தபோது, படலையைத்தள்ளி திறந்துகொண்டு குணசிங்கம் வந்தான். அவன் வந்த கோலத்தினிருந்து மதுவின் பிடியில் சிக்கியிருக்கிறான் என்பது தெரிந்தது.

‘உவன் குணத்தான் வாரான்’ என்றான் செல்லையா பரபாப்புடன். ‘நீங்க போங்கோ விதானையார். சுகமில்லாதனங்கள் நேரத்துக்குச் சாப்பிட வேண்டும். நான் பேசி அனுப்பி வைக்கிறேன்.’

‘அவனை அனுப்பிவிட்டுப் போறேன்’

குணசிங்கம் சயிக்கிலைகினுவ மரத்துடன் சாந்திவிட்டு வந்தான்.

‘விதானையார், எனக்கு எப்ப மீள்குடியேற்றப் பணம் கிடைக்கும் எல்லாருக்கும் கிடைச்சிட்டுது. ஆக உங்கட பகுதியில்தான் இன்னமும் கிடைக்கவில்லை. ஏன் நீங்க இன்னமும் போம் கணை அனுப்பவில்லையோ?’

‘எப்பவோ அனுப்பியாச்சுது. கெதியில் கிடைக்கும்’

‘நொடிக இப்படித்தான் சொல்லுறியன். எப்ப வரும்? நான் ஏ.ஜி.ஏ ஒபிசில விசாரிச்சுனான். எனக்கு ஆக ஆயிரம் ருவாதான் வருததாம். ஏன் எனக்குத் தொழில் பாதிக்கப்படவில்லையோ கனோருக்கு நாலாயிரம் ரூபாவும் சிபார்சு செய்திருக்கிறியன்.’

பரமசிவம் அவனை ஆதரவாக ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

‘இதோ பார் குணம், உனக்கு என்வ தொழில் பாதித்தது? நீ பத்தியில் தொடர்ந்து வேலை செய்யிறனி, மாசாமாசம் சம்பளம் கிடைக்குது.’

‘கனபேருக்கு வீடுடைந்தது என்று பதினையாயிரம் சிபார்சு செய்திருக்கிறியன். என்ற வீடும் உடைஞ்சதுதான்? ஷேல அடியுக்க என்ற வீட்டில் ஒருமாட்டுக்கொட்டில் எரிஞ்சது உமக்குத் தெரியாதோ விதானையார்? பதினையாயிரம் எனக்குத் தந்திருக்க வேண்டும்.’

‘உனக்கு எப்படித் தாறது, வீடு சேதம் மடையாமல் நான் சிபார்சு செய்யமாட்டன்’

‘வீடு சேதம் என்று பொலிஸ் றிப்போர்ட் காட்டினன். அப்படியிருந்தும் நீர் எனக்குச் சிபார்சு பண்ணவில்லை, பொலிசுக்குத் தெரியாதது உமக்குத் தெரியும்.’

நீ பொலிஸ் றிப்போர்ட் எப்படி எடுத்தாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். உன்ர வீட்டிற்கு அண்மக்கால அசம்பாவிதங்களால் ஒருவித சேதமுமில்லையென்பது எனக்கு நல்லாத தெரியும்.’

குணசிங்கம் கோபத்துடன் விதானையாரின் மேசையில் ஓங்கி குத்தினான்.

‘இதோ பார் விதானை! நீ எனக்கு வீட்டிற்குச் சிபார்சு செய்வியா, மாட்டியா? சொல்லு...’

பரமசிவம் தன் பெறுமையை மெதுவாக இழக்கத் தொடங்கினார். உடல் மெதுவாக நடுங்கியது, மூச்சிறைத்தது.

‘விசார்க்கதை கதையாமல் போ...’

‘நான் ஒரு வீசார்க்கதையும் கதைக்கவில்லை. எனக்கு நீ இப்ப செய்து தரவேண்டும். இல்லை யெண்டால்’

‘இல்லாட்டில்? பரமசிவம் கதிரையைவிட்டு எழுந்தார்’

‘நீர் எனக்கு அடிக்கப்போறி ரோ? விதானை, உனக்கு என்னைப் பற்றித் தெரியாது. உம்மைக் கவனிக்கிற இடத்தில் கவனிப்பன்’

‘போடா குடிசை நாயே.. கவனிப்பாராம், கவனியடா... போடா...’

‘குணம், தயவுசெய்து போ’ என்று செல்லையா எழுந்து வந்து அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்ப முயன்றார். அவர்தடுக்க, அவன் துள்ளல் கூடியது.

‘என்னைப் போடா எண்டிட்டார். நான் ஆர் தெரியுமோ? உம்மைப்போல ஆக்களை நடு ரோட்டில் நிறுத்தி நாய் சுடுகிற மாதிரிச் சுட வேண்டும்... இரும் வாறன். இப்ப போய் பொடியனைக் கூட்டி வாறன்’ அவன் திண்ணையை விட்டுக் கீழே குதித்தான். கினுவ மரத்தில் சார்த்தியிருந்த சயிக்கிலை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பியபோது விதானையார் பரமசிவம் கத்தினார்.

‘நில்லடா பொறுக்கி, போடா, போய்க் கூட்டிக்கொண்டு வாடா கொண்டுவந்து சுடடா நல்லாச் சுடடா...சுடடா’ அவர் உடல் பதறிச்சோர, நெஞ்சைப் பிடித்துக்கொண்டு அப்படியே கதிரையில் சாய்ந்துவிட்டார்; அவ்வளவுதான்.

‘விதானையார், விதானையார்’ என்று செல்லையா பதறினார், வீட்டிற்குள் இருந்து அவர் மனைவியும் மகளும் ஓடிவந்தனர், அலறி அழுதனர்.

குணசிங்கம் சிலகணங்கள் அப்படியே நிலைகுலைந்து நின்று விட்டான், சயிக்கிலை முற்றத்தில் அப்படியே போட்டு ஓடிவந்தான்.

‘ஐயோ விதானையார், நான் கோபத்தில் சும்மா கத்த’

தலையில் அடித்துக்கொண்டு, கார் பிடித்து வருவதற்காக வெளியே ஓடினான்.

என்ன பயன்?

சமகாலம் ஐந்து

— சோ. ப.

பனை

நீக்கமற ஓங்கி
நிமிர்ந்த பனங்கூடல்
தாக்குதலில்
காக்கும் தலை!

நாய்கள்

அந்நாளில் —
ஊரைவிட்டு
ஓடாதிருந்து
மதிப்பில் உயர்ந்தீர்!
இன்றும் —
வேற்றரவம் கேட்டால்
விடாது குரைக்கின்றீர்!
எமக்கில்லா
மான உணர்வு,
உமக்கு,
வந்தவிதம் எந்தவிதம்?

சுயநலம்

உங்கள் ஊர்திகள்
நம் —
ஊரைக் கடந்து செல்லும்
ஒவ்வொரு கணமும்
உங்களுக்காக
நான்
பிரார்த்திக்கிறேன்!
உங்களுக்காகவா?
இல்லை —
எனக்காகவுந்தான்!

முக (ா) ங்கள்

என்ன பாவம்
செய்தோர் இவர்கள்!

ஏக்கம், அச்சம், கலக்கம் —
எல்லாம்
தேக்கிய முகங்கள்!
தெருவோரத்து
அரண்களைத் தாண்டிப்
போகையில் — வருகையில் —
காலையும் — மாலையும்
காணுமீம் முகங்கள்!
என்ன பாவம்
செய்தோர் இவர்கள்!
பிள்ளைகள் கதியை
எண்ணி, எண்ணித்
துடிக்கும் தாயராம்
சோக சித்திரங்கள்!

பிரார்த்தனை

பள்ளிக்குப் போன
பாலர் வரும் வேளை
அயலில் செடிச் சத்தம்,
ஆறுபோர் விழந்தனராம்!
கேட்டுக் கலங்கிப்
பதைத்துத் துடிதுடித்து,
வீதி வழியோடி
விரைந்து போய்ப்
பார்க்கையிலே
'அப்பாடா
மாண்டவர்கள்
என் பிள்ளைகள். அல்ல!' —
என
ஆறுதல் பெருமூச்சு விடும்
அற்பத்தனம்,
அடியோடு போக,
அருள்தாரும் ஆண்டவரே!

மல்லிகையின் வளர்ச்சி —
உழைப்பின் வளர்ச்சி!
ஈழத்து இலக்கியம் செழித்து வளர
மல்லிகையின் தொண்டு
தொடரட்டும்.

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

சுவைத்து மகிழுங்கள்

உ கல்யாணி உ

ஸ்பெஷல் ஐஸ்கிரீம்

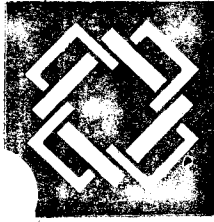
KALYANI CREAM HOUSE

240 / 73 KASTURIAR RD., CHENNAI

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்,
73, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுக்கலை

ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே
எமது வேலை.

கொழும்பில்
அற்புதமான அச்சு வேலைகட்கு
எம்மை ஒரு தடவை
அனுசூங்குங்கள்.

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை.

கொழும்பு - 12

35422

உலா

க. சட்டநாதன்

அம்மாவின் மடியில் தலை வைத்து — உடலைச் சீமெந்துத் தரையில் கிடத்தி — கால்மேல் கால் போட்டுப் பெரிய மனிசத் தன்த்துடன்; மது தனது ஆண்டு இரண்டு தமிழ்ப் புத்தகத்தை அவனுக்கு உரத்துப் படித்துக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தான்.

சாப்பாடு ஆனதும் இப்படி ஒரு சொகுசும் படிப்பும் அவனுக்குத் தேவைப்படுவது அம்மாவுக்குத் தெரியும்.

அவள், அவனது தலையை வருடியபடி அவனது படிப்பை ரசித்தாள்.

அப்பொழுது வெளியே அழுத்தமான அந்தக் குரல் கேட்டது.

'மாமா.....!' என்று மிக மெதுவாகக் கூறியவன் எழுந்து, உறைந்து போய் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

புத்தகம் மடங்கித் தூரத்தில் கிடந்தது.

அம்மா வெளியே சென்று மாமாவுடன் கதைத்தாள்.

இவன் படி இறங்கி. முற்றத்துக்கு வந்த போது, இவனைப் பார்த்து மாமா கேட்டார்:

'மது நாளைக்குத் தேர்... மாமியம்மன் கோயிலுக்குப் போவமா?'

மாமா இவனோடு இப்படி நின்று, நிதானமாய்ப் பேசிய தில்லை. 'இந்தப் பேச்செல்லாம் நம்பிற மாதிர் இல்லையே என்பது போல இவன் அவரைப் பார்த்தான்.

மாமா 'கருகரு' என்ற அடர்த்தியான முடி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். நாற்பது வயதாகியும் நரை காணவில்லை. மேற்சட்டை இல்லாமல் வெற்றுடம்போடு நின்றார். அடர்ந்த மீசை உதடுகளை முடி வளர்ந்திருந்தது. பேசும் பொழுது மீசைக் கற்றைகளுக்கிடையே முன்பற்கள் மட்டும் லேசாகத் தெரிந்தன.

அவருடைய 'சீஸருக்கு' இருப்பது போல, கூரான வேட்டைப் பற்கள் மாமாவுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

அவர் மார்பு முழுவதும் பச்சை குத்தியிருந்தார். மார்பில் பெரிய சிங்கம். புயங்களிலும் இரண்டு குட்டிச் சிங்கங்கள். சுழுத்தில் நீளமான பொன் காப்பிட்ட புலிப்பல் சங்கிலி.

மாமா அசப்பில் சிங்கம் மாதி ரித்தான் இவனுக்குத் தோன்றினார்.

மாமா அலுவல் முடிந்து அம்மாவிடம் விடை பெற்று போது, இவன் அவரைப் பார்த்துக் கேட்டான்:

'ஸ்ரீ, தயா மச்சான் எல்லா
கும் கோயிலுக்கு வருவினமா?'
'எல்லாரும் தான்'
'மாமி...?'
'வரமாட்டா; துடக்கு'
'அம்மா...?'
'இல்லை..... நாங்கள் நாலு
பேருந்தான்'

இவன் அம்மாவைப் பார்த்
தான். அவனுக்கு அவனது துரு
துருப்புப் புரிந்திருக்க வேண்டும்.
'என்ன?' என்பது போல் பார்த்
தான்.

'ஸ்ரீயையும், தயா மச்சானை
யும் பார்க்க வேணும்'
'கவனம் வெய்யிலடா
பார்த்துப் போ என்றான்,
அவன் போவதையே பார்த்த
படி நின்றான்.

★

மாமி வீட்டில் ஸ்ரீ மட்டும்
தான் இருந்தான். தயா மச்சா
னைக் காணவில்லை.

ஸ்ரீ முயல் குட்டிகளுக்குத்
தழை போட்டுக் கொண்டிருந்
தான்.

கொண்பஞ்சக் குவியலாய்க்
குட்டிகள் வந்த வேலையை
மறந்து, இவனும் குட்டிகளுக்கு
இரண்டு தழை எடுத்துப் போட்
டான். ஞாபகம் வந்ததும் ஸ்ரீ
யைப் பார்த்துச் சொன்னான்:

'நானாக்கு நாம கோயிலுக்
குப் போறம்..... மாரியம்மன்
கோயிலுக்கு!'

தேருக்கா? உண்மையா?'
ஸ்ரீயால் அதை நம்பமுடியவில்லை.

'நீ, நான், தயா மச்சான்,
மாமா.....'

'அப்பா வரமாட்டாரடா...
போய் வரவேமாட்டார்'

'இல்லை வருவாரடா.....
வாறென்னே சத்தியமாய்ச்
சொன்னவர்'

'நம்பவில்லை என்பது மது
வுக்குச் சோர்வைத் தந்தது. இந்
தச் செய்தியைத் தயாவிடம்
பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்
என்ற தவிப்பு மதுவுக்கு. ஸ்ரீயை
முயலோடு 'மினக்கேட்' விட்டு
விட்டு, இவன் தனியாகத் தயா
வைத் தேடிப் போனான்.

வழியில், மில்லடி ஒழுங்கை
யில், கடையன் சீமால் ஆச்சி
தன் எதிர்ப்பட்டான்.

'எங்கை... எங்கை என்றை
துரையார் போறார்?'

ஒடிப்போய் ஆச்சியின் கால்
களைக் கட்டிப் பிடித்தபடி.
'கோயிலுக்கு..... மாரியம்மன்
கோயிலுக்கு நானாக்குத் தேருக்
குப் போறம் அதுதான்.....'

ஆச்சி வெற்றிலை போட்ட
வாயால் அவனை எச்சில் படுத்தி
விட்டு நகர்ந்தான்.

ஊரெல்லாம் உலாவந்து
இந்தச் செய்தியைச் சொல்ல
வேண்டும் போலிருந்தது மது
வுக்கு.

'ராஜி அக்கா விட்டைதான்
முதலிலே போவம். அங்கைதான்
தயா மச்சான் நிகும்.

அவன் எதிர்பார்த்தது போல்
அங்கு தயா இல்லை. ராஜி, தயா,
கேதா ஒருவருமில்லை. 'பெத்தா'
தான் கட்டிலில் முடங்கிக் கிடந்
தான்.

பெத்தாவுக்கு எதுவும் முடி
யாது. பார்வை மட்டு மட்டு.
காதும் அரை குறையாகத்தான்
கேட்டது.

'பெத்தாவுக்குச் சொல்லு
வமா?' மனதில் பட்டதைச்
செயற்படுத்த விரும்பி, அயர்ந்து
தூங்கும் பாட்டியைத் தொட்டு
உசுப்பினான்.

'பெத்தா..... பெத்தா...
நாங்க கோயிலுக்கு..... மாரியம்
மன் கோயிலுக்குப் போறம்...

உனக்கு பாக்குரல், பாக்கு
வெட்டி, கொட்டப்பெட்டி எல்
லாம் வாங்கிவரட்டா?'

மதுவில் குரல் நரின் ஆழத்
திறிந்து கேட்பது போலப்
பெத்தாவுக்கு இருந்திருக்க வேண்
டும். அவன் திடுக்குற்று மலர்க்க
மலர்க்க விழித்தபடி இவனைப்
பார்த்தான்.

பெத்தாவுக்கு எதுவுமே
தெரியவில்லை. எல்லாம் ஒரே
புகை மூட்டமாக இருந்தது.

'பூரடா மோனை, எனக்குக்
கண்ணும் தெரியேல்லை, காதும்
கேக்கேல்லை' கிழவி எழுந்து
உட்கார்ந்து கொண்டான்.

இதுக்குச் சொல்லேலாது...
ஒண்டும் விளங்காது. சரியான
செவிட்டுப் புடையன்'

அலுத்துக் கொண்ட மது.
ரதி அக்காவின் நினைவு வர,
அவளிடம் புறப்பட்டான்.

ரதி அக்கா மெலினில்
ஏதோ எதைத்துக் கொண்டிருந்
தான். இவனைக் கண்டதும்:

'என்ன? எங்கடை மதுவிலே
வாறது?' என நெகிழ்ந்து களரந்
தான்.

திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி
யும், அசை போட்டும், மணப்
பாடமாகிட்ட அந்த விஷ
யத்தை ரதி அக்காவிடமும்
அவன் ஒப்பித்தான்.

அக்கா எழுந்து உள்ளே
போய் அலுமாரியைத் திறந்த
தும்— இவனுக்குத் தெரிந்தது.
அக்கா காசு தரப்போறான் என்று.

அவனது கையில் ஐந்து
ரூபாய்க் குற்றி ஒன்றை வைத்த
ரதி, அவனை அணைத்து முத்த
மிட்டான்.

ரதி அக்காவுக்குத் தான் எச்
சில் படாமல் முத்தம் கொடுக்
கத் தெரியும் என நினைத்துக்

கொண்டவன், கண்களை இடு
கிப் பூஞ்சிரிப்பொன்றை உதிர்த்
தபடி, அவளிடம் விடை பெற்
றுக் கொண்டான்.

மில்லடியில் வரும் போது
போகு அன்றியின் ஞாபகம் வந்
தது. ஆனால், விதியைக் கடந்து
போக அவனுக்குப் பயமாக
இருந்தது.

'கார், பஸ் ஏதென் திட
ரென வந்து தட்டிப்போட்டால்'

'தூரத்திலே அரசடியிலே...
யாரது நிக்கிறது? சுதன் சித்தப்
பாவா?' வெள்ளையும் சள்ளையு
மாய் உடுத்துக் கொண்டு எங்கை
போகப் போறார்?'

சித்தப்பாவிடம் இதைச்
சொல்ல மதுவின் மனம் பரபரத்
தது. அவரை நோக்கி வேகமாக
ஓடிப் போனான். பின்னால் ராட்
சத உறுமலுடன் பஸ் வந்தது.
பயந்து இவன் கானுக்குள் ஒதுங்
கிக் கொண்டான்.

மதுவுக்குப் பெருத்த ஏமாற்
றமாய் இருந்தது.

அந்த ஏமாற்றத்தையும்
சோர்வையும் போக்க விதியைக்
கடந்து யோகு அன்றி வீடுவரை
போக வேண்டும் போலிருந்தது,
அவனுக்கு.

அன்றி வீடு பூட்டிக் கிடந்தது.
ஆளரவம் இல்லை. இவன் படி
ஏறி விரைந்தையில் கிடந்த வாங்
கில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

'பள்ளிசாலை தவமாமா இன்
னும் வரயில்லைப் போல. அன்றி
எங்க போயிருப்பா...?'

கூடத்துக்கு அப்பாலுள்ள
அறையில் ஏதோ சத்தம் கேட்
டது. ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்த
மது உசாரடைந்தான். வாங்கில்
இருந்து இறங்கி, அந்த அறையை
நோக்கி நடந்தான்.

கதவு நீக்கலால் உள்ளே
பார்த்தான்.

யோகு அன்றியும் தவம்மாமா
வும் கட்டிலில். அன்றி சிவப்பாய்
தம்பலப் பூச்சி மாதிரி..... சேலை
யெல்லாம் குலைந்தபடி... மாமா,
கறுப்பா..... தேகம் முழுவதும்
ரோமம் அடர்ந்து. ஒரு பொட்
டுத் துணிகூட இல்லாமல்.....

‘சே... இந்த அன்றிக்கும்,
மாமாவுக்கும் வெக்கமேயில்லை’
என்று உதட்டை அஷ்டகோண
மாக்கியவன், அந்த அறையை,
அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்க்கக்
கூடக் கூச்சப்பட்டவனாய், ஒரு
வகை அச்சத்துடன் வந்தவழியே
மெதுவாகத் திரும்பி நடந்தான்.

இந்துச் சித்தி வீட்டில்தான்
தயாவை மதுவால் சந்திக்க
முடிந்தது.

மது விஷயத்தைச் சொன்ன
தும், பட்டாம்பூச்சியின் பட
படப்பு அலளது கண்களில்
தெரிந்தது.

சித்தி வீட்டிலிருந்து, தயா
வும், மதுவும், ஸ்ரீயைத் தேடிப்
போனார்கள்.

ஸ்ரீ முயல் கூட்டுக்குப் பக்
கத்தில் அப்பொழுதும் நின்று
கொண்டிருந்தான்.

இவர்களைக் கண்டதும் வந்து
சேர்ந்து கொண்டான்.

மூவரும் கூடத்தில் குளிர்ந்த
சீமெந்துத் தரையில் உட்கார்ந்து
கொண்டார்கள்.

‘புதிசா சட்டையிருந்தா
நல்லம்’ இது தயாவின் அபிப்
பிராயம்.

‘நான் வேட்டிதான் கட்டு
வன்’ — ஸ்ரீ.

‘முளைக்க முந்தி வேட்டியே
வேணும் வேட்டி கட்டித் தத்
துப் பித்தென்று நடந்தால் நல்ல
வடிவாத்தானிருக்கும். கழிசான்
தான் போடவேணும்’

தயாவின் தீர்மானமான
பேச்சு மதுவின் வேட்டி ஆசை
யையும் போக்கியது.

தயாவை அவர்களால் மீற
முடியாது. ஆண்டு ஆறில் படிக்
கும் அவளுக்கு, ஸ்ரீயும், மதுவும்
சிறுபிள்ளைகள். அவள் பேசுவது
அவர்களுக்கு வேதவாக்கு.

தயா தொடர்ந்து கூறினாள்:
‘காலையிலே ஏழு மணிக்கு
முந்திப் போகல்தான் நல்லது.
எட்டு மணிக்குச் சாமி தேருக்கு
வரும். தேர் வீதி உலா வரேக்கை
நிக்க வேணும். சாமிக்குப் பச்சை
சாத்தி. தேரிலையிருந்து இமக்கி,
வசந்த மண்டபத்திலே அபிஷே
கம் செய்யிறதைப் பார்க்க
வேணும்’.

‘கடை பார்க்கிறேல்லையா?’
ஆவலுடன் ஸ்ரீ கேட்டான்.

‘பார்க்காமல்! வீதி எல்லாம்
சுற்றுச் சுற்றி, ரபர் வகையல்,
காற்சங்கிலி, ஒட்டுப் பொட்டு
எல்லாம் வாங்க வேணும்’

‘எனக்குத் தவக்கு வேணும்’
மது தனது வீருப்பத்தை வெளி
யிட்டான்.

ஸ்ரீ கூறினாள்: ‘எனக்குக்
கலர் கலரா இனிப்பு, இனிப்பு.
பஞ்சமிட்டாய், குப்புத் தடி,
காசு மிஞ்சின ஒரு அம்மம்மாக்க
முழலும், விசிலும் வேணும்’

‘சரி ஸ்ரீ உன்னை உண்டி
யலைக் கொண்டுவா!’ என்றான்
தயா.

ஸ்ரீ ஓடிப்போய் உண்டியலை
எடுத்து வந்தான். ஒன்பது
ரூபாய் இருபத்திரெண்டு சதம்
இருந்தது.

ரதி அக்கா தந்த ஐந்து
ரூபாயை எடுத்து, மது தயாவி
டம் கொடுத்தான்.

தயா தனது வைப்புச் செப்
பிலிருந்து ஆறு ரூபாயைச் சேர்த்
துக் கொண்டாள்.

மூவரும் முறைவைத்து அப்
பணத்தை மாறிமாறி எண்ணிப்
பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

இருபது ரூபாய் இருபத்தி
ரெண்டு சதம் இருந்தது.

மதுவுக்கு அலுப்பாக இருந்
தது. கொட்டாவி விட்டுக்
கொண்டான். அம்மாவின் நினை
வும் கூடவே வந்தது.

தயாவிடமும், ஸ்ரீயிடமும்
விடை பெற்றவன், வீடு நோக்கி
நடந்தான்.

டிஸ்பென்ஸரியைக் கடந்து,
கிழக்கே திரும்பியதும், அம்மன்
கோயில் தெரிந்தது. சனசந்தடி
யுடன் கோயில் ஜே ஜே என்றி
ருந்தது.

‘என்ன அள்ளு கொன்னை
யாய்ச் சனம்’ மாமா முணு
முணுத்துக் கொண்டார்.

அம்மன் கோயிலுக்குச் சற்று
முன்பாக, மேற்குச் சாய்வில்
ஒரு சிறு கோயில்.

‘என்ன கோயிலிது, சின்
னதா.....?’ மது மாமாவைக்
கேட்டான்.

‘கம்மா பேசாமல் வாடா...
ஒரே நச்சு நச்செண்டு’ மாமா
பதில் தராமல் அதட்டினார்.

மாமாவின் அதட்டல் அவனது
ஆர்வத்தைக் குலைத்தது.

வாயடைத்துப் போன மது
வைப் பார்த்துத் தயா கூறினாள்:

‘வயிரவர் கோயில். ஞான
வைரவர். இஞ்சைதான் அம்மன்
வேட்டைத் திருவிழாவுக்கு
வாறவ’

கண்கலங்கிய மது, நன்றி
யுடன் தயாவைப் பார்த்தான்.
கனத்துக் கிடந்த மனசு கொஞ்
சம் வசைதனுது மாதிரி இருந்தது
அவனுக்கு.

வயிரவர் கோயிலுக்குப் பக்
கத்தில் தீர்த்தக் கேணி. மாமா
வும், தயாவும் கேணியில் இறங்
கிக் கால் அலம்பினார்கள். ஸ்ரீயை
யும் மதுவையும் இறங்க வேண்
டாம் என்று மாமா கண்டிப்
புடன் கூறிவிட்டார்.

தயா கேணித் தண்ணீரைக்
கைகளில் ஏந்திவந்து இவர்களது
கால்களில் தெவித்துவிட்டாள்.

ஆரம்பமே மதுவுக்கு எரிச்ச
லூட்டுவதாயிருந்தது. அடிவயிற்
றிலிருந்து திரண்டு வந்த கசப்பை
மிகுந்த சிரமத்துடன் விழுங்கிக்
கொண்டான்.

கோயில் வீதியில் கம்பிரமாய்
நிமிர்ந்து நின்ற தேர், மதுவின்
கவனத்தை ஈர்த்தது.

தயாவைத் தேர்ப் பக்கமாக
இழுத்தபடி நகர்த்தான்.

சிவப்பும் வெள்ளையுமாய்
துணிகளாலும் கொடிகளாலும்
அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர். காற்றை
சைவில குலுங்கிச் சிலிரிக்கும்
தேர்ச் சிறு மணிகள். தேரின்
முன்பாக, பாயும் நிலையிலுள்ள
குதிரைகளின் வாகவம். எல்லாமே
மதுவைத் தன் சுய மிழக்கச்
செய்தன.

தேர்வரை சென்று ஒரு கற்
றுச் சுற்றி, அதை நெருக்கத்தில்
பார்க்க அவனுக்கு ஆசையாயி
ருந்தது.

‘உதென்ன விடுப்பு? தேரிலை
சுவாமிகூட வரேல்ல’ மீண்டும்
மாமாவின் கண்டிப்பும் அதட்ட
லும்.

‘கோபுர வாசலாலை போகே
லாது. சரியான சனம். தெற்கு
வாசலாலை போவம்’ பக்குவம்
சொன்னார் மாமா.

மதுவுக்கு அது பிடிக்கவில்லை.
அவனுக்குப் பிடித்தமானதெல்
லாம் கோபுர வாசலில் படியைத்
தொட்டுக் கண்களினொற்றி,
நாலு தெரிந்த முகத்தைப் பார்த்
துச் சிரித்து, அவர்களுடன் ஒரு
செல்லப் பேச்சுப் பேசி, சந்தோ
ஷமாய் கோயில் உள்ளே போக
வேண்டும் போலிருந்தது.

தெற்கு வீதிக்கு வந்தபோது
ஸ்ரீ நடட்ட கட்டையாய்க் கால்
பாலி நின்றான். நின்றவன், தயா

வைக் கைகளால் நிமிண்டி, மிட்டாய்க் கடைகளைக் கண்களால் சாடை காண்பித்தான்.

‘எல்லாம் போகெக்கை பார்க்கலாம், இப்ப பேசாமை வா... விழிகளால் அத்தட்டிய தயா, இருவருடனும் அப்பாவின் பின்னால் போளுள்.

தெற்கு வாசல் கோயிலினுள் நுழைந்த மாமா, மூவரையும் தென்மேல் மூலையில், பிள்ளையார் சந்நிதிக்கு இடமாக இருந்த வாகன சாலைக்கு அழைத்துச் சென்று உட்கார வைத்தார். அடுத்த நிமிடங்களில் ‘அரிச்சனே செய்திட்டு வாறன், பத்திரமாய் இருங்க பிள்ளையன்’ என்று நகர்ந்தார்.

‘இங்க வாகனங்களோடே வாகனமாய் நாமும் இருக்க வேண்டியதுதானா?’

ஏக்கம் தயாவை அழுத்தியது. மது கண்கலங்கி விம்மினாள்: அவனுக்குத் தொண்டை அடைத்திருக்க வேண்டும். பேச்சுத் தடைபட்டுத் தடுமாற, கெதியா வாங்க மாமா! என்று சினுங்கினாள்.

மாமா எதிலுமே பட்டுக் கொள்ளாதவராய் வேகமாக நடந்து மறைந்தார்.

ஸ்ரீ மட்டும் எதுவித பாதிப்புக்கும் உட்படாதவனாய் எழுந்து போய், வாகனங்களைத் தொட்டுத் தடவி, தப்புத் தவறுமாய் எண்ணிவந்து ‘எட்டு வாகனங்கள் அக்கா’ என்று தயாவுக்குக் கணக்குச் சொன்னாள்.

மது காராம்பக வாகனத்தை யெ சிறிது நேரம் வைத்த கன் வாக்காது பார்த்தபடி இருந்தான்.

பசுவின் உடல், தலைமட்டும் அழகான பெண் உருவம். முகத்தில் - நெற்றி நிறைந்த சிவந்த செந்தூரம். தடித்த சிவந்த உதடுகள். காலில், கழுத்தில், மூக்கில் எல்லாம் ஆபரணங்கள்.

மதுவுக்கு அப்பொழுது ஏனோ யோகு அன்றியின் ஞாபகம் வந்தது.

‘அன்றி மாதிரி இந்தப் பசுவும் நல்ல வடிவு.

அலையும் மனது நிதானமுற்றதும் மீளவும் அவனுக்கு மாமாவின் நினைவுகள்.

‘பெரியவனாய் வந்து இவரை இந்த மாமாவை நெஞ்சிலே ஏறியிருந்து, கழுத்தை நெறித்து... முச்சுத் திணறத் திணற.....

குருமாய் அவனது காயப் பட்டமனசு வன்மம் கொண்டது.

மாமாவை ஏதோ ஒருவனையில்தண்டிக்க வேண்டும் போலிருந்தது அவனுக்கு. எழுந்து வாகனசாலையில் காராம் பசுவின் பக்கமாகப் போனவன், கழிசான் விப்பை நீக்கிப் பசுவின் மேல் படும்படி ‘ஒண்டுக்கு’ இருந்தான். கணப் பொழுதில் இது நடந்து முடிந்தது.

தனது எதிர்ப்பை அவனால் இவ்வாறுதான் காண்பிக்க முடிந்தது.

‘என்னடா இது... பாவம் கிடைக்கும்’ தயா சொன்னாள்.

‘ஒண்டுக்கு வந்தா என்ன செய்யேலும்’ மதுவின் பேச்சு தயாவை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. அவள் விக்கித்துப் போய் எதுவும் பேசாமலிருந்தான்.

★

மாமா அங்கு வந்தபொழுது தயாவின் மடியில், ஸ்ரீ அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

மது விறைப்புடன் எழுந்து நின்று மாமாவைப் பார்த்துக் கூறினாள்:

‘எனக்கு அம்மனைப் பார்க்க வேணும். வசந்த மண்டபம், கொடிமரம், தூக்கிற சாமி எல்லாம் பார்க்க வேணும்’

மதுவின் துணிவு மாமாவுக்கு அசாத்தியமாய்ப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

அவனது தலையில் நறுக்கென ஒரு குட்டு வைத்தார்.

‘உவர் பெரிய மீசை முனச்சு கொம்பர். சனத்துக்கை போய் நெறியப் போறாராம். வடுவா பேசாமல் வா. தேரிலை சுவாமி வந்திடும், பாத்திட்டு வீட்டை போவம்.

தயாவுக்கு வாய் துருதுருத்தது. சிரமப்பட்டு அடக்கிக்கொண்டாள்.

வீதிக்கு வந்ததும் ஒவ்வொருவர் கையிலும் ஒரு கடலைப் பொட்டலத்தை மாமா வாங்கிக் கொடுத்தார்.

மாமாவின் பார்வை படாத வேளை பார்த்து பொட்டலத்தை மது தூர வீசி எறிந்தான்.

இதனைக் கண்ட தயா திடுக்கூற்றுப் பட்டபட்டாள்.

‘மதுவுக்கு இன்டைக்கு என்ன வந்து விட்டது? இது சரியான சின்ன ரௌடி, சின்ன ரௌடி’ என்று அவள் முணுமுணுத்துக் கொண்டாள்.

அவர்கள் கொண்டுவந்த பணத்திற்கு எதுவுமே வாங்கவில்லை. ‘வாங்க முடியாமலே போய்விடுமோ?’ என்ற ஏக்கம் மூவரையுமே வாட்டியது.

மாமாவைக் கேட்பதற்கு மனத்துணியும் ஏற்படவில்லை. மிகவும் தயக்கமுற்றார்கள்.

கோபுர வாசலில் ஆரவாரச்சத்தம். நாதஸ்வரத்திலிருந்து மல்லாரியின் தாழிதம் காற்றின் கலந்து பரவிப் பரவசமுட்டியது.

‘சாமி வெளியாலை வருகுது போலை, செதியா வாருங்க...’ என்று குழந்தைகளை மாமா துரிதப்படுத்தினார்.

கோபுர வாசலுக்கு அருகாக அழைத்துச் செல்லாமல் தூரத்தில் வைத்தே அவர்களுக்கு மாமா சாமி காட்டினார்.

தயா கை உயர்த்திக் கும்பிட்டாள். ‘சாமி வடிவா இருக்கடா மது’ என்று குதூகலித்தாள்.

மது எம்பி எம்பிப் பார்த்தான் சாமி தெரியவில்லை. மனித முதுகுகளும், தலைகளும் தான் அவனுக்குத் தெரிந்தன.

மதியை மட்டும் மயமா தூக்கிச் சாமியைக் காண்பித்தார்.

மதுவுக்குத் துக்கமாக இருந்தது, வெடித்துவந்த அழுக்கையெ அடக்கிக் கொண்டாள்.

‘அதோ அதுதான் தேர்; அதிலே ஏறி இந்தச் சாமி இந்த வீதியாலை வருவார், சாமியும் பாததாச்சு, தேரும் பாததாச்சு. நாம இனி வீட்டை போவம்’

மாமாவின் சொல்லைத் தட்டாமல் அவரின் பின்னால் மூவரும் போனார்கள்.

ரபர்வனையில், காற்சங்கிலி, ஒட்டுப்பொட்டு, துவக்கு, விசில், கலர் கலரா இனிப்பு, பஞ்சு மிட்டாய் எல்லாமே கனவு போல அவர்களுக்கு ஆகிவிட்டது.

‘அடுத்த வருஷம் அம்மா வோடைதான் வரவேணும்’ என மது நினைத்துக் கொண்டாள்.

தயா மச்சானைப் பார்த்தான். அவள் தலையில் காலையில் சூடிய பிச்சிப் பூமாலை வாடியிருந்தது. கண்களில் நீர்முட்டி மோதிக் கொண்டிருந்தது.

ஸ்ரீ அக்காவின் கண்களைத் துடைத்துவிட்டாள்.

மது தயா மச்சானின் கரங்களை ஆதரவாகப் பற்றிக் கொண்டாள்.

மாமா தனது நீண்ட கால்களை எட்ட எட்ட வைத்து அவர்களுக்கு முன்னால் வேகமாக நடந்து போனார்.

அவர் பின்னால், அவரது நடைக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத குழந்தைகள் தடுமாறியபடி நடந்து போனார்கள்.

✽

மணம் பரப்பி
மனம் நிறைக்கும்
திறன் படைத்த
மல்லிகையே
வாழ்க நீழே!

தரமான
அச்சக வேலைகளை
அற்புதமாகச்
செய்து தருபவர்கள்.

ஒவ்வொரு வர்ண வேலைகளின்
தரமிக்க தேர்ச்சியாளர்கள்

விசயா அழுத்தகம்

551, காங்கேசன்துறை வீதி,

(நாவலர் சந்தி)

யாழ்ப்பாணம்.

23045

1978-க்குப் பின்
ஈழத்தின் தமிழ் நாவலிலக்கியம்

— நா. சுப்பிரமணியன்

6

சாதிப் பிரச்சினை நாவல்கள் என்ற வகையில் கே. டானியல் அவர்களின் பஞ்சமர் முதல் தண்ணீர் வரை நூல்வடிவு பெற்றவற்றின் கதைப்பண்பு, சித்திரிப்புத் திறன் என்பன முன்னைய இரு கட்டுரைகளில் நோக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட — உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் வாக்க ரீதியாக ஏற்படும் இணைப்பும் எழுச்சியுமே இந் நாவல்கள் யாவற்றுக்கும் (பூமரங்கள் தவிர) பொதுவான உள்ளடக்கம் என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வகையில் அவரது முதல் நாவலான பஞ்சமரின் வெவ்வேறு களப் பரிணாமங்களாகவே ஏனையவை அமைந்துள்ளமையை உய்த்துணர முடிகிறது.

கதையம்சத்தைப் பொறுத்தவரை 'அடிமைகள்', 'கானல்' என்பன பெற்றுள்ள நிறைவை ஏனைய நாவல்கள் பெறவில்லை என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகிறது. கந்தன் என்ற பாத்திரத்தை மையமாக வைத்து நான்கு தலைமுறைச் சமுதாய வரலாறு கூறப்பட்டுள்ள உத்திமுறை 'அடிமைகள்'

னின்' கதையம்சத்திற்குக் கனதியைத் தந்துள்ளது. சாதிப்பிரச்சினையுடன் மதமாற்றம் என்ற வரலாற்று நிகழ்வையும் தொடர்புபடுத்தி வேறுபட்டு நோக்கிய மூறைமையும் இளையவன் என்ற மையப் புள்ளியைச் சுற்றிக் கதை புனைப்பட்ட உத்தி முறையும் 'கானல்' நாவலைத் தரமான தொரு படைப்பாக்கியுள்ளன. ஏனைய நாவல்களில் செயற்கையானதும், பிரசார முனைப்புடையதுமான கதையம்சங்களே அமைந்துள்ளன.

சமுதாய நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு படைப்பை உருவாக்கும் போது அந் நிகழ்வுகளை இணைத்து ஒரு வலுவான கதை அமைக்கும் போதே படைப்பு சிறப்படையும். அவ்வாறன்றி நிகழ்வுகள் பலவற்றையும் எப்படியாவது கூறிவிட வேண்டும் என முனியும்போது படைப்பில் ஆவணத் தன்மையே விஞ்சிற்றும். டானியல் அவர்களின் மேற்கூட்டிய படைப்புக்கள் பலவற்றிலும் இந்த ஆவணத் தன்மை வெவ்வேறு விதிகளில் தாசாரத்தில் அமைந்துள்ளன. யினை அடிப்படையில் அவர்கள், கானல் இரண்டும் வ

வாண கதையம்சம் கொண்டுள்ளமையால் ஏனைய படைப்புக்களை விடச் சிறப்புற்றுத் திகழ்கின்றன எனலாம்.

டானியலின் மேற்படி நாவல்களின் கதைமாந்தர்களை நோக்கும் போது, அவர்களிற்பெரும்பாலோர் சமூகத்தின் இருவேறு வர்க்கத் தளங்களின் காட்டுருவான குணம்சங்களுடன் இயங்குவதை அவதானிக்க முடிகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட அடிநிலை மக்களில் ஒருவனையினர் அடிமை குடிமை வாழ்க்கையை எவ்வித சிந்தனையுமின்றிச் சுமந்து அல்லலுறவோர். இன்னொரு வகையினர் வர்க்கச் சித்தனை மூலம் தாழ்ம வளர்வதோடு தம்மைச் சார்ந்தோரையும் வளர்ப்பவர்கள். உயர்சாதியினராக அறிமுகமாகும் கதைமாந்தர் பலரும் அதிகாரவெறி, கொடுமைக் குணங்கள், ஒழுக்கக் குறைபாடு என்பன நிறைந்தவர்களாகக் காட்டப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு தாழ்த்தப்பட்ட சாதி, உயர்சாதி நிலைகளில் நிலைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பொதுநிலைக் கதைமாந்தர் தனித்துப் பெயர் சுட்டி நோக்கத் தேவையற்ற வகையில் எல்லா ஆக்கங்களிலும் ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையினராக உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இத்தகு பெருநிலைக்குப் புறம்பாகத் தம்மைச் சிறப்பாக இனங்காட்டி நிற்பவர்கள் என்ற வகையிலே பஞ்சமரில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரில் சுற்ற சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக வரும் நடராசாமாஸ்டர், உயர்சாதியினரில் அப்படிக்காத் சுந்தரமூர்க்கி என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கல்வித் தகுதியாலும், புத்திசாதுரியத்தாலும் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு தனி வர்க்கமாக இவர்கள் இனங்காட்டி நிற்கின்றனர். உயர் சாதியினராக

அமைந்தபோது உலகியல் பார்வை விரிவாலும் மனித நேயப் பண்பாலும் சமுதாய சமத்துவத்துக்கு வழிசமைக்க முயல்பவர்தான் என்ற வகையிலே 'பஞ்சமரின்' ஜயாண்ணன் 'கானலின்' பூக்கண்டர் என்போர் விதந்துரைக்கத்தக்க வகையில் தம்மை இலங்காட்டி நிற்கின்றனர். 'அடிமைகள்' நாவலில் வரும் கண்ணம்மா என்ற உயர்சாதிப் பெண், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரை சுந்தனைக் கந்தன் மாமா என அன்புறவு கொள்வதன் மூலமும் அவனுடனுக்குக் கொள்ளி வைப்பதன் மூலம் உயர்சாதிப் பெண் பாத்திரங்களில் வேறுபட்டு நிற்பதாக அவதானிக்கலாம்.

உயர்சாதியைச் சார்ந்தவர்களாகப் படைக்கப்பட்ட பெண்பாத்திரங்களிற்பெரும்பாலான பாணியில் ஒழுக்கக் குறைபாடு கொண்டனவாகச் சித்தரிக்கப்படுவதை நாவல் பலவற்றில் அவதானிக்க முடிகிறது. பஞ்சமரில் கமலாம்பிகை அம்மாள், மகள் மாம்பழத்தி, சிறப்பரின் நடுவில் மகள், விதானையரின் மனைவி, 'கோலிந்த' வில் அழகம்மை நாச்சியார், 'பூமரன்' களில் தாய் 'அடிமை' களில் சந்திரரின் மனைவி, 'தண்ணீரில்' அன்னப்பிள்ளை நாச்சியார் என்போர் இவ்வாறு அமைகின்றனர். இவ்வாறு சித்தரிப்பது 'உயர்சாதி ஆடவர்கள் கிழ்சாதிப் பெண்களைப் போகப் பொருளாக நோக்கும் யதார்த்தப் போக்கிற்கு இலக்கியப் புழிவாங்கலாக உருமாறி ஒரு விதமான போலி மனநிறைவைத் தர முய்க்கிறது' எனக் கேசவன் குறிப்பிடுவது (அடிமைகள் முன்னுரை ப. 50) நமது சிந்தனைக்குரியகாமின்றது. மேற்கூறிய வகையான பாத்திரங்கள் யாழ்ப்பாணச் சமூகாயத்தில் யதார்த்தமாகத் தெரிபவர்களே என்ற கருத்தும் உண்டு.

குறிக்க ஒரு படைப்பில் இத்தகு கதாபாத்திரம் அமைந்தால் அதனை நியாயப்படுத்த இவ்வாறு கொள்ளலாம். ஆனால், தொடர்ந்து பல படைப்புக்களிலே இவ்வகையான பாத்திரங்களை ஒரு ஆசிரியன் சித்தரிப்பாளுயின் அச்சமுதாயத்தின் பொதுவான குணம்சங்களில் இந்த ஒழுக்கக் குறைபாடும் ஒன்றாக உள்ளது என்றும், எனவே பாத்திரப் படைப்பு முயற்சியில் அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகி விடுகின்றதென்றும் நியாயப்படுத்த வேண்டியிருக்கும். அல்லது ஆசிரியனின் சமூகப் பார்வையில் ஏதோ குறைபாடு உள்ளது என்றோ அல்லது நோக்கத்தில் குறைபாடுள்ளது என்றோதான் முடிவுக்கு வர நேரும்.

'அடிமைகள்' நாவலில் வரும் 'புதுமைப் பெண்' எனக் கருத்தத்தக்க கண்ணம்மா, கந்தன் என்ற பள்ளன் மீது செலுத்தும் மர்மா என்ற பாசநிலை, ஆசிரியருடைய 'உயர்சாதிப் பெண்கள்' தொடர்பான பார்வையில் ஒரு வேறுபட்ட கோணம் என்பது தெரிகிறது. சமுதாயத்தில் இயல்பாக நிகழ்ந்துவரும் ஒரு சித்தனை மாற்றத்தைக் கண்ணம்மா மூலம் ஆசிரியர் காட்ட விழைந்தார் என்று கொள்ளலாம். கண்ணம்மா தொடர்பாக மனோன் மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது (அடிமைகள் அறிமுக விமர்சனம் பக். 2)

கந்தனைக் கந்தன் மாமாவாக்கியதால் கண்ணம்மா பாத்திரப் பண்புகளை மாற்றுகிற புதுமையைச் செய்ததாக யாரும் எண்ண இடமில்லை மரபு மரபாகக் கையாளப்பட்டு வந்த ஆழமான அன்பு நிலையின் உறைவிடமான பெண்மையையே டானியலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

என முன்வைத்துள்ள கருத்தும் சிந்தனைக்குரியது.

டானியல் அவர்கள் தமது நாவல்களில் பண்பாட்டுக் கோலங்களைச் சித்தரித்துள்ளதிறன் அவரை இலக்கிய வாதிகள், பண்பாட்டாய்வாளர் ஆகியோரின் தனிக் கவனத்துக்குரியவராக்கியுள்ளது; பிறமொழிசார் ஆய்வாளர்களும் அவர் படைப்புக்களை ஆய்வுக் கவனத்திற்கொள்ள வாய்ப்பளித்துள்ளது. பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் 'சுழத்தின் தலை' சிறந்த பண்பாட்டு நாவலாசிரியர் என்று குறிப்பிடுவர் (மல்லை ஆகஸ்ட் 1980, பக். 52) புலவர் சுழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் டானியலை ஒரு பண்பாட்டுப் பாட்டிராக காண்கிறார். (மல்லை மே. 1987 பக். 42-45) 'சுழத்துப் புனைகதைகளிற் பேச்சுவழக்கு' என்னும் ஆய்வு நூலை எழுதிய சி. வன்னியலும் அவர்கள் அந்நூலை டானியல் அவர்கட்கு அர்ப்பணம் செய்துள்ளார். யப்பானியப் பேராசிரியர் யசமசெக்சினே அவர்கள் தாம், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் துடக்கும், சாதியமைப்பும் என்ற தலைப்பில் எழுதிய முதலாமணிப்பட்ட ஆய்வேட்டில் டானியல் அவர்களுடைய நாவல்களிலிருந்து தரவுகள் பெற்றுள்ளார். ஜெராமஸ் என்னும் அமெரிக்க ஆய்வாளர் 'யாழ்ப்பாணம் 1980' என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூலிலே டானியல் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ், யப்பானியப் பேராசிரியர் சுசுமு ஒஜே ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய 'யப்பானியர் தமிழரிடையே உலக நோக்கும், கிரியைகளும்' என்ற தலைப்பிலான நூலிலே டானியலின் பஞ்சமரில் நாவலிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன (நாவல் மல்லை

ஆகஸ்ட் 1978, பக். 53 — 51) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையிலே டானியனின் படைப்புக்கள் முதுகலைப் பட்ட ஆய்வுப் பெருளாகியுள்ளன. இவ்வாறு டானியல் பெற்றுள்ள கணிப்பு சமூகத்தப் படைப்பாளி களுக்குப் பெருமையும் மன நிறைவும் தருவன என்பதற் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

சாதிப் பிரச்சினை தொடர் பாக டானியல் எழுதிய நாவல் களை விமர்சன நோக்கில் அணுகும்போது ஆய்வாளர்கள் கவனத் திற் கொள்ள வேண்டிய சில அம்சங்களை வினாக்களாக இங்கு சுட்டுவது அவசியமாகிறது.

1. யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தில் சாதியும், வர்க்கமும் ஒன்றாக உள்ளனவா? அவற்றை இணைத்து நோக்கலாமா? என்பது 'யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் இன்று சாதியும் வர்க்கமும் ஒன்றாக இல்லை. சாதியையும் வர்க்கத்தையும் ஒன்றாகக் குழப்பக் கூடாது என க. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் 'தமிழ் நாவல்களில் பாத்திரவார்ப்பு' என்ற கட்டுரையிலே (தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டுவிழா ஆய்வுரங்கு 1977) தெரிவித்துள்ள கருத்து இந்த வினாக்களுக்கு அடிப்படையாகின்றது.

2. டானியனின் சாதிப்பிரச்சினை நாவல்கள் சமுதாய வரலாற்றுப் போக்குகளைக் கதையம் சமாகக் கொண்டன என்ற வகையில் வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கு முரண்படாத வகையில் கதைகளும் அவற்றின் பகைப்புல சித்திரிப்பும் உள்ளனவா? என்பது க. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் முற்சட்டிய கட்டுரையிலே 'பஞ்சமர் (முதலாம் பாகக் கதை) 1966 — 67 இல் நடைபெறு

கின்றதாயினும் 1920 — 90 கால சமூக அமைப்பையே காட்டுகின்றதென்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இவ்வினாவுக்கு அடிப்படையாகிறது. பஞ்சமரிற் காணப்பட்ட இந்த முரண் நிலை ஏனைய நாவல்களிலும் காணப்படுகின்றதா என்பது நுனித்து நோக்கு தற்குரியது.

இவ்வகை வினாக்களுக்கு விடை காண்பதற்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேச சமுதாய — பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தெளிவு ஆய்வாளர்க்கு அவசியமாகிறது.

மேற்சட்டிய சமூக அடிப்படை சார்ந்த வினாக்களைத் தவிர டானியனின் நோக்குநிலை தொடர்பான வினா ஒன்றும் எழுகின்றது. 'மக்களிடம் படிப்பது அனை மக்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பது' என்பது அவர் கூறிக்கொண்ட கொள்கை என முன்னர் சுட்டப் பட்டது. (மல்லிகை ஒட்டோபர் 1988, பக். 37) இவ்வாறு மக்கள் என அவர் சுட்டுவது சமுதாயம் முழுவதையுமா அன்றேல் தாழ்த்தப்பட்ட — உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட — சமூகத்தை மட்டுமா? என்பது இவ்வினா. இவற்றில் இரண்டாவதான மக்கள் சமூகத்தையே அவர் குறித்தார் என்பதே பொருத்தமான விடையாக அமையும். அதுவே அவருக்கு அநுபவ சாத்தியமானதாகும். இவ்வாறு கொண்டால் டானியலது, நாவல்களில் காட்டப்படும் உயர்சாதிச் சமூகம் அவரது பார்வைக்குப் புலப்பட்ட ஒருபக்கக் காட்சிதான் என்ற முடிவுக்கு வர நேரும். இவ்வயர் சாதிக் கதை மாந்தரில் பலரும் (ஆண் பெண் இருபாலரும்) கொடூர சிந்தையும் ஒழுக்க குறைபாடுகளும் உடையவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றமைக்கு டானியல் அவர்களது இந்த ஒருபக்க நிலைப்பார்வை ஒரு முக்கிய

காரணமாயிற்றே எனச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

டானியலது நோக்குநிலை தொடர்பாக மற்றுமொரு விடயம் இங்கு கவனத்திற்குரியதாகிறது. அவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் விடிவுக்காக — விடுதலைக்காக எழுத்தையும் ஒரு ஆயுதமாகக் கொண்ட போராளி என்ற வகையிலே அத்தாழ்வுக்குக் காரணமான அதிகார, பண்பாட்டு அம்சங்களை விமர்சிக்கவும் கண்டிக்கவும் உரிமையுடையவராகிறார். அவ்விமர்சனம், கண்டனம் என்பவற்றைப் போராளி என்ற நிலையில் மட்டும் நின்று வெளிப்படுத்தும் போது அது பிரசாரமாகிவிடும்; படைப்பாளி என்ற நிலையில் தன்னை வேறுபடுத்தி நின்று பிரச்சினைகளைப் புறநிலையாக அவதானித்து விமர்சனம் கண்டனம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் போதே அவை இலக்கியத் தகுதியை எய்த முடியும். டானியல் இந்த இரு நிலைகளையும் உணர்ந்து செயற்பட்டுள்ளார் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் அவருள் இருக்கும் படைப்பாளியைப் போராளி விஞ்சப் பார்ப்பதை அவரது நாவல்கள் பலவற்றிலும் விரலிக் காணப்படும் பிரசாரப் பண்பு உணர்த்தி நிற்கிறது. டானியலது ஆக்கங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவோர் அவரின் இந்த நோக்கு நிலைகளையும் முக்கிய கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

சமூகத்தில் 1978க்குப் பின் வெளிவந்த தமிழ் நாவல்களில் இனப்பிரச்சினை, சாதிப்பிரச்சினை என்பன தொடர்பாக எழுந்த ஆக்கங்கள் இதுவரை நோக்கப் பட்டன. இவ்வகைகள் தவிர்த்த ஏனைய ஆக்கங்களை இனி நோக்கலாம். ஏனைய வகை ஆக்கங்

ளின் முதலீற் கவனத்துக்கு வருபவை பிரதேசப் பண்புகளுடன் எழுதப்பட்டவை. புலோலியூர் க. சதாசிவத்தின் 'நாணயம்' (1970), செங்கை ஆழியானின் கனவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள்..... (1981), ஓ..... அந்த அழகிய பழைய உடை (1985), செம்பியன் செல்வனின் 'நெருப்பு மல்லிகை' (1981), சமூகத்துப் பூராதலுரின் 'சீவபுராணம்' (1983), அ. பாலமனோகரனின் 'நந்தாவதி' (1985), முல்லை மணியின் 'மல்லிகைவனம்' (1985) என்பன இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன.

சமூகத்தில் பிரதேச இலக்கியத் துக்குரிய பண்புகளுடன் நாவல் படைக்கும் முயற்சி (97) இல் வெளிவந்த அ. பாலமனோகரனின் 'நிலக்கிளி' யுடன் தொடர்பு இயது. வன்னிப் பிரதேச விவசாயப் புலத்தை அதன் கன்னிமை யுடன் இலக்கிய வெளிச்சத்துக்கு இட்டு வந்த அந்த நாவலைத் தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுக்கு மேல் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரதேச கிராமியக் களங்களும் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமாயின. 'வீரகேசரி' பிரசுரர்களும் இவ்வகைப் பிரசுரங்களுக்குத் தூண்டுதற்குத்தாவாகவும், செவிவித்தாயாகவும் திகழ்ந்தது. 1977ல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமும் இன விடுதலைப் போராட்டச் சூழலும் இவ்வகை ஆக்கங்கள் உருவாவதைப் பெரிதும் பாதித்தன. எனினும் அந்த வரலாற்றுப் போக்கின் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளின் பெறுபெறாக வெளிவந்தவையே மேற்சட்டிய ஆக்கங்கள். இவற்றுள் செம்பியன் செல்வனின் 'நெருப்பு மல்லிகை', முல்லை மணியின் 'மல்லிகைவனம்' என்பன வீரகேசரிப் பிரசுரகளும் 1978இல் நடத்திய பிரதேச நாவல் போட்டிக்கு எழுதப்பட்டு முறையே முதற்பரிசும், பிரதே

சப் பரிசும் பெற்றவை என்பது
சண்டு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய
தாகும்.

மேற்குறித்த நாவல்களில்
'நாணயம்' வடமராட்சி கிரா
மியக் களத்தில் நிசுழுவது நாண
யமான வழிகளில் ஈட்டாத
நாணயம் — அதாவது நேர்வழி
களில் ஈட்டாத பொருள் நன்மை
தராது என்பது மட்டுமன்றி
அமை ஈட்டுபவனுக்கும் அவனது
சந்ததிக்கும் தீமையையே விளை
விக்கும் என்ற உலகந்தழுவிய
அறப் போதனையைக் கதையாக
விரித்துரைப்பது. காலதேச
வர்த்தமானங்களைக் கடந்த இந்
தப் பொதுமையை வடமராட்சிப்
பிரதேச கதை மாந்தரிற்
பொருத்திக் காட்டி அவர்களின்
பண்பாட்டுக் கூறுகளை விவரித்த
வகையிலேயே இது ஒரு பிரதே
சப் படைப்பாகிறது.

செங்கை ஆழியான், அ.
பாலமனோகரன், முல்லை மணி
ஆகியோரது ஆக்கங்கள் வன்னிப்
பிரதேச மண்ணின் கதைகள்.
இவர்களுள் ஈழத்துப் பிரதேச
நாவல் முன்னோடியான அ. பால
மனோகரனின் ஆக்கமான 'நந்தா
வதி' ஆண்டாங்குளம் — பழை
யாண்டாங்குளம் கிராமங்களின்
களத்தில் நிகழும் கதையம்சம்
கொண்டது. அங்கு தமிழர்,
சிங்களவர் இனக் குரோதமின்றி
இணைந்து வாழ்வதும், அவ்வுற
வுச் சூழவில் காதல் முகிழ்ப்பதும்
1977 இனக் கொலைச் சூழவில்
பிரிவு நிகழ்வதும் ஆகிய மையக்
கதையைக் கொண்டு இயற்றைப்
பகைப்புலத்தைச் சுவைபட எடுத்
துக் காட்டும் ஆக்கம். இவர்
குழுமாடு பிடித்தல் என்ற செயல்
திறனை விவரிக்கும் கதையம்சம்
கொண்டன. முல்லைமணியின்
'மல்லிகைவனம்' முள்ளியவளைக்
கிராமத்தின் கதை. 1940 — 45

(தொடரும்)

கால்ப்பகுதியில் அவ்வூரில் நில
விய சமூக — பண்பாட்டு நிலை
களை எடுத்துக் காட்டும் நோக்
கில் இது புனைப்பட்டுள்ளது.
அக் கிராமத்தில் சமூக அந்தஸ்து
நிலைகளில் நிசுழும் மாற்றம், ஈாட்
டுக் கூத்துக் கலைச் சூழல், கிரா
மச் சங்கத் தேர்தல் என்பவற்
ரோடு காதலையும் இணைத்துப்
புனைப்பட்ட கதை இது.

செங்கை ஆழியானது இரு
நாவல்களும் முறையே மரை
நின்ற குளம், அறுகு வெளி என்
னும் பெயர்களாற் ஈட்டப்படும்
கிராமங்களில் நிகழும் கதைகள்.
யாழ்ப்பாணம் — கண்டி வீதி
சார்ந்து அமைந்த வன்னிப் பிர
தேசச் சூழலை இக் கிராமியக்
களங்களிற் காணலாம். 'கனவு
கள் கற்பனைகள்' என அமையும்
நாவல் கிராமச் சூழலின் இயல்
பான கதைமாந்தரின் உணர்ச்சிக்
கோலங்களைக் காதல் — ஒழுக்கப்
பிரச்சினைகள் என்பவற்றை முதன்
மைப்படுத்திய கதையம்சத்தோடு
காட்டுவது. ஆசிரியர் முன்னுரை
யிற் கூறுவதுபோல 'கனவுகளையும்
கற்பனைகளையும் ஆசைகளையும்
மனங்களில் நிறைத்து நிற்கும்
ஒரு கிராமத்தின் குளத்தேக்
கம்' இந்த நாவல். 'ஓ. அந்த
அழகிய பழைம உலகம்' குறு
நாவல் கிராமியத்தின் அமைதியும்
அழகும் நாகரீகத்தின் நுழைவால்
சிதைய அனுமதிக்கலாமா என்ற
வினாவை எழுப்பிச் சிந்திக்க
வைப்பது. கதை சொல்வதிலும்
கதைமாந்தரை இயல்பான உயி
ரோட்டமான உணர்வுக் கோலங்
களுடன் சித்திரிப்பதிலும் தனது
வல்லமையைச் செங்கை ஆழி
பான் பல படைப்புக்களில்
ரவவே காட்டியவர். இந்த
நாவல்களிலும் அதனைத் தரிசிக்க
முடிகிறது.

உங்களுடைய
நவீன
இல்லங்களுக்குத்
தனிப் பொலிவூடவும்

உங்களுடைய
வீடுகளுக்குத்
தனிக் கவர்ச்சியை
ஏற்படுத்தவும்

சகல விதமான
வீட்டுத் தளபாட வகைகளுக்கு

—: ஒரு தடவை நாடுங்கள் :

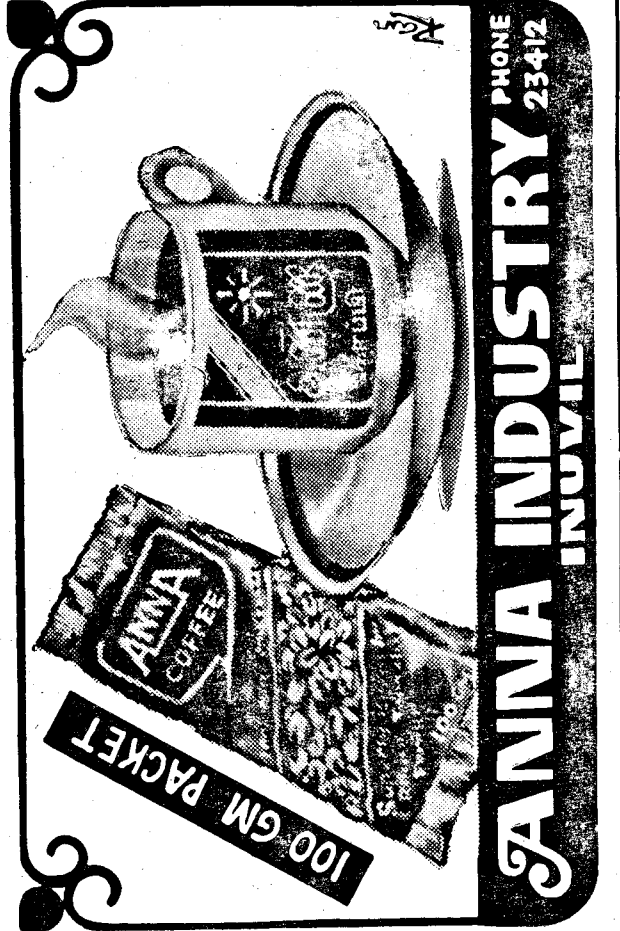
ஸ்ரான்லி பேர்னிஸிங் பலஸ்

5, 7, ஸ்ரான்லி ரோட,

யாழ்ப்பாணம்.

அண்ணா கோப்பிக் கடை

இல. 4, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

உடனுக்குடன்
உங்கள் முன்னிலையில்
மின்சார ரேட்டரில்
வறுத்து
அரைக்கப்பட்டது.
அண்ணா கோப்பியை
சூடாகவும் — குளிராகவும்
அருந்தி மகிழ்க்குங்கள்.

சகல விதமான
சாய்ப்புச் சாமான்கள்
பால்மா வகைகள்,
அன்பளிப்புச் சாமான்கள்
யாவும்
நிதானமான விலையில்
மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பாரதிதாசனின் கவிதைகளின் பொதுவுடைமைப் போக்குகள்

— முருகையன்

கனக சுப்புரத்தினம் என்னும் இயற்பெயரை உடையவராகிய பாரதிதாசனை, புரட்சிக் கவிஞர் என்றும், பாவேந்தர் என்றும் குறிப்பிடுவது தமிழ் மக்களிடையே நிலையுள்ளிட்ட பொதுவுடைமைக்கும், பாவேந்தர் என்பது ஒப்பிட்டனவிலே பிற்பட்ட வழக்கு. புரட்சிக் கவிஞர் என்பது முந்தியது.

'புரட்சிக்கவி' என்னும் தலைப்பிலே பாரதிதாசன் ஒரு சிறு காவியம் படைத்துள்ளார். அது வடமொழியிலுள்ள ஒரு கதையின் தழுவல். கதை அமைப்பை மாத்திரம் கடல் வாங்கிய பாரதிதாசன், புதிய பல அம்சங்களைச் சேர்த்து அதைப் 'புரட்சிக்கவி' ஆக்கினார். பாரதிதாசன் கவிதைகளிலே மிகச் சிறப்பான சில செய்யுள் வரிகள் இந்தச் சிறு காவியத்திலே அமைந்துள்ளன. இதிலுள்ள கவிதைப் பண்பின் மேம்பாட்டைக் கண்ணுற்ற புதுமைப் பித்தன், இதனைப் பற்றி ஒரு விமர்சனக் கட்டுரையும் எழுதினார். அதைத் தொடர்ந்து இலக்கியகாரர்கள் பலரும் 'புரட்சிக்கவி'யை ஊன்றிப் பயின்றனர், நயந்து பேசினர்.

'புரட்சிக்கவி'யின் கதாநாயகன் உதாரன். அவன் அமரதவல்லி என்னும் அரசிளங்குமரியைக் காதலிக்கிறான். அமரதவல்லியின் தந்தையாகிய மன்னன் இதற்குத் தடையாக நிற்கிறான். சாதியின் பெயரினாலே அந்தத் தடை போடப்படுகிறது. சாதி அமைப்பு முறையையே கண்டித்துக் குரல் எழுப்பி வாகாடிக் கிளர்ச்சி செய்கிறான், உதாரன். அந்த நாட்டு மக்களும் பின்னால் அணிதிரண்டு அதாவது தருகிறார்கள். மக்கள் சக்தி வெல்கிறது. கொலைக் களத்தில் நிற்கும் உதாரனுடன் அமரதவல்லியும் விடுகலை பெறுகின்றனர். மரணதண்டனையை நிறைவேற்ற வந்த கொலையாளிகள் அஞ்சி ஒடுகிறார்கள். தேச மக்கள் மன்னன் ஆட்சியைக் கவிழ்த்து மக்களாட்சியைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள்.

பாரதிதாசன் தமது காவியத்தைப் பின்வருமாறு நிறைவு செய்கிறார்.

“கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும் மீட்சி தந்தார்!
காவலன்பால் தூதொன்று போகச் சொன்னார்
புரியாட்சி தனி உனக்குத் தாரோம் என்று
போயுரைப்பாய் என்னார்கள்! போகா முன்பே,
செவியினிலே ஏறிற்றுப், போனான் வேந்தன்!

செல்வமெலாம் உரிமையெனாம் நாட்டாருக்கே
நவையின்றி யெய்துதற்குச் சட்டம் செய்தார்!
நவிவில்லை! நலமெல்லாம் வாய்ந்ததங்கே''

காவியத்தில் இடம்பெற்ற கதாநாயகன் உதாரன்தான் புரட்சிக் கவி. அவனை மனத்திற் கொண்டுதான் பாரதிதாசன் தமது சிறு காவியத்துக்குப் 'புரட்சிக்கவி' என்று பெயர் சூட்டினார். ஆனால் புதுமைப்பித்தனின் விமரிசனப் பாராட்டுக்குப் பிறகு 'புரட்சிக் கவிஞர்' என்னும் பட்டம் பாரதிதாசனோடு ஒட்டிக் கொண்டு விட்டது. அவரே புரட்சிக் கவிஞர் ஆயினார். பெயர் எது வுஞ் சொல்லாது 'புரட்சிக் கவிஞர்' என்று குறிப்பிட்டால் அது பாரதிதாசனையே சுட்டுவதாயிற்று.

பாரதிதாசன் புரட்சிக் கவிஞர் என்று சுட்டப்படுவதற்கு அவருடைய 'புரட்சிக் கவி' என்னுஞ் சிறு காவியம் மாத்திரம் ஏது வாகாதென்பது வெளிப்படை. பாலேந்தர் பாரதிதாசனின் பாட்டுகள் பலவற்றிலே பொதுவுடைமை சார்ந்த எண்ணங்களும் புரட்சிப் போக்குகளும் ஊடும் பாவுமாக விரவிக் கிடக்கின்றன. அவற்றின் இயல்புகள் சிலவற்றினை எடுத்து நோக்குவது இங்கு நம் நோக்கமாகும்.

2

'புரட்சிக் கவி' பற்றி மேலே தரப்பட்ட கதைக் குறிப்பு அதன் நோக்கையும் போக்கையும் நிரூணயிப்பதற்குச் சிறிதளவே உதவி செய்யும். அவற்றை முழுமையாக உணரவகற்கக் காவியம் முழுவதையும் நுணுகிப் பயில்வதே உரிய வழி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உழைப்பாளர் துன்பத்தையும் வாழ்நிலையையும் உறைப்பான சொற்கள் கொண்டு படஞ் செய்கிறார். கவிஞர். நிலவைப் பாடுகிறார் பின்வருமாறு—

''உனைக் காணும் போதினிலே என்னுளத்தில்
ஊறி வரும் உணர்ச்சியினை எழுதுதற்கு
நினைத்தாலும் வார்த்தை கிடைத்துவதில்லை
நித்திய தரித்திரராய் உழைத்துழைத்துத்
தினைத்துணையும் பயனின்றிப் பசித்த மக்கள்
சிறிது கூழ் தேடுங்கால் பாளை ஆரக்
கனத்திருந்த வெண்சோறு காணும் இன்பம்
கவின் நிலவே உனைக் காணும் இன்பம் தானோ!''

தொழிலாளர்களின் உணர்வைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார் கவிஞர்—

''காரிருளால் சூரியன் தான் மறைவதுண்டோ
கறைச் சேற்றால் சாமரையின் வாசம் போமோ?
...நேர் இருத்தித் தீர்ப்புரைத்துச் சிறையிற் போட்டால்
நிறை தொழிலாளர்கள் உணர்வு மறைந்து போமோ?''

கொலைகளத்திலே உதாரன் பேசுகிற ஆவேசப் பேச்சு, கவிதை வீச்சின் உச்சக் கொழுமுடி; தமிழ்ச் சொல்லாட்சியின் விசைப் பெருக்கு. மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சி வரலாற்றில்

உழைப்பாளிகளின் பங்களிப்பின் அளப்பதற்கு அரிய பெறுமானத்தை ஆற்றலோடு எடுத்துப் பேசுகிறான் உதாரன். தனியுடைமைத் திரட்சியின் சரித்திரமே இங்கு 'சுருக்கமுத்து' முறையிலே பாட்டியல் வெளிப்பாடாகப் பதிவாகி இருக்கிறது.

'பேரன்பு கொண்டவரே, பெரியோரே, என் | பெற்ற தாய் மாரே, நல் இளஞ் சிங்கங்கள்' என்று தொடங்கி வரும் முப்பத்திரண்டு வரிசளும் வலிமையும் வேகமும் வளமும் நிரம்பிய உன்னதமான கவிதைப் பொழிவு இந்த இடத்திலே ஷேக்ஸ்பியரில் வரும் மாக் அன்ற்றனியின் சொற்பொழிவை நினைத்துப் பாரக்காமல் இருக்க முடியாது. மாக் அன்ரனியின் நோக்கிலே கபடமும் கலந்திருந்தது. இங்கு அது இல்லை. இது ஒரு வித்தியாசம்.

கவிஞர் பொதுவுடைமைப் புரட்சிக் கருத்துகளில் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றிலே திளைத்த ஒருவர் என்பதனால் தமது பாத்திரங்களை இப்படியெல்லாம் பேசவைக்கிறார். ஆனால், அவர் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்ட கதைக்களத்துக்கும், வரலாற்றுக் கால கட்டத்துக்கும் இசைவுடையனவாக இந்த எண்ணங்கள் இருக்கின்றனவோ என்று விசாரித்தால் அதற்கு விடை சொல்வது கடினமாகவே இருக்கும்.

உண்மையிலே 'புரட்சிக் கவி' ஓர் இராசா — இராணிக் கதை தான். இதிலும், பாரதிதாசன் எழுதியுள்ள மற்றும் பல சிறு காவியங்களிலும், நாடகங்களிலும் இராசா, இராணி, அமைச்சன், யங்களிலும், தூதுவன், வாட்போர், சூழ்ச்சி, சூது போன்றவையே சட்டகக் கூறுகளாக அமைகின்றன. இவற்றிலே படைத் தளபதி, படை வீரர்கள் முதலியோர் ஆட்சியைக் கைவிட்டு எதிர்ணியைச் சார்வதினாலே நடைபெறும் அரண்மனைச் சதிகளை அநேகமாகச் சித்திரிக்கப்படுவன. இவற்றில் சமூக நிறுவனப்பாடோ, கட்சிச் செயற்பாடு முதலான வளர்ச்சிகளோ, திட்டமிட்ட இயக்கங்களோ இடம் பெறுவது மிகவும் குறைவு. இந்த வகையில் இவை நடப்பியலோடு ஒட்டிய புரட்சிச் சித்திரப்பாய் அமைவதில்லை.

வேறு விசத்திலே சொல்வதானால், வழமையான பழைய கதைப் பின்னல்களை வைத்துக் கொண்டு அவற்றோடு புரட்சிகரமான உணர்வோட்டங்கள் சிலவற்றை ஒட்ட வைப்பதே பாரதிதாசனின் உத்தி முறை எனலாம்.

புரட்சிக் கவியில் 'அரசன் மகள் தன் நாளில், குடிசுக்கெல்லாம் ஆள் உரிமை பொதுவாக்க' நினைத்தாளாம். 'வீரத்தாய்' என்னும் நாடகத்தின் இறுதியில் 'எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லார்க்கும் உடைமை எலாம்; எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமைகளும் எல்லார்க்கும் கல்வி, சுகாதாரம்..... எல்லார்க்கும் நல்ல இதயம்'

'யாவும் இலகுவாக நிறைவேறி வீடுகின்றன
சற்றே பிற்பட்ட காலத்தில் எழுந்தது குறிஞ்சித்திட்டு'

என்னுங் காவியம். இதவும் அரண்மனைப் புரட்சி ஆட்சிமாற்றக் கதைகான். இதிலே பொதுவுடைமைக் கருத்துகளைவிட, ஆரிய எதிர்ப்புக் கருத்துகளே அதிகம். இதன் இறுதி வரிகள் பின்வருவன—

''நல்லதோர் திட்டம் அமைத்தல் நம் கடன்
அவ்வன அனைத்தும் அழித்தல் நம் கடன்

செல்வம் நாட்டிற் சேர்ப்பது நம் கடன்
செந்தமிழ் காத்தல் சிறந்த கடன் நமக்கு
மதம் அகன்ற, சாதி மறைந்த
அரசு உடந்த ஓர் வாழ்க்கை அமைப்பது
நம் கடன்! குறிஞ்சித் திட்டு
செம்மை எய்துக என்னுள்
மெய்மை வெல்க என்னுள் மக்களே!"

மதமும், சாதியும், அரசும் கடந்த வாழ்க்கையே இங்கு இலட்சியமாகப் பேசப்படுகிறது. வர்க்க பேதம் பற்றிய பேச்சே இங்கு கானோம். சரியாகச் சொல்வதானால், முடியாட்சி முறையை எதிர்ப்பதே இங்கு முனைப்புப் பெறுகிறது.

பாவேந்தரின் ஏனைய நாட்களிலும், காவியங்களிலுங்கூட முடியாட்சி எதிர்ப்புக் குரல்கள் அதிக அழுத்தம் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு கூறுவது கவிஞரின் புரட்சி ஆவேச உணர்வைச் சிறுமைப்படுத்துவதாகாது. உண்மையிலே தமிழ்க் கவிதை இலக்கியப் பரப்பு முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டால், மிகவும் தீவிரமான, தாக்கமுள்ள, சக்திமிக்குத், வீரியம் கொண்ட வரிகள் பல வற்றை ஆக்கித்தந்த கவிஞர் பாரதிதாசனே ஆவார்.

"கூழுக்குப் பற்பவர் வாடவும் சிற்சிலர்
கொள்ளை அடிப்பதும் நீதியோ — புவி
வாழ்வது தான் எந்தத் தேதியோ?"

என்று நியாயம் கேட்டு நின்றவர் பாரதிதாசன்.

"மக்களெல்லாம் சமமாக அடைந்திட
மாநிலம் உந்ததில் வஞ்சமோ — பசி
மிக்கவரின் அதாகை கொஞ்சமோ?"

என்றும் அவர் கேட்டார்.

"களை போக்கு சிறு பயன் விளைக்க இவர்கள்
உடலைக் கசக்கி உதிர்ந்து வியாவையின்
ஒவ்வொரு துளியிலும் கண்டேன
இவ்வுலகு குழைப்பவர்களுரிய அதன்பதையே"

என்று பேசியவர் பாரதிதாசன்.

"கிர்த்தி கொள் பேசுப பொருட்புவியே உன்றன்
கிழிருக்கும் கடைக்கால் — எங்கள்
சோத தொழிலாளர் உழைத்த உடம்பிற்
சிதைந்த நரம்புகள் தோல"

என்று இடித்துரைத்தவர் பாரதிதாசன்.

"பொது உடைமைக் கொள்கை திசை எட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோ டதை எங்கள் உயிரென்று காப்போம்"

என்று பிரகடனம் செய்தவர் பாரதிதாசன்.

"பிரிவின எங்கும் பேதமில்லை
உண்க உண்ண உண்! உடுத்த உடுப்பாய்

புகல்வேன்; உடைமை மக்களுக்குப் பொது
புவியை நடத்து, பொதுவில் நடத்து"

என்று உறுதி கூறியவர் பாரதிதாசன்.

"செப்புதல் கேட்பீர் — இந்தச்
செகத்தொழிலாளர் மிகப்பலர் ஆதலின்
கப்பல்களாக — இனித்
தொழும்பாளாக மதித்திட வேண்டாம்
இப்பொழுதே நீர் — பொது
இன்பம் விளைந்திட உங்களின் சொத்தை
ஒப்படைப்பீரே — எங்கள்
உடலின் இரத்தம் கொதிப்பேறு முன்பே"

என்று தொழிலாளர் சார்பில் முழங்கியவர் பாரதிதாசன். இவை யெல்லாம் அவருடைய தனிப்பாட்டுகளிலே வரும் பாட்டியல் மொழிவுகள்.

இவற்றுள்ளே, 'நீங்களே சொல்லுங்கள்', 'சாய்ந்த தராக்', 'ஆய்ந்து பார்', 'வியர்வைக் கடல்', 'தொழிலாளர் விண்ணப் பம்', 'மாண்டவன் மீண்டான்' ஆகிய தனிப் பாட்டுகள் சிறப்பான கவனத்துக்கு உரியன.

'மாண்டவன் மீண்டான்' இலும் 'உலகப் பண்பாடு' இலும் குறுங்கதைச் சாயல்கள் உள்ளன.

கடல் தொல்லையினால் நோய் கண்ட வறிய குடும்பத்துத் தந்தையொருவன் திடீரென்று கூச்சலிட்டு நிலைதவறி விழுகிறான். அண்டை அயல் மனிதர்கள் எல்லாரும் ஓடி வருகிறார்கள். மனைவி தடித்து அழுகிறாள். நோயாளிக்கு மூச்சடைக்கிறது. கண்கள் இருளுகின்றன. வாய் பேச இயலவில்லை. ஈனசுரத்திலே அவன் முனுகுகிறான். எப்படி? 'பெண்டு பிள்ளை, பெண்டு பிள்ளை என்று இப்படிச் சொன்ன நோயாளி சோர்ந்து விட்டான். நோயாளி சிறிதே ஆறுதல் அடையட்டும் என்று ஆரோ ஒருவன் சொன்னான்—

"அண்ணே, எங்கள் அரசாங்கத்துக்குப் புத்தி வந்த விட்டதாம். உலகப் பொருள் எல்லாம் சகலருக்கும் பொது என்று சட்டம் இயற்றி விட்டார்களாம். இனி' பெண்டு பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை.

இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட நோயாளிக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்துவிட்டதாம். 'மாண்டவன் மீண்டான்' என்ற பாட்டு இதைத்தான் சொல்லுகிறது.

'உலகப்பன் பாட்டு' இதனைவிட முக்கியமானது. பொதுவுடைமையின் சாராம்சத்தை மிகவும் இலகுவடுத்தி நாடகவுடிந் தந்து உணர்த்தி வைக்கிறது. அந்தப் பாட்டு. அதில் நாம் காண்பது ஒரு நீதிமன்றம்; பகுத்தறிவு மன்றம் என்பது அதன் பெயர்.

பகுத்தறிவு மன்றத்தில், சாட்சிக் கூண்டிலே நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருப்பவன் உலகப்பன்: அவன்தான் முதலாளி; பழைய முதலாளி. நடுவர் கேள்வி கேட்கிறார். உலகப்பன் பதில் கூறுகிறான்.

நடுவர்— வெகு காலத்தின் முன் உன் நன்செய், புன்செய் நிலங்களைமெல்லாம் மக்கள் யா வ ரு ம் அநுபவிக்கும் படியாகக் குத்தகைக்கு விட்டதுண்டோ?

உலகப்பன்— ஆமாம்.....

நடுவர்— அந்தக் குத்தகைக்குச் சீட்டும் உண்டோ? அல்லது வாய்ச் சொல்லோ?

உலகப்பன்— சீட்டில்லை..... வாய்ச்சொல் தான்.

நடுவர்— குத்தகைக்காரர்களுக்குக் குறித்த எல்லை குறித்தபடி உள்ளனவா?

உலகப்பன்— இல்லை, இல்லை. கைத்திறனும் வாய்த்திறனும் கொண்ட பேர்கள், கண்மூடி மக்களது பங்கை எல்லாம் கொத்திக் கொண்டு ஏப்பம் இட்டு வந்தார்கள். அதனாலே கூலி மக்கள் அதிகரித்தார்கள். ஓட்டைத் தொன்னை போல ஏழை மக்கள் எல்லாரும் ஆகி விட்டார்கள். நீர் நிறைந்த தொட்டிகளாகச் செல்வர்கள் உள்ளார்கள். அதிகரித்த தொகை, தொகையாய்ச் செல்வம் எல்லாம் அடுக்கடுக்காய்ச் சிலரிடம் போய் ஏறிக்கொண்டது. தரித்திரர்கள் புழுப்போலே துடிக்கின்றார்கள். இது இந்நாள் நிலை.

நடுவர்— இந்நிலைமை இருப்பதனால், உலகப்பா, புதுக்கணக்குப் போட்டுவிடு. பொருளை எல்லாம் பொதுவாக எல்லார்க்கும் நீ குத்தகை செய். ஏழை—முதலாளி என்பது இல்லாமற் செய்.

உலகப்பன்— (எழுந்து துள்ளி) ஆழமப்பா, உன்வார்த்தை உண்மையப்பா. அதற்கென்ன தடையப்பா? இல்லை அப்பா; ஆழமப்பா உன் கருத்து மெய்தான் அப்பா. அழகாயும் இருக்குதப்பா, நல்லதப்பா. தாழ்வுயர்வு நீங்குமப்பா. (இவ்வாறு சொல்லி உலகப்பன் தக தக என்று ஆடுகிறான்)

நடுவர்— ஆடுகின்றாய் உலகப்பா, யோசித்துப் பார். ஆர்ப்பாட்டக்காரர் இதை ஒப்பார் அப்பா. தேடப்பா ஒரு வழியை;

உலகப்பன்— (யோசனையோடு சித்தம் சோர்கிறான்)

நடுவர்— ஓடப்பராய் இருக்கும் ஏழையப்பா, உதையப்பர் ஆகிவிட்டால், ஓர் நொடிக்குள், ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி ஒப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பா நீ.

உலகப்பன் பாட்டிலுள்ள சொற்களில் மிகச் சில மாற்றங்களை மாத்திரஞ் செய்து ஒரு சிறு நாடகம் போல கதை எழுதிக் காட்டியுள்ளோம். நாற்பதே நாற்பது வரிகளுக்குள் இந்த ஆற்றல் வாய்ந்த நாடகப் பாட்டை ஆக்கியுள்ளார் கவிஞர். பூர்விகப் பொதுவுடைமை, நிலவுடைமைச் சமூக அமைப்பு, சொத்துத் திரட்சி, முதலாளிய எழுச்சி, பொதுவுடைமைப் புரட்சி என்னும் பல இயக்கக் கூறுகளையெல்லாம் இலகுவடுத்திப் பொதிந்து கூட்டி, கலைமயப்படுத்தி இந்தப் பாட்டினைக் கவிஞர் தந்துள்ளார். தத்துவ நுணுக்கப் பதங்களுக்கோ, அரசியல் சொற்சிலம்ப வச்சகளுக்கோ இங்கு தேவை இருக்கவில்லை. எளிமையான சொற்கோவைகளிலே சிக்கலான சித்தாந்தமொன்று சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாட்டின் சுருங்கிய தன்மை காரணமாக இதற்கு மட்டுப்பாடுகள் சில உண்டு என்பது உண்மையே. விரிவான ஒரு நவீன நாடகத்துக்கு உரிய வித்து இங்கே உண்டு. அத்தகைய ஒரு படைப்பிலே

மேற்சொன்ன மட்டுப்பாடுகளினின்றும் விடுபட்டு வேறொரு பரிமாணம் வளர்ச்சி பெறுதல் கூடும். ஆயினும் இப்பொழுதுள்ள வடிவத்திலேயே 'உலகப் பண்பாட்டு' மக்கள் மனத்திலே 'பக்கென்று' பற்றி மூளக் கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்த ஒன்றாக உள்ளது. இதில் ஐயமில்லை.

வாகடப் பாட்டுகளிலும், சித்தர் மொழிகளிலும் பயின்று வரும் அப்பா, அப்பா என்னும் பிரயோகம், 'உலகப்பன் பாட்டுக்கு' ஒரு நாடோடித்தனமான வாசனையையும் தருகிறது. இது மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

3

இவ்வாறு, பாரதிதாசனின் கவிதைகளிலுள்ள பொதுவுடைமை எண்ணப் போக்குகளை எடுத்து நோக்குகையில், சில உண்மைகள் தெளிவாகின்றன அவர் தம்முடைய நெடும் பாட்டுகளிலும் தனிப் பாட்டுகளிலும் பொதுவுடைமைச் சார்பான எண்ணங்களைத் தூவியுள்ளார். ஆயினும், அவருடைய காவியங்கள், நாடகங்கள் பல வற்றிலும் முடியாட்சிச் சூழல் சார்ந்த கதைப்பின்னல்களும் கதை மாந்தர்களும் காணப்படுகின்றன(ர்). பொதுவுடைமைப் புரட்சி என்பது கொடுங்கோலனாகிய ஒரு முடிமன்னனின் வீழ்ச்சியோடு பிணைக்கப்படுவதனால் அதனுடைய இயல்பான தனித்தன்மைக்கு ஊறு நேர்ந்து விடுகிறது.

பாரதியார் ரஷ்யப் புரட்சியை வாழ்த்திப் பாடிய பாட்டிலும் கொடுங்கோன்மையின் வீழ்ச்சியே கொண்டாடப் படுகிறது. இதனால் அந்த நாட்டில் நிகழ்ந்த மாற்றத்தை 'மாகா'னி பராசக்தி'யின் கடைக்கண் பார்வையால் நிகழ்ந்த ஒன்றாகவே பாரதியார் காட்டுகிறார்.

பாரதிதாசனின் பொதுவுடைமையிலே தெய்வங்களுக்கு இடமில்லை. உண்மையில் அவர் சமயங்களை மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்குகிறார். மதங்கள் எல்லாம் முற்று முழுமையாக ஒழிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற உறைப்பான கருத்தை உடையவர் பாரதிதாசன்.

"மூடத் தனத்தை முடுக்கம் மதத்தை நீர்
முலப்படுத்தக் கை ஒங்குவீர்"

என்று முழங்கியவர் அவர். அவ்வாறே சாதியத்தையும் அவர் மறுத்தார்.

மதங்களையும் சாதியையும் வடவர்களையும் தாக்கும்போது மிகவும் தீவிரமாகப் பாடுகிறார். எனினும், வர்க்க ரீதியான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்போது பாரதிதாசனிடம் அதேயளவு தீவிரம் உண்டோ என்பது ஆய்வுக்கு உரியதாகும்.

அதே சமயத்தில், வாய்ப்புக் கிடைத்த போதெல்லாம் பொதுவுடைமைப் போக்கான எண்ணங்களைப் பாட அவர் தவறவில்லை. 'பாண்டியன் பரிசு' ஒரு நெடிய காவியம். அதவும் முடியாட்சிப் போட்டி பற்றிய ஒரு கதைதான். அதில் ஒரு திருடன் கூறுகிறான்— 'பொருளாளி திருடர்களை விளைவிக்கின்றான்; பொதுவுடைமையோன் திருட்டைக் களைவிக்கின்றான்' என்று. திருடன் வாயிலும் பொதுவுடைமைப் பேச்சு; இது புரட்சிக் கவிஞரின் கவியாக்கப் போக்கு.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

- தரமான சர்வதேச இலக்கிய நூல்கள்,
 - நவீன விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள்,
 - சிறுவர்களுக்கான வண்ண வண்ணச் சித்திரப் புத்தகங்கள்,
 - உயர் கல்விக்கான பாட நூல்கள்,
 - சோஷலிஸ தத்துவப் புத்தகங்கள்,
- அனைத்தும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்.

புத்தகசாலை

15/1, பலாவி, வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

க. நா. சு. வும்

கி. வா. ஜ. வும்

அ. சண்முகதாஸ்

க. நா. சுப்பிரமணியமும், கி.. வா. ஜகந்நாதனும் 1988-ல் அமரத்துவம் எய்தியமையிலேயே ஒற்றுமைப்படுகின்றார்கள். இருவரும் இருமுனைப்பட்டவர்கள். க. நா. சு. — கி. வா. ஜ. போன்றவர்களின் இலக்கியப் போக்கினை கண்டிப்பவர். ஒரு தடவை, கி. வா. ஜ.வுக்கே ஒரு தனி நடை இல்லையென 'இவர் கூறியுள்ளார்'

'செவ்வகேசவராய முதலியாரிலிருந்து டாக்டர் சாமிநாதையர் வரையில், மறைமலையடிகள், திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார், இன்று கி. வா. ஜகந்நாதன், மு. வரதராஜனார், அ. ச. ஞானசம்பந்தம் வரையில் எல்லோரும் எழுதுகிற தமிழ் இலக்கண சுத்தமாகத் தவறில்லாமல், தமிழ் மரபுக்கொத்து வருகிற வசன நடையாக இருக்கலாம்! ஆனால் அவற்றிலே ஆசிரியனுடைய மனப்போக்கையும், ஒரு 'பெருமை' என்று சொல்கிற தனித்துவத்தையும் பிரதிபலிக்கிற தன்மையில்தான். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் உபயோகப்படுத்துகிற வார்த்தைகளும் — வார்த்தைச் சேர்க்கைகளான வாக்கியங்களும் தனித்தனிதான், ஆனாலும் அவற்றிலே இது

கி. வா. ஜகந்நாதனார், இது மு. வரதராஜனார், இது ஞானசம்பந்தனார் என்று எடுத்துக் காட்டக் கூடிய தனித்துவம் இல்லை.' (விமரிசனக் கலை, பக். 20)

க. நா. சு. பற்றிய மதிப்பீட்டினை ஈழத்து விமரிசகர்கள் அறுபதுகளிலிருந்தே செய்து வந்துள்ளனர். அவ்வப்போது அவருடைய கருத்துக்களை இவர்கள் விமரிசிக்கத் தவறவில்லை. ஈழத்து விமரிசகர்கள் க. நா. சு. பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை இங்கு ஓரளவு தொகுத்துத் தருதல் பயனுடைத் தாகுமென எண்ணுகிறேன்.

எஸ். சிவகுமாரன் (எழுத்து 18, '960) பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். 'க. நா. சு. அவர்கள் முன்னுக்குப்பின் முரண்பாடான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருவதுடன் அபசாரமாக ஆசிரியர்களைத் திட்டியும் வருகிறார். ஆச்சரியமான 'விமரிசன'ங்களை அவர் எழுதி வாகிறார். அவர் சமீபத்தில் எழுதிவருபவை எல்லாம் அழிவுப்பாதைக் கிழத்துச் செல்லும் பழித்தூற்றங்கள்' க. நா. சு., அவர்கள் கி. சு. செல்லப்பாவைத் தனிப்பட்ட முறையிலே 'சரஸ்வதி'யில் எழுதிய தற்குச் செல்லப்பா தன்னுடைய 'எழுத்து' இதழிலே பதில் கூறி

யதைப் பொருத்தமற்ற செயல் எனக் கண்டித்து சிவகுமாரன் 'எழுத்து அரங்கம்' பகுதியிலே எழுதினார். மேற் குறிப்பிட்ட கருத்தினைத் தெரிவிப்பதற்குமுன் அவர் 'இலக்கியத்தில் ஆனைக் குறித்துப் பேசுவது இப்பொழுது சகஜமாகி விட்டது' என்பது உண்மைதான். என்றாலும் அது விரும்பத்தக்கதல்ல. தனிப்பட்ட முறையில் தங்களைப் பற்றி சரஸ்வதி'யில் க.நா.சு. அவர்கள் குறைப்பட்டிருப்பதற்குத் தாங்கள் பதில் கூற உரிமையிருக்கிறதுதான்; ஆனால் அதனைக் கேவலம் 'எழுத்து' மூலம் செய்ய வேண்டாம். க.நா.சு. அவர்கள் விமர்சனத்துக்குப் புறம்பான செய்கையில் ஈடுபட்டால், தாங்களும் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமா? என்று எழுதியுள்ளார். எஸ். சிவகுமாரனின் கருத்துப் படி (1) க.நா.சு. முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பவர். (2) அவர் எழுதியவை பழித்தாற்றல்கள். () அவர் விமர்சனத்துக்குப் புறமாக ஆனைக்குறித்துப் பேசுகிறார் என்பனவற்றை நாம் உணர முடிகின்றது.

க.நா.சு. பற்றி 1961-ல் (விரகேசரி, 7-196) ஜே. ஸ்ரீதரன் 'சிருஷ்ட இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட விரக்தியினால்' இலக்கிய குணமாய்வுத் துறையில் மூச்சுப்பிடித்து ஈடுபடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் க.நா.சு.வும் சி.சு.செ.வும் பொருத்தமான உதாரணங்களாவர். என்றும், 'பன்மொழிப் பியற்கி க.நா.சு.வுக்கு, தமிழுக்கான விமர்சனச் சொற்களைத் தயாரிக்கும் தங்கச்சாலையின் நிர்வாகி அந்தஸ்தைக் கொடுத்துள்ளது என்று வெருளத் தேவையில்லை.

க.நா.சு.வின் பற்றி இலக்கியம் என்ற பதப்பிரயோகத்திலும் பார்க்க எஸ். பொன்னுத்

துரையின் 'குருவிச்சை இலக்கியம்' அர்த்தச் செறிவு மிக்கது என்று சுட்டிக் காட்டினேன். என்றும் எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீதரனிடமிருந்து க.நா.சு. சிருஷ்ட இலக்கியத்தில் விரக்தியேற்பட்டு விமர்சனத் துறையிலே இறங்கினார் எனக் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. 'பொய்த் தேய்வு, ஒரு நாள் போன்ற சிறந்த நாதல்கள் க.நா.சு.வால் எழுதப்பட்டு 1967-க்கு முன்னரேயே வெளிவந்துள்ளன. அப்படியிருக்க அவருக்கு சிருஷ்ட இலக்கியத்திலே எப்படி விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதற்கு ஸ்ரீதரன்தான் விளக்கங்கொடுக்க வேண்டும். பற்றி இலக்கியங்கள் பலர் எழுதலாம். ஆனால் அவை மூல இலக்கியத்தை அழித்து விடும் என்ற கருத்து அப்பதப் பிரயோகத்திலே இல்லை. ஆனால் குருவிச்சைதான் உள்ள மரத்தை அழிக்கக்கூடியது. எனவே 'குருவிச்சை இலக்கியம்' என்ன செய்யும் என்பதை விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. 'சிலப்பதிகாரம்' பற்றியும் 'கம்பராமாயணம்' பற்றியும் பல இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவையெல்லாம் 'குருவிச்சை இலக்கியங்களாயின்' 'சிலம்பும்'. 'கம்பராமாயணமும்'. இதுவரைக்கும் தம் வீரியங்களை இழந்திருக்க வேண்டுமல்லவா? இக்கருத்தினைத்தான் 'எழுத்து' (செப்டெம்பர் 1961) இதழில் எழுதிய தரும சிவராமு 'குருவிச்சை பிடித்த ஒரு மரத்தின் இலை அழிகிறதே; மரம் அழிகிறது. ஆனால் இலக்கியத் துறையிலோ ஒரு நூலைப்பதறி எவ்வளவு எழுதினாலும் மூலநூல் அழியப்படுவதில்லை' என்று எழுதியிருந்தார். எது பொருத்தமான பதம் என்பதை வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என எண்ணுகிறேன்.

'எழுத்து' (ஏப்ரல் 62) இதழில் கா. சிவத்தம்பி 'பொருளும் விமர்சனமும்' என்றொரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக் கட்டுரை ஈழத்தில் வெளிவந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 'புதுமை இலக்கியம்' என்னும் இதழிலிருந்து மறுபிரசுரஞ்செய்யப்பட்டதொன்றாகும். க.கைலாசபதி 'கலைச் செல்வி' என்று சஞ்சிகையில் எழுதிய 'பொருள் மரபும் விமர்சனக் குரல்களும்' (எழுத்து டிசம்பர் 61 இதழில் மறுபிரசுரமாகியது) என்னும் கட்டுரைக்கு 'எழுத்து' ஆசிரியர் சி.சு. செல்லப்பா (ஜனவரி 62)-ல் எழுதிய மறுப்புக்களை மறுத்தே கா. சிவத்தம்பி 'பொருளும் விமர்சனமும்' என்ற கட்டுரையை எழுதினார். கைலாசபதி உபயோகித்த 'ரசிக விமர்சனம்' என்னும் பிரயோகத்தைச் சி.சு.செ. கண்டிக்க, அதற்கு மறுப்பு எழுதும் சிவத்தம்பி,

'தமிழ் நாட்டில் இன்றிருக்கும் விமர்சன முறையைப் பற்றி எழுதும்பொழுது திரு. க.நா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'காலாக்ஷேப விமர்சனம்' என்னும் தொடரினை 'விந்து' பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு விமர்சனக் கட்டுரையில் பாவித்துள்ள மையையும் நாம் மறந்துவிடுதல் கூடாது. சமுதாயக் கண்கொண்டு இலக்கியத்தைப் பார்க்காது திரு. க.நா.சுப்பிரமணியமே தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் விமர்சன முறையைக் கண்டித்திருக்கிறார். எனவே சமீபகாலத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சன வரலாற்றை அறிந்தவர்கட்குக் கைலாசபதியின் இச் சொற்பிரயோகம் எந்த முறையிலும் ஆச்சரியத்தினைத் தராது.'

என்று எழுதியுள்ளார். இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது அவர் க.நா.சு.வை 'சமுதாயக் கண்கொண்டு இலக்கியத்தைப் பார்க்காத' ஒருவர் எனக் கூறியமையையேயாகும். இதன் அர்த்தத்தினைக் க.நா.சு.வின் விமர்சனக் கட்டுரைகளைப் படிப்பவர்கள் இலகுவிலே புரிந்து கொள்வார்கள். இவ்விடயத்தில் இன்னொரு விடயத்தினையும் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். ரஸிகமணி எனப் புகழ்பெற்ற டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியாருடைய விமர்சனம் கைலாசபதி முதலியோரால் 'ரசிக விமர்சனம்' எனக் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால், க.நா.சு.வோ டி.கே.சியின் எழுத்தினைப் பெரிதும் சிலாகித்துப் பேசுவார். 'ரஸிகமணி டி.கே.சியோ தனக் கேயுரித்தான ஒரு சொந்த முறையில், கவிதையில் தரங்கண்டு, தைரியமாக இது நல்லது அல்ல, போலி என்றும், நல்லது என்றும் கண்டு சொன்னவர்' என்று க.நா.சு. ஓரிடத்திலே (விமர்சனக் கலை, பக். 1:9)

ஆனால் முருகையனோ (எழுத்து யூலை, பக். 1:39) கூறியுள்ளார். டி.கே.சியின் விமர்சனம் க.நா.சு. குறிப்பிட்ட 'காலாக்ஷேப விமர்சனம்' என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர் கூறியவை பின்வருமாறு:

'இன்னும் ஒரு சாரார் இலக்கிய விமர்சனத்தை ஒரு படைப்பு வேலையாக எண்ணி வருகிறார்கள். இவர்கள் இலக்கியங்கள் தமக்குத்தந்த மனப் பதிவுகளை வைத்துக் கொண்டு அதைச் சுற்றித் தாமசுவே புதிய வேலைப்பாடுகளுடன் இன்னொரு படைப்பைக் கட்டி எழுப்பி 'ஆகா - ஓகோ!' என்று காலட்சேபம் செய்கிறவர்கள். இவர்கள் செய்வதும் இலக்கிய விமர்சனம் ஆகாது.

க.நா.சு. சிலாகித்துச் சொல்லிக்கொள்ளும்படி கே.செ.யும் இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர் தான்.

'செம்மலர்' என்னும் இதழிலே (1981) 'தமிழிழும் விமர்சன இலக்கியமும்' என்னும் கட்டுரையை எழுதிய க.கைலாசபதி. க.நா.சு. பற்றிக் கடுமையான சுருத்துத் தெரிவிக்கிறார்.

'மற்றொரு சாரார். தமிழிலும் வேறு மொழிகளிலும் (வேறு மொழிகள் தெரியாவிட்டாலும்கூட) வெளிவரும் 'புதிய படைப்புக்களை மாத்திரம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு நவீனத்துவம் என்ற சொல்லை மந்திரம்போல உச்சரிப்பவர்களாக உள்ளனர் ... நவீனத்துதம்' என்ற கோஷத்தின் பேரில் பல்வேறு வகைப்பட்ட மாயமான்களைப் பின் தொடர்வோராக இருக்கின்றனர் ...

க.நா.சு.பிரமணியன் முதல் வெங்கடசாமிநாதன் வரையில் தமிழிலக்கியத்தை (அவர்கள் சரிவர அறியாத) ஆங்கில — ஐரோப்பிய இலக்கியங்களைக் கொண்டு எடை போட்டுப் பேசும் அதிகமேதாவித்தனத்தை அவ்வப்போது காண்கின்றோம்.)

சுழத்து விமரிசகர்கள் எவருமே க.நா.சு.வின் விவரிசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாயில்லை. அவருடைய ஆக்க இலக்கியங்கள் பற்றியும் தெளிவான விரிவான கருத்துக்கள் தெரிவித்ததாயில்லை. ஆனால் 1986-ஆம் ஆண்டு க.நா.சு.வுக்கு இந்திய 'சாஹித்திய அக்காமி' விருது கிடைத்ததொழுது 'அலை' க.நா.சு.வின் இலக்கியப் பங்களிப்பினை மூன்று பிரிவுகளிலே பகுப்பாய்வு

செய்தது. நல்ல எழுத்தாளர்களைத் தரம் பிரித்துக் காட்டியும், 'இலக்கியவட்டம்' என்ற சஞ்சிகையின் மூலம் விமர்சன இயக்கத்தையே நடத்திச் சென்றமையும், தனது ஆரம்ப முயற்சிகளால் ஒரு விமர்சன அக்கறைக்கே ஓர் அடிப்பையை அமைத்துக் கொடுத்தமையும் க.நா.சு.வின் முதற் பங்களிப்புக்குள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஆக்கிவத்திலும், வேறு மொழிகளிலும் சாதனை புரிந்துள்ள எழுத்தாளர் பலரின் நூல்களைத் தமிழ்மட்டும் தெரிந்த வாசகனும் பயன்பெறும் வண்ணம் உயிர்த்துடிப்புள்ள மொழிப் பெயர்ப்புக்களைச் செய்து' அளித்தன.

இரண்டாவது பங்களிப்பாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது: 'பொய்த்தேவு, அசுரகணம், ஒரு நாள்' போன்ற சிறந்த நாவல்களை எழுதி 'தமிழின் சிறந்த படைப்பாளிகளில் ஒருவராக' இருக்கின்றமை.

மூன்றாவது பங்களிப்பாகக் கூட்டப்பட்டுள்ளது: இதன் பின்னர் க.நா.சு.வின் இலக்கியப் பங்களிப்புக் காத்திரமான பரிசீலனைக்கு உட்பட்டது. அவர் இறந்த பின்னர், 1989-ல்தை மாதம் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற க.நா.சு. அஞ்சலிக் கூட்டத்திலேயேயாகும். அவர் இறப்பதற்கு முன்பு அவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்பினை ஓரளவாவது காத்திரமான முறையிலே நோக்கிய 'அலை' பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

கி.வா.ஜ. ஒரு நீண்ட மரபு வழித் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பிரதிநிதியாவார். சிவஞான முனிவர் வழிவந்த திரிபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் சீடன் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்

அவருடைய சீடன் கி.வா.ஜ. கி.வா.ஜ. பெருந்தொகையான நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெருந்தொகையான மேடைகளிலே இலக்கிய சமயப் பேச்சுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். இவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்பினை இரண்டு பிரிவுகள் அடங்கலாம்.

(1) மார்க்சியக் கருத்துகளிலே நம்பிக்கையும் ஈடுபாடும் கொண்டவர்களுக்கு 'தாமரை' போன்ற சஞ்சிகைகள் அமைந்தது போல, அக்கருத்துக்களிலே நம்பிக்கையும் ஈடுபாடும் இல்லாதவர்களுக்குக் 'கலைமகள்' அமைந்தது. இந்த வகையில், 1932-ல் முதல் இவர் 'கலைமகள்' இதழை நடத்தித் தமிழ் நாட்டிலே ஓர் இலக்கிய சக்தியாக விளங்கியுள்ளார்.

'புலவோர் விரும்பு தமிழ் ஆய்வே பொருளாய் வணங்கும் அடியானே! சலியாமல் இன்சொல் பொழிவானே, தளரா தெழுந்த பணியாளா, கலைஞான நன்மை நிறை தூயா, கவிதா விருந்து நுகர்வோரின் உலையாத நண்ப — உறுதோழா! உணர்வாய் நிரம்பி ஒளிர்வோனே'.

'மடைபோய் உடைந்து வெளியேறி வருவாரி வென்ற உரையாளா, விடைவேணும் என்று விழைவோரின் விரிவான கோரல் நிறைவேறக் கொடை ஈவுவுந்த குணசீலா, குறையாத சொந்த நினைவாளா! — அடடா! — தெளிந்த பதகாரா அயரா துயர்ந்த பெரும் ஆளே.'

கி.வா.ஜ.வின் முக்கியமான சில பண்புகள் முருகையனின் கவிதை மூலமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

கி.வா.ஜ. கட்டுரையாளராக, கதாசிரியராக, விரிவுரையாளராக, பத்திரிகாசிரியராக நின்று தமிழ்ப் பணி செய்துள்ளார்.

(2) சாதாரண மக்கள் படித்துப் பயன்பெற முடியாத உயர் இலக்கியங்களை அம்மக்களுக்கு எளிய முறையிலே நூல்களாலும் சொற்பொழிவுகளாலும் வழங்கியமை ஆக்க இலக்கியங்கள் சிலவற்றைவிடச், சமய இலக்கிய விடயங்களை எளிமையாக மக்களுக்கு வழங்கியமையே சிலாகித்துக் கூறப்பட வேண்டிய தொன்ருயமைகின்றது.

சுழத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் கி.வா.ஜ.வை என்றுமே சிலாகித்துப் பேசியதில்லை. ஆனால் கவிஞர் முருகையன் இவர்களுள் விதிவிலக்காய்வுள்ளார். இவர் கி.வா.ஜ. பற்றி எழுதியுள்ள ஒரு நல்ல சந்தக் கவிதை இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

சோவியத் யூனியனில் சுவாமி விவேகானந்தா சங்கம்

சோவியத் நாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தா சங்கத்தை நிறுவுவதற்கான மாநாடு, மாஸ்கோவில் அண்மையில் நடைபெற்றது. பிரபல சோவியத் அறிஞர்களும், கலாசாரப் பிரமுகர்களும் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கலாசார, தத்துவ மரபின் மீது சோவியத் மக்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர்; ரஷ்யாவில் அவரது கருத்துக்களை வியோ டால்ஸ்டாயும் பரப்பி வந்தார். எனினும், சுவாமி விவேகானந்தரைப் பற்றி இந் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பெற்ற நூல்கள், இன்று போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. 1963ல் சோவியத் நாட்டில் விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப் பெற்றது; அதன் பின்னர், விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை மற்றும் பணிகள் பற்றியும், அவர் நிறுவிய ராமகிருஷ்ண மடம் பற்றியும் நிரம்பத் தகவல்கள் வேண்டும் என்று மாஸ்கோ கீழ்த்திசை இயல் கழகத்திற்கு ஏராளமான கடிதங்கள் வருகின்றன.

இந்தியக் கலாசாரம் பற்றிச் சோவியத் மக்கள் மேன்மேலும் தெரிந்து கொள்வதற்காக சோவியத் நாட்டில் விவேகானந்தா சங்கம் நிறுவப்படுகிறது என்று பேரவையாளர் எல்கென் செலிஷேவ் கூறினார். புதிய சிந்தனைகள் வளர்ந்து வரும் இந்த யுகத்தில், சமாதானம், சுற்றுச் சூழல், மனித நேயம் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு விரைவில் தீர்வு காண வேண்டிய இவ்வேளையில், இந்தியத் தத்துவம் எங்களுக்கு மிகவும் மதிப்புள்ளதாக விளங்குகிறது. சோவியத் நாட்டில் இந்தியக் கலாசாரம் கொச்சைப்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்கவும் இச்சங்கம் பயன்படும் என்று செலிஷேவ் கூறினார்.

இந்தியக் கலாசாரத்தில் ஆர்வமுடையோர் அனைவரும், இச்சங்கத்தில் சேரலாம். சுயநிதி ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இச்சங்கம் இயங்கும்; தொடக்கத்தில் மாஸ்கோவில் மட்டும் இது செயல்படும். இதன் சார்பில் கச்சேரிகளும், கூட்டங்களும், கண்காட்சிகளும், சொற்பொழிவுகளும் நடைபெறும்.

இச்சங்கத்தின் தலைமைக்குழு உறுப்பினரான ரெனதா கிரிகோரியேவா, குழந்தைகளுக்கான கார்க்கி ஸ்டூடியோவில் 'மிர்' (சமாதானம்) என்னும் பிரிவில் தலைவராவார். 'சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்வும் பணியும்' என்ற டாக்குமெண்டரிப் படத்தை இவர் தயாரித்து வருகிறார்.

இந்தியாவில் உள்ள ராமகிருஷ்ண மடத்தின் ஒத்துழைப்புடன் மாஸ்கோவிலுள்ள விவேகானந்தா சங்கம் இயங்கும். (சோவியத் நாட்டில் இந்த மடத்தின் கிளைகள் கிடையாது) இச்சங்கத்திற்கு தேவையான நூல்களை ராமகிருஷ்ண மடம் வழங்கும்; அதே வேளையில் சோவியத் நாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தரின் படைப்புக்களை வெளியிட இச்சங்கம் பணியாற்றும்.

எம்மிடம்:

★ Travelling Bags ★ School Bags ★ Ladies Hand Bags ★ Money Purse

வகைகளும்,

FANCY GOODS ITEMS

யாவும் சில்லறையாகவும், மொத்தமாகவும்

விற்பனைக்குண்டு.

அத்துடன் சலுகைகளுக்குத் தேவையான கத்தி, கத்திரி, மெசின், சீப்பு வகைகள்,

பிரஸ்வகைகள், கிறீம், லோசன்,

பவுடர் சோப் வகைகள் யாவும்

விற்பனை செய்கிறோம்.

ஒருமுறை விஜயம் செய்தால்

எமது நியாயமான விலைகள் புரிந்து கொள்ளும்.

LUCKY - 7

61, New West Market,

JAFFNA.

“உலகம் புதுஉயிர் பெறவேண்டும் — பாவம்
அகலும் மாதவ நிலவேண்டும்”

- ★ கலர் படப் பிடிப்பு
- ★ கலர் சுருள்கள் கழுவி படம் பதித்தல்
- ★ புளொக் தயாரிப்பாளர்கள்
- ★ போட்டோ ஸ்டட் பிடித்தல்
- ★ அடையாள அட்டைகளுக்கு பிளாஸ்டிக்
கவர்செய்தல்

(LAMINATION)

அனைத்திற்கும்

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோ

(புகைப்படப் பிடிப்பாளர்கள்)

301, மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

With Best Compliments:

Gnanams Studio

Expert In,

- ★ Colour & Black/White Photography
- ★ Block Makers
- ★ Photo Stat Printer
- ★ Identity Card Lamination – Govt Dept. &
Private Sector Only
- ★ Colour Processing & Printing

For all

VISIT:

GNANAMS STUDIO

301, Clock Tower Road - JAFFNA.

இலக்கிய காரரின்

இடைத் தொடர்புகள்

— கோகிலா மகேந்திரன்

கலை இலக்கியக் களத்தினர்
சென்ற ஆண்டு நடத்திய சிறு
கதை நாளில், நெல்லை க. பேரன்
அவர்கள் ஒரு விருப்பத்தைத்
தெரிவித்தார். ‘நூல்கள் வெளியிடுகிற
இலக்கியகாரர் அனைவரும்
அணி வேறுபாடுகள் இன்றிக்
கூட்டுறவு முறையில் ஒன்று
சேர்ந்து நூல்களை வெளியிட
வேண்டும். விற்பனை செய்ய
வேண்டும்’ என்பது அவரது
அவா!

மிகச் சரியான இந்த விருப்
பம், அவரைப் போலவே வேறு
பல எழுத்தாளர்களுக்கும் உண்டு.
ஆனால் இந்த விருப்பம் ஏன்
இன்றுவரை வெற்றிகரமாகக்
கைகூடவில்லை?

அண்மையில் நடைபெற்ற
‘தூண்டில்’ வெளியீட்டு விழா
வில் அகில இலங்கைக் கம்பன்
கழக அமைப்பாளர் இ. ஜெய
ராஜ் அவர்கள் ஒரு வேண்டுதலை
விடுத்தார். இலக்கியகாரர்களுக்
கிடையில் உள்ள வேற்றுமைகள்
மறைந்து எல்லாரும் ஒன்றுபட
வேண்டும்’ என்பது அவரது
ஆசை. ஈழத்திரு நாட்டில் வாழ்
கிற எழுத்தாளர் அனைவரும்
பரஸ்பர நல்லெண்ணமும் புரிந்
துணர்வும் கொண்டு ஒன்றுபடு
தல் ஏன் கடினமாக இருக்கிறது?

‘சமுதாயத்திற்கு நாலு நல்ல
கருத்துக்களை முன் வைக்கமுனை
கிற இலக்கியகாரர்கள் தம்மள
வில், நேர்மையானவர்களாயும்.
சமுதாயத்திற்கு முன் உதாரணம்
காட்டக் கூடியவர்களாயும் வாழ
வேண்டும்’ என்ற கருத்தை
அதே விழாவில் நான் அழுத்திக்
கூறினேன். அந்தக் கருத்துக்குச்
சபையில் இருந்த காத்திரமான
அறிஞர்கள் பலரிடம் நல்ல வர
வேற்பும் இருந்தது. ஆனால்,
சமுதாயத்திற்கு முன் உதாரண
மாய் வாழ வேண்டியவர்களால்
தமக்கிடையே நல்ல உறவுகளைப்
பேணிக் கொள்வது ஏன் முடி
யாமல் இருக்கிறது?

இந்தக் கேள்விகளைச் சற்று
ஆழமாகவும், யதார்த்தமாகவும்
சிந்தித்து, சில உளவியல் நிபு
ணர்களின் கருத்துகளுக்குப் பின்
னால் நின்று இவற்றுக்கு விடை
கேட முனைவதே இக்கட்டுரை
யின் நோக்கம்!

ஒரு மனிதன் இந்தப் பூமி
யில் சந்தோஷமாய் வாழ்வதற்கு
அவனுக்கு என்னென்ன விடயங்
கள் தேவை?

நோயற்ற திடகாத்திரமான
உடல் நிலை, உணவு, அமைதி
யான நித்திரை, பணம், வாழ்வு
தொடரும் என்பதற்கான உத்த

ரவாதம், பாவியல் நிறைவு, குழந்தைகள் நன்றாக வாழும் என்பதற்கான நம்பிக்கை..... இவையெல்லாம் வேண்டும் சரி தான்..... இதற்கு மேல் மிக முக்கியமான தேவை ஒன்று ஒவ்வொரு மனிதனுடைய அடிமனதையும் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது அது, 'நான் ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியமானவன்' என்று உணர்வதற்கான தேவை!

'மனிதனுடைய தேவைகளில் மிக ஆழமான தேவை இது' என்று தத்துவஞானி ஜோன் டேயி கூறுவார்.

வில்லியம் ஜேம்ஸ் இதை இன்னொரு வகையில் கூறுவார், 'தான் மற்றவர்களால் பாராட்டப்பட வேண்டும்' என்ற கெடு, மனித இயல்புகளில் மிகவும் ஆழமானது!

மனிதனை ஏனைய விலங்குகளில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் இந்த ஆசைதான். நல்ல உடல் நிலை, உணவு, நித்திரை, வாழ்வுக்கான உத்தரவாதம், பாவியல் தேவை, அடுத்த சந்ததியின் பாதுகாப்பு இவையெல்லாம் விலங்குகளுக்கும் பொதுவான தேவையாகவே இருக்கிறது. ஆனால், 'தாங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியமாய் இருக்க வேண்டும்' என்ற தேவை விலங்குகளிடத்தில் இல்லை.

இலக்கியகாரர்களாகிய நாங்கள் எல்லாம் உண்மையில் ஏன் எழுதத் தொடங்கினோம்?

'நாங்கள் சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறோம். சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க விரும்புகிறோம்' என்ற பதில்களைச் சொல்லிக் கொண்டாலும், எமது அடிமனத் தேவை ஒன்றை இதன் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறோம் என்பதை

உளவியல் ரீதியான விளக்கமாகும்.

கோட்சே ஏன் மகாத்மா காந்தியைக் கொலை செய்தான்? தி. மு. க. தலைவர் கருணாநிதியை எதிர்த்துத் துறைமுகம் தொகுதியிலும், காங்கிரஸ் தலைவர் மூப்பனாரை எதிர்த்து பாபநாசம் தொகுதியிலும், ஜெயலலிதாவை எதிர்த்து போடி நாயக்கனூர் தொகுதியிலும் ஏன் போட்டியிட்டார் வீரப்பக் கவுண்டர்?

பிரபலமான மனிதர்களை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டுக் கட்டுப் பணத்தை இழந்த இந்த மனிதர் - இருபத்து நாலு முறை தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட இந்த மனிதர் - பதின்மூன்று இலட்சம் ரூபாயை இழந்து நிற்கும் இந்த மனிதர் - அடுத்த முறை வெள்ளி விழா வேட்பாளராகப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட போகிறேன் என்று ஏன் அறிவிக்கிறார்?

இவர்களும் 'ஏதோ ஒரு வகையில்' முக்கியத்துவம் பெற விரும்புகிறார்கள்.

ஆக, எல்லா மனிதர்களும், 'ஏதோ ஒரு வகையில்' முதன்மை பெற விரும்புகிறார்கள். இயல்பான அந்த விருப்பத்தைப் 'பிழை' என்று யாரும் சொல்லி விட முடியாது. ஆனால், ஒவ்வொருவரும் எந்த வழியில் முதன்மை பெறப் பார்க்கிறார்கள் என்பதில்தான் மனிதர்களுக்கு இடையிலான வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது.

ஒருவன் சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு செய்து முதன்மை பெற விரும்புகிறான். ஒருவன் சமுதாயத்தை முன்னேற்றி அதன் மூலம் முதன்மை பெற விரும்புகிறான். ஒருவன் தன்னைத் தானே பாராட்டிக் கொள்கிறான். ஒருவன் மற்றவர்கள் தன்னைப் பாராட்டு

றவர்கள் தன்னைப் பாராட்டுமாறு நடந்து கொள்கிறான். ஒருவன் மற்றவனை வீழ்த்தித் தான் முதன்மை பெறப் பார்க்கிறான். ஒருவன் மற்றவனை அவன் பாதையில் விட்டுத் தான் தனது பாதையில் வேகமாகச் செல்லப் பார்க்கிறான். ஒருவன் 'கொலை' செய்து முக்கியம் பெற நினைக்கிறான். ஒருவன் அன்பு காட்டி அரவணைத்து முக்கியம் பெற விரும்புகிறான்.

ஆகவே, சமுதாயத்தை முன்னேற்றி, அதன் மூலம் தானும் முதன்மை பெற விரும்புகிற படைப்பாளி பாராட்டுக்குரியவன். அதில் இரண்டு கருத்துக்கு இடமில்லை.

இந்த நல்ல நோக்கத்தோடு இலக்கியத் துறைக்கு வருகின்ற சிலருக்கு இடையில் ஒரு பயம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

தமக்குப் பின்னே அல்லது தமக்குச் சமாந்தரமாகத் தம்மோடு நடக்கிற சிலர், தம்மை முந்திக் கொண்டு சென்று விட்டால், தமது 'முதன்மை' பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ? என்ற பயந்தான் அது. இந்த அச்சம் அவர்களை அறியாமலே அவர்களின் அடிமனதில் முனைவிடுகிறது. அது தமக்கு முன்னே செல்ல முனைபவர்களின் மீது பொருமை கொள்ள வைக்கிறது. அவர்களைப் பிடித்து இழுத்து வீழ்த்தி விட்டால், தமது 'முதன்மை' பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நினைக்க வைக்கிறது.

இவ்வாறெல்லாம் பல வழிகளில் முயன்றும் அந்த முதன்மைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத சிலர், மிக இலகுவாக அதைப் பூர்த்தி செய்து விடுகிறார்கள், எப்படித் தெரியுமா? அவர்கள் 'பயித்தியமாகிப்' போகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளே ஒரு கற்பனை உலகை

ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். உண்மையான குழுவில் அவர்களுக்குக் கிடையாத முக்கியத்துவம் அந்தக் கற்பனை உலகில் அவர்களுக்கு இலகுவாகக் கிடைக்கிறது. அவர்கள் உங்களையும் என்னையும் விட மிகத் திருப்தியாக - மிக இன்பமாக வாழுகிறார்கள்.

சொந்த வாழ்வின் விரக்தியடைந்த கணவனோடு ஒத்துப் போக முடியாத, குழந்தைகள் அற்ற ஒரு பெண் பயித்தியமானாள். அவள் ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் தனது வைத்திய நிபுணரைக் கண்டவுடன் 'டாக்டர், எனக்கு நேற்றிரவு ஒரு குழந்தை கிடைத்தது' என்று சொல்வாள். வயிற்றில் ஒரு குழந்தை கூடப் பெற முடியாதவள், கற்பனை வாழ்வில் நாளொரு குழந்தை பெற்றாள்.

'இவளை இவளது நோயில் இருந்து குணமாக்க நான் விரும்பவில்லை' என்றார் அவளது வைத்தியர். ஏனெனில் நோய் நிலையில் அவள் அடைந்த மனோதிருப்தியை, நிஜ வாழ்வில் அவளுக்கு ஏற்படுத்தித்தர வைத்தியரால் முடியாது.

இந்த விளக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் வரிசையாக மனதில் கொண்டு வருகிற போது, எம்மால் யாரையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். எமக்கு யார் மீதும் கோபம் வராது. நாம் யாரையும் மேடைகளில் நின்று சொற்களால் தாக்குவதற்கு (அரசியல் வாதிக்கத்தான் சிலவேளை உடலைத் தாக்க நினைப்பார்கள். நாங்கள் பொரும்பாலும் உள்ளத்தைத் தாக்குபவர்கள்தான்) முனைய மாட்டோம். எம்மைத் தாக்குபவர்கள் மீதும் எமக்குப் பரிதாப உணர்வு ஏற்படும். 'பாவம் அவர்கள் பிழையான

வழியில் போய்த் தோல்விகாணப் போகிறார்கள்' என்ற தெளிவு பிறக்கும்.

உலகில் ஒரு வருடத்தில் ஒரு மில்லியன் டொலருக்கு மேல் சம்பளம் பெற்றவர்கள் மிகச் சிலர், அவர்களில் ஒருவர் சான்ஸ் ஸ்லாப். அவரிடம் 'உங்கள் வெற்றிக்கான காரணம் என்ன?' என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர் சொன்னார், 'மிக இலகுவான விடயம். நான் யாரையும் விமர்சிப்பதில்லை. மற்றவர்களைப் புகழ்வதற்கும் பாராட்டுவதற்கும் எனக்கு விருப்பம் அதிகம்'

இதை இலக்கியகாரராகிய நாங்கள் மிக ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும், புகழ்தல் என்பதை 'புகழ்கல் அல்லது முதுகு சொறிதல்' என்று விளங்கிக் கொண்டு நாங்கள் பிரச்சினைப்பட்டத் தேவையில்லை.

அவர் குறிப்பிடுவது மனதாரப் பாராட்டுவதைத்தான்! பாராட்டப் படுவதற்கான தகுதி புகழப்படுவதற்கான தக்கமை இலக்கியகாரர் பலருக்கும் உண்டு. ஆனால், அதை ஒருவருக்கொருவர் உளமாரச் சொல்வதற்கு நாங்கள் மிகவும் தயக்கம் காட்டுகிறோம், பாராட்டுவது என்று வந்தால், எமது சுயதேவை கருதிப் புகழ்கித் தள்ளி விடுகிறோம். அல்லது முடிந்தவரை கண்டித்து இன்பம் காணுகிறோம்.

'சொந்தத் தேவைக்காக உன்னைப் புகழ்கப் புறப்படும் நண்பன் மிக ஆபத்தானவன். அவனுக்குப் பயப்படு' என்று டேயில் கார்டனை சொல்வார். ஆனால், அவர்களைப் புத்தி சாதாரியம் உள்ளவர்கள் இலகுவில் இனம் கண்டு கொள்வார்.

ஆகவே, எமது உண்மையான பாராட்டுதல்களை மனப்பூர்வமான புகழ்ச்சியை நாம் எமது

இலக்கிய நண்பர்களுக்குக் கொடுப்போம். அதன் மூலம் எமது இடைத் தொடர்புகளை விருத்தி செய்வோம். சமுதாயத்திற்கு முன் உதாரணமாய் வாழ்வோம். பிரச்சினைகளை மற்றவரின் கோணத்திலிருந்தும் பார்ப்போம். எமது ஒற்றுமையை இறுதிவரை காப்போம்!

காலம் கடந்தபின்

அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது அது அங்கும் இங்கும் அலைந்து அவரை இவரைப் பிடித்து கையொப்பங்கள் வாங்கி அவசியம் அற்ற சிவப்பு நாடாக கருமங்கள் யாவும் முடிந்தபின் ஆறுதலாக வந்தது நிவாரண உதவி! ஆனால் அதற்குமுன் ஆளே முடிந்தது!

பாசம்

பிறந்த ஊரிலும் படித்த பள்ளியிலும் எமக்குப் பாசம் மலர்வது பிரதம அதிதியாகவும் சிறப்புச் சொற்பொழிவிற்கும் கௌரவ மேற்பார்வைக்கும் அழைக்கப்படும் போது தான்!

மட்டுவில் சதாசிவம்

எங்களிடம் விற்பனைக்குள்ள நூல்கள்

செ. கணேசலிங்கனின்

'நாவல்கள்', 'கட்டுரைகள்'.

குமாரி ஜெயவர்த்தனாவின்

'இலங்கையின் இன வர்க்க முரண்பாடுகள்'

கணேசர் சிவபாலனின்

'உயர்தர இரசாயணம்'.

தமிழ் வேள்' எழுதிய

'தமிழ் — ஆண்டு 9',

'தமிழ் — ஆண்டு 10'.

விற்பனையாளர்களுக்கு கழிவு உண்டு.

குமரன் புத்தகசாலை

201, டாம் வீதி, கொழும்பு — 12

21388

இதமான புகையின்பத்திற்கு

என்றும்

—: ஆர். வி. ஜி. பீடிகளையே :—

பாவி யு ங் க ள் .

R. V. G.

நிர்வாகம்

275, பீச் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி :

22064

தந்தி :

ஆர். வி. ஜி,

சீதனம்

— வரதர்

இரவு எட்டு மணியிருக்கும். சாப்பாட்டு மேசையில் இடியப் பம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த கந்தையாபிள்ளை தலையை நிமிர்த்தி 'தம்பி!' என்றார்.

அவர் 'தம்பி' என்றது அவரது மகன் — ஒரே ஒரு செல்வ மகன் தமிழ்வேந்தன். அவனும் அவருடன் கூட இருந்து இடியப் பம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

தமிழ்வேந்தன் தலைநிமிர்ந்து தகப்பனாரைப் பார்த்தான். பார்வையில் 'என்ன?' என்ற விசாரிப்புத் தெரிந்தது.

'தம்பி, உனக்கு அருட்செல்வத்தாரின் மகனைத் தெரியுதானே?' என்று கேட்டார் கந்தையாபிள்ளை.

தமிழ்செல்வன் ஒரு நிமிஷம் நிதானித்து, அருட்செல்வரின் மகள் சுடர்விழியை தன் மனத்திலே இருத்தினான். அவன் மனத்துள் புகுந்த சுடர்விழி. மெல்லத் தலையைச் சரித்து ஓரக்கண்ணால் அவனைப் பார்த்து அழகாகச் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பில் கிறங்கிப்போன தமிழ்ச்செல்வன் சற்றே மௌனிக்க.

அவனுடைய முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த கந்தையாபிள்ளை, 'என்ன தம்பி, அந்தப் பெண்ணை உனக்குத்தெரியாதா?' என்று மீண்டும் கேட்டார்.

வாயில் அசைத்த உணவை விழுங்கிவிட்டு தமிழ்ச்செல்வன், 'சுடர்விழிதானே? நன்றாகத் தெரியுமப்பா!' என்றான்.

'நல்ல வடிவும், குணமும், அறிவுமுள்ள பெண். அருட்செல்வருக்கு ஒரே மகள். அவருடைய சொத்து முழுவதும் அவனுக்குத் தான்!'

தமிழ்ச்செல்வனுக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு கிளுகிளுப்பு. 'ஓ! சுடர்விழி எனக்கா!' ஏதோ வானத்தில் உயர்வது போன்ற ஒரு உணர்வில் திளைத்த அவன், அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், 'என்ன விஷயம்பா?' என்று சிரித்தான். அசட்டுச் சிரிப்பு!

கந்தையாபிள்ளை சொன்னார்: 'அருட்செல்வத்தார் அந்தப் பெண்ணுக்கு உன்னைக் கேட்டிருக்கிறார். சாதகப் பொருத்தம் நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. ... பட்டணத்தில் அவருக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது. மாதம் எழுநூறு ரூபா வாடகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறாரென்று கேள்வி. அடைவு கடையிலும் லட்சக் கணக்கில் முதல் போட்டிருக்கிறார்... அந்தப் பெண்ணை ஆருக்குத்தான் மிக்காமல் போகும்? இருந்தாலும் உன்னை ஒரு 'சொல்' கேட்டுவிட்டு முற்றுச் சொல்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்...'

கந்தையாபிள்ளை சொல்லிக் கொண்டு போக, இங்கே தமிழ்செல்வனின் இதயம் முழுவதும் சுடர்விழி நிறைந்து போனான். அவன் மிகவும் நல்ல, அப்பாவுக்கு அடங்கிய பிள்ளையாகப் பதில் சொன்னான். 'என்னை என்ன கேட்கிறீர்கள் அப்பா? நீங்கள் பார்த்து எல்லாம் திருப்தியென்றால் சரிதான்!'

கந்தையாபிள்ளைக்கு நிம்மதி. அருட்செல்வனின் பட்டணத்து வீடும், சில லட்சங்களும் இப்போதே தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து விட்டதுபோலக் குதூகலித்தார். ஆனாலும், 'சே, பணம் மட்டும் தானா? அந்தப் பெண்ணைப்போல அழகான, குணமான பெண்ணைத் தேடியும் பிடிக்க இயலாது' என்றும் நினைத்துக் கொண்டார்.

●

கந்தையாபிள்ளை அரச உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். அவருடைய ஒரே மகன் தமிழ்செல்வன் ஒரு பட்டதாரி. ஆனாலும் அவன் அரச உத்தியோகம் தேடிக்கொண்டிராமல், குடும்ப நண்பர் ஒருவரின் தொழிலகத்தில் நிர்வாகியாகக் கடமையாற்றுகிறான். அரசாங்கத்தில் கிடைக்கக் கூடியதைவிட இங்கே சற்று அதிகமாகவே வருமானம் கிடைக்கிறது. சுடர்விழிக்கு ஏற்ற தோற்றமும் அறிவும் அமைந்தவன்தான் தமிழ்ச்செல்வன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சுமார் பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள பொன்னாலைக் கிராமத்தில் கந்தையாபிள்ளையின் வீடு இருக்கிறது. இது பொன்னாலை கிழக்கில். அருட்செல்வனின் வீடு பொன்னாலை மேற்கில். வீட்டோடு அடைவுகடையும் உண்டு. இரண்டு வீடுகளுக்கும் இடையில் அரைமைல் தூரம் கூட இல்லை. இதனால் சிறுவயதிலிருந்தே சுடர்

விழியைத் தமிழ்ச்செல்வன் அறிவான்.

1955ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம்.

ஒரு நாள் இரவு பத்து மணியிருக்கும். பொன்னாலைக் கிராமம் அமைதியாக உறங்கத் தொடங்கியிருந்தது. அருட்செல்வர் படுக்கையில் கிடந்தபடியே ஏதோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படியே அயருகிற நேரம்.

'ஐயா! ஐயா!' என்று யாரோ வெளியே கூப்பிடுகிற மாதிரிக் கேட்டது. அருட்செல்வர் எழும்பி 'லைட்' டைப் போட்டார். 'யாராயிருக்கும் இந்த நேரத்தில்?' என்று யோசித்தபடி எழுந்து முன் ஹோலுக்கு வந்தார். 'ஊரில் கள்ளர் பயம் இருக்கிறது. ஆட்களைத் தெரியாமல் படலையைத் திறக்கக்கூடாது' என்று நினைத்துக் கொண்டே ஹோல் லைட்டைப் போட்டார். முன் பக்க யன்னலில் ஒரு தலை தெரிந்த மாதிரியிருந்தது.

'ஓ! படலை பூட்டியிருக்கிறது.' யாரோ மதிலால் ஏறி வந்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

'ஆரது?' என்ற அவர் குரல் தொண்டையை விட்டு வெளியே வரவில்லை. அதற்குள்.

'டேய்! எங்கே பார்க்கிறாய்? சத்தம் போட்டால் அந்த நிமிஷமே நீ பிணம்!' குரல் வலது பக்கச் சுவர் யன்னலிலிருந்து வந்தது.

அருட்செல்வர் குரல் வந்த பக்கம் திரும்பினார். அங்கே,

யன்னலுக்கூடாக ஒரு நீண்ட துப்பாக்கி அவரைக் குறிபார்த்து நின்றது. என்ன செய்வது என்று அவர் யோசிப்பதற்கிடையில்,

'டேய்! சத்தம் போடாமல் முன் கதவைத் திற.....' என்ன நிற்கிறாய்? கெதியாய்' என்று ஒரு கட்டளை இடது பக்கச் சுவர் யன்னலிலிருந்து வந்தது.

அருட்செல்வர் இடது பக்கம் திரும்பினார். அங்கேயும் ஒரு துப்பாக்கி அவரைக் குறிபார்த்து நீண்டிருந்தது.

என்ன செய்வது, ஏது செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்த நிலையிலும் அருட்செல்வர் முன் கதவை நோக்கி நடந்தார். இப்போது முன் பக்க யன்னலுக்குடாகவும் ஒரு துப்பாக்கி தம் மைக் குறிபார்த்து நிற்பதைக் கண்டார்.

'பெரியவர், நாங்கள் சொல்கிற மாதிரிச் சத்தம் போடாமல் கதவைத் திறந்தால் உங்களை ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம். சொன்னது கேட்காவிட்டால் பூட்டைச் சுட்டுக் கதவைத் திறப்போம். பிறகு நீரும் உம்முடைய மகளும் உயிரோடு இருக்க இயலாது!' என்று முன்பக்க யன்னலில் நின்றவன் சற்றே 'தன்மை' யாகச் சொன்னான்.

என்ன செய்கிறேனென்ற உணர்வில்லாமலே அருட்செல்வர் கதவைத் திறந்தார்.

தட தடவென்று பத்துப் பதினைந்து பேர் அவரைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தார்கள்!

கதவைச் சாத்தினார்கள்.

முன் பக்க விளக்குகளை அணைத்தார்கள்.

'உள்ளே போடா!' என்று அருட்செல்வருக்கு ஒரு கட்டளை பிறந்தது.

அருட்செல்வர் மெதுவாக உள்ளே போனார். இதற்கிடையில் இரண்டுபேர் மட்டும் அவருடன் நிற்க, மற்றவர்கள் வீட்டுக்குள் ஓடினார்கள். தொடர்ந்து

எல்லா அறைகளிலும் விளக்குகள் எரிந்தன.

'ஐயோ.. அப்பா..' என்ற சுடர்விழியின் குரல் ஒங்கி எழுந்து பின்பு மெல்லத் தணிந்தது.

'தங்கச்சி! சத்தம் போட வேண்டாம். சத்தம் போட்டால் உன்னையும் கொப்பரையும் சுட்டுத்தள்ளி விடுவோம். சத்தம் போடாமல் சோமலிந்தால் ஒருவரையும் ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம். நீ இந்த அறைக்குள்ளேயே இரு. வெளியில் வர வேண்டாம். கதவை வெளியில் பூட்டிப் போகிறோம், பயப்படாதே. கொப்பரை ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம். ஆனால் சத்தம் போட்டாயோ, நடக்கிறது வேறே...' - இப்படி யாரோ ஒருவன் சொல்வது கேட்டது.

அருட்செல்வருக்குப் பக்கத்தில் நின்ற ஒருவன் அவரைப் பார்த்து, 'திறப்பை எடுத்து இரும்புப் பெட்டியைத் திற!' என்றான்.

அருட்செல்வர் வாய் திறந்து பேசாமலே, தாம் அப்படிச் செய்ய மாட்டோன் என்பது போல நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

'என்னடா பார்க்கிறாய்? என்ற அவன், துப்பாக்கியைத் திருப்பி அதன் அடிப்பாகத்தால் அருட்செல்வரின் தோள்முட்டில் இடித்தான்.

'அம்மா.....' என்று அருட்செல்வர் துடித்துப் போனார்.

பக்கத்தில் நின்ற மற்றவன், அடித்தவனின் துப்பாக்கியைத் தள்ளி, 'நீ கொஞ்சம் சுமமா இரு' என்று அவனை ஒதுக்கி விட்டு, 'பெரியவர், அவன் ஏதோ அந்தரத்தில் அடித்துப் போட்டான். மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றான். தொடர்ந்து, 'ஐயா, நாங்கள் ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்களு

டைய சுக வாழ்வையும் உயிரையும் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆயுதங்கள் வாங்க எங்களுக்குப் பெருந் தொகையாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. எங்களுடைய சொந்தத் தேவைக்காக நாங்கள் உங்களிடம் கொள்ளையடிக்க வரவில்லை. விடுதலைப் போராட்டத்துக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. பணம் வைத்திருக்கிற எங்கள் மக்களிடம் அதை எப்படியாவது எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை! என்று ஒரு சிறிய சொற்பொழிவே நடத்தினான்.

அவன் பேசிய விதமும், காட்டிய மரியாதையும் அருட்செல்வரைச் சற்றே மூச்சுவிட வைத்தன.

‘தம்பி, நீங்கள் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். நீங்கள் என்னிடமிருக்கும் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இரும்புப் பெட்டியில் இருக்கிற நகை முழுவதும் ஊரவர்களுடையது. நம்பிக்கைச் சொத்து. அவைகளை விட்டு விடுங்கள்.’

‘சரி, சரி. இரும்பும் பெட்டியைத் திற முதலில்!’ — இது முதலாமவன்.

விவாதத்துக்கு அங்கே இடமில்லை.

அருட்செல்வர் திறப்புகளை எடுத்து வந்து இரும்பும் பெட்டியைத் திறந்தார்.

இரண்டுபேர் அவரோடு நிற்க, வேறு இரண்டுபேர் இரும்புப் பெட்டியுள் இருந்த எல்லா வற்றையும் ஒரு சாக்கில் எடுத்துப் போட்டார்கள்.

தம்மோடு சற்றே பண்போடு பேசியவனைப் பார்த்து, ‘தம்பி, ஊரவரின் நகைகள்.....’ என்று இழுத்தார் அருட்செல்வர்.

‘ஐயா, உங்களிடம் மட்டும் எடுப்பது நியாயமில்லை. ஊரவர்கள் எல்லாருமே எங்கள் விடுதலைப் போருக்கு உதவியதாக இருக்கட்டும். .. நீங்கள் அவர்களுக்கு ஒன்றும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம்’ என்று ‘பண்பான’ பதில் வந்தது.

நகைகளையும் பணத்தையும் மூட்டை கட்டியதும், அருட்செல்வரை ஒரு அறையுள் தள்ளிப் பூட்டினார்கள்.

‘விடியும்வரை ஒரு சத்தமும் போடக் கூடாது. எங்களில் ஒரு ஆள் இங்கே நிற்பான். சத்தம் கேட்டதோ அவ்வளவுதான்’ என்ற எச்சரிக்கையைத் தொடர்ந்து அவர்கள் வெளியேறும் சத்தம் அருட்செல்வருக்குக் கேட்டது!

‘எல்லாம் முடிந்து விட்டது! என்னை ஏன் உயிரோடு விட்டார்கள்? என்னையும் கொன்றிருக்கலாம்... அடைவு வைத்த அத்தனை பேருக்கும் நான் எப்படி மறுமொழி சொல்லப் போகின்றேன்.....’ அருட்செல்வர் அரை உயிரில் குமுறினார்.

இது நடந்து இரண்டு கிழமைக்குப் பின்னர் ஒரு நாள்—

அயலவரான திருநீலகண்டார் கந்தையாபிள்ளையின் வீட்டுக்கு வந்தார்.

‘என்ன கந்தையாபிள்ளை, அருட்செல்வரின் நிலைமை இப்படியாகிவிட்டது. இனி இதற்காகத் தம்பியின் திருமணத்தை ஏன் ஆறப்போட வேண்டும்?’

‘அதுசரி திருநீலர், அருட்செல்வரிடம் இனி என்ன இருக்கிறது, பட்டணத்து வீட்டைத் தவிர? தம்பியின் அந்தஸ்துக்கு அது போதுமே? யோசித்துச் செய்வம்’ என்றார் கந்தையாபிள்ளை.

‘நீங்கள் பெரிய மனிதர். அப்படியெல்லாம் பேசக் கூடாது. காசு பணம் வரும் போகும்.. அந்தப் பெண்ணைப் போல் ஒரு பெண் கிடைக்குமே? அல்லாமலும் பேசி முற்றாக்கின விஷயம். இதற்காக நிறுத்தினால் ஊர் பகிடி பண்ணும்’

‘யோசிப்பம் திருநீலர், பின்னரம் தம்பியும் வரட்டும். யோசித்து நாளைக்கு முடிவு சொல்கிறேன்’

‘தம்பி, அருட்செல்வரின் நிலைமை பெரிய பரிதாபம், காசு போனாலும் அவருடைய பட்டணத்து வீடு இருக்கிறது. இல்லை இல்லையென்றாலும் இன்றைக்கு ஏழெட்டு லட்சம் பெறும். பேசி எல்லாம் பொருந்தின சம்பந்தத்தை விடாமல் கெய்வோமென்றுதான் யோசிக்கிறேன். நீ என்ன நினைக்கிறாய்?’

‘நீங்கள் சொல்வது சரியப்பா. நீங்கள் சரி என்றால் எனக்கு மறுப்பில்லை!’

இரண்டு நாள் கழித்து—

‘தம்பி, விஷயம் கேள்விப்பட்டாயோ? உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியான கதைதான். காலையில் திருமுலர் வந்து சொன்னவர். கடைசியில் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு சொத்தும் இல்லைப் போவிருக்கிறது. அருட்செல்வர் என்ன செய்யப் போகிறார் தெரியுமோ?’

‘என்னப்பா, என்னவாம்?’

‘பட்டணத்திலிருக்கும் அவருடைய வீட்டை விற்று, தன்னிடம் அடைவு வைத்தவர்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறாராம். திருமணம் நிச்சயமாகிவிட்டதுதானே என்ற துணிவில் அந்தப் பெண்ணை உடுத்த துணியோடு அனுப்பிவைக்கலா

மென்று நினைத்து விட்டார் போலும்!..... நான் திருநீலரிடம் அடித்துச் சொல்லி விட்டேன், ‘இனி இந்தச் சம்பந்தக் கதை பேசவேண்டாம்’ என்று. உனக்கு இதிலும் பார்ர்க்க...’

‘அப்பா!’ என்று சற்று உரத்த குரலில் இடைமறித்தான் தமிழ்ச்செல்வன்.

மகனின் குரலில் தெரிந்த ஒரு வேகத்தால் சற்றே அதிர்ந்து போன கந்தையாபிள்ளை, பேசுவதை நிறுத்தி நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

‘அப்பா! நீங்கள் என்ன வார்த்தை சொல்லிவிட்டீர்கள்? இயக்கப் பொடியங்கள் சொன்னது போல. அருட்செல்வர் அடைவு வைத்தவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமலே விடலாம். அதற்கு ஒரு வித நியாயமும் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும்—

... அப்படியிருந்தும் கூட. தன்னை நம்பி அடைவு வைத்தவர்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறாரே அந்தப் பெரிய மனிதர்! அப்பா! அப்படிப்பட்ட அந்த மனிதருக்கா நீங்கள் இப்படி ஒரு வார்த்தை சொல்லி அனுப்பினீர்கள்? சுடர் விழி நல்ல பெண்தான். அதை விட அவளுடைய அப்பா மிக உயர்ந்து விட்டார். அவருடைய பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்கு நான் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். அப்பா. இப்போதே புறப்படுங்கள். அருட்செல்வரிடம் போய் எங்களுக்குச் சம்மதம் என்று சொல்லிவிட்டு வாங்க’

மகனுடைய பேசாத பேச்சைக்கேட்டு. கந்தையாபிள்ளை ஒரு கணம் திகைத்து மௌனித்தார். பிறகு, ‘சரி தம்பி. நான் போய்விட்டு வருகிறேன்’ என்று எழுந்து நடந்தார்.

உங்கள் நாவுக்குச் சுவையாக,
சுகாதார முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட
த ர ம ன ன

உணவு, — சிற்றுண்டி
வகைகளுக்கு
யாழ்ப்பாணத்தில்
பிரசித்தி பெற்ற இடம்.

★

ஸ்ரீ தாமோதர விலாஸ்

239, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய இயக்கமும்
வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களும்

— மே ம ன் க வி

கலை சிருஷ்டிப்பாளன் ஒருவன் தனது படைத்தலுக்குப் பின் அவனது அடுத்த பிரச்சினையாக இருப்பது அச் சிருஷ்டியை வெளியிடுவதற்கான களமேயாகும். முற்காலத்தில் கலை, இலக்கிய சிருஷ்டியாளர்கள் தமது படைப்புகளை வெளியிடுவதற்கான களங்களாக அக்கால கட்டத்தில் வழக்கில் இருந்த வெளியீட்டுக் களங்களைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். பிற்காலத்தில் அச்சுக்கலையின் வருகையும், அறிவியல் துறையின் வளர்ச்சியும் கலை, இலக்கிய சிருஷ்டியாளர்களின் வெளியீட்டுக் களத்தின் விஸ்திரணத்தைப் பரவலாக்கியது எனலாம்.

அச்சுக்கலையின் வருகையும் வெகுசன கலாசார மரபின் தோற்றமும் பத்திரிகை, சஞ்சிகை போன்ற அச்ச சாதனங்களையும் அறிவியல்துறை வளர்ச்சி சினிமா, வாடோவி, தொலைக்காட்சி போன்ற சாதனங்களை நமக்குத் தந்தன. இச் சாதனங்களின் வருகை கலை, இலக்கியச் சிருஷ்டிகள் மக்களிடம் பரவலாகச் சென்றடைய உதவியது.

இந்த வகையில் தமிழகத்தில் தோன்றிய செய்தி பத்திரிகைகள் வியாபார சஞ்சிகைகள் வெறும் பொழுது போக்குப் பாங்கான

படைப்புகளை வெளியிட்டதோடு, அன்றைய கால சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு மட்டுமே அதிக அளவில் களம் கொடுத்ததே தவிர, ஆரோக்கியமான, கனதியான, நவீனத்துவமான தமிழ் கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளியிட முன்வரவில்லை. அதன் காரணமாக 'மணிக் கொடி' போன்ற சிறுசஞ்சிகைகள்தோன்றி அதற்கான ஒரு சூழலைத் தமிழ்ச் சமூகத் தளத்தில் உருவாக்கி நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உழைத்தன. (இச்சூழலின் தோற்றத்தினைப் பற்றியும் அதன் வளர்ச்சி பற்றியும் தனியான ஒரு கட்டுரையில் ஆராயவேண்டிய விஷயமாகும்).

தமிழகத்தில் தோன்றிய தமிழ் செய்தி பத்திரிகைகளின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிமீதான அக்கறையின்மை அக்காலத்தில் இலங்கையில் தோன்றிய பெரும் பத்திரிகையான 'வீரகேசரி' 'தினகரன்' போன்ற பத்திரிகைகளிலும் கூட தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் பொழுது போக்குப் பாங்கான படைப்புக்கள் வெளியிடப்பட்டதன் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆனால் 50 — 40 களில் பிரதேச ரீதியான சிறிய அமைப்புகளால் வெளியிடப்பட்ட 'ஈழகேசரி' —

'சுதந்திரன்' போன்ற செய்தி பத்திரிகைகள் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய மரபையும், நவீனத்தையும் பிரதிபலிக்கும் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளுக்கு நல்ல களம் கொடுத்தன.

இதற்கு உதாரணங்களாக இலங்கைத் தமிழ் நவீன இலக்கிய முன்னோடிகளான 'மறுமலர்ச்சி' குழுவினரின் படைப்புகளுக்கு அப்பத்திரிகைகள் நல்ல ஊக்கத்தை அளித்ததைச் சொல்லலாம். அதற்கு மேலாகச் சிறு பத்திரிகை குழல் ஒன்று இலங்கையில் தோன்ற 'ஈழகேசரி' உந்துதலாக அமைய, 'மறுமலர்ச்சி' குழுவும் அதற்கான சிறு பத்திரிகைகளும் தோன்றின. இவ்வாறாக இலங்கையில் செய்தி பத்திரிகைகள் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்கு பெறும் பண்பு ஈழகேசரியுடன் தொடங்கியது எனலாம்.

மேலும் 'சுதந்திரன்' இலங்கையின் முற்போக்குப் படைப்பாளிகளால் படைத்தளிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் சமூக அடிநிலைப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட படைப்புகளுக்கு ஆதரவளித்து, எதிர்வந்த காலகட்டத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் ஆரம்பகால படைப்புகளை வெளியிட்ட களமாகத் திகழ்ந்தது.

1956-க்குப்பின் இலங்கைத் திருநாட்டில் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல் கலாசார மாற்றத்தின் காரணமாக, இலங்கையின் நவீன தமிழ் இலக்கிய வழிப்பயணத்தில் தேசிய இலக்கிய கோட்பாட்டின் நல்விளைவாக ஓர் ஆரோக்கிய தமிழ் கலை, இலக்கிய இயக்கம் உயிர் பெற்றது. அக்காலகட்டத்தில் 1956-ம் ஆண்டு 'தினகரன்' என்ற தேசிய — செய்திப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக, தேசிய இலக்கிய கோட்பாட்டின் இலக்கிய இயக்கத்தின் முன்னோடியாக

தேசிய அமரர் க. கைலாசபதி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். அந்த நிகழ்வின் மூலம் தேசிய இலக்கிய கோட்பாடு இயக்கத்திற்கான ஒரு வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனம் கிடைக்கப் பெற்றமையோடு, 'ஈழகேசரி' யுடன் தொடங்கப் பெற்ற செய்திப் பத்திரிகைகள் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்களிக்கும் பண்பு ஒரு தேசிய பத்திரிகை ஊடகத்தினூடாக வியாபகமான நிலையை பெற்றது. இதுவே அமரர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த அந்த நியமனத்தின் பயனாகும். அந்தப் பயனின் வளர்ச்சி நிலையில் பின்வந்த காலகட்டங்களில் சகல தேசிய செய்திப் பத்திரிகைகள் அமரர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வியாபகமான அப்பண்பை முற்று முழுதாகத் தமதாக்கிக் கொண்டன.

அப்பண்பின் நிலைநிறுத்த நோக்குமிடத்து, தமிழகத்துத் தமிழ்ச் செய்திப் பத்திரிகைகளிலிருந்து இலங்கையில் தோன்றிய — தமிழ்ச் செய்திப் பத்திரிகைகளைத் தனித்து நின்று நோக்கும் நிலையினை நாம் காணமுடியும். இலங்கையில் இன்று வெளிவரும் தேசிய தினசரி வார மஞ்சரிகளை நாம் அவதானித்தோமானால், கலை, இலக்கியம் என்ற அம்சத்திற்காய்ப் பங்களிப்புச் செய்யும் படைப்பாளிகள், ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பற்றிய தெளிவும், அறிவும் உள்ளவர்களாக இருப்பதோடு, வெறும் பொழுது போக்குவதற்காகவோ, பணம் பண்ணுவதற்காகவோ எழுதும் எந்தவொரு படைப்பாளியையும் நாம் காண முடியாது. (ஒரிரண்டு விதிவிலக்காக அமையலாம்). அதாவது ஜனரஞ்சக கலையாக்கத்தின் ஆக்கிரமிப்பு நமது வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களில் மிகக் குறைவாகவே நாம் காண முடிகிறது. வாடுவோ

போன்ற சாதனங்களின் வர்த்தகச் சேவைகளிலும் கூட குறைந்த நிலை அளவிலேயும் நல்ல கலையாக்கங்களின் வெளிப்பாடுகளை நாம் கேட்கலாம். ஆனால் அதன் தேசிய சேவையோ ஆரோக்கியமான நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான அளவுக்குத் தனது பங்களிப்பைச் செய்யும் பண்பைக் காணலாம். தொலைக் காட்சி போன்ற சக்திமிக்க சாதனங்களும் கூட அத்தகைய பங்களிப்பைச் சிறிது அளவான நிலையில் சமீப காலமாக ஆரம்பித்து இருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

இவ்வாறாக இலங்கையின் ஆரோக்கியமான கனதியான தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இங்கு தோன்றிய சக்திமிக்க வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களான பத்திரிகை, வாடுவோ, தொலைக்காட்சி பன்றவைகள் தமது பாரிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. இப்பண்பு இற்றை வரைக்குத் தமிழகத்தில் அங்கு தோன்றியுள்ள தமிழ்ச் செய்திப் பத்திரிகைகளிடம் வளராத நிலையில், வாடுவோ போன்ற சாதனங்களில் மிகவும் குறைந்த நிலையில் நிலவுகிறது என்பதனை இங்கு குறிப்பிடல் அவசியமாகிறது.

இலங்கையின் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் இச்சிறப்பான பண்புக்கு உதாரணங்களாகக் கடந்த அரை நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பல நிகழ்வுகளைச் சொல்லலாம். ஆனால் விரிவஞ்சியும் — அந்தக் கால உதாரணங்களைவிட இனிக் காட்டப்போகும் உதாரணங்கள் கடந்த அரை நூற்றாண்டு வளர்ச்சி நிலையில் அப்பண்பின் உச்சமான ஒரு சிறப்பான வளர்ச்சியை நிரூபிக்கும் வகையில் அமைகிறது என்ற காரணத்தால் அவைகள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

அமரர் கைலாசபதி அவர்கள் காலத் தொடக்கம் தொடங்கிய பண்பின் வளர்ச்சி நிலையாக திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டுவரும் இக்காலகட்டத்தில் தினகரனும் சிறப்பான பணியை ஆற்றி வருகின்றது. டொமினிக் ஜீவா, டாக்டர் நந்தி, ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை போன்ற ஈழத்துத் தலைசிறந்த கலை, இலக்கிய வல்லுனர்களின் 'மணிவிழா' வினை முன்னிட்டு ஆசிரிய தலையங்கம், தொடர் கட்டுரைகள், சிறப்பு மலர்கள் வெளியிட்டதோடு, புதுக் கவிதை போன்ற இலக்கிய உருவங்களைப்பற்றியும் புதிய நூல் வெளியீடுகளைப்பற்றியும், ஆசிரிய தலையங்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும், புதிய இலக்கிய நூல்கள் வெளிவந்த காலகட்டத்தில் அவைகளுக்கான விமர்சனங்களை வெளியிட்டதோடு அவ்விமர்சனங்களைத் தொடர் கட்டுரைகளாகவும் வெளியிட்டுள்ளது. (உ-ம்) ப. ஆப்டனின் 'இரவின் ராகங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கான விமர்சனத்தை இருவார தொடர் கட்டுரையாக வெளியிட்டமையும், அதுசம்பந்தமான படங்களையும் பிரசுரித்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், வாரமஞ்சரி, தினசரி இதழ்களில் சிறுகதை, கவிதை, இலக்கியக் கட்டுரைகள், தொடர் நாவல்களையும் வெளியிட்டு வருகிறது. அமரர் கைலாசபதி அவர்கள் பின்பற்றிய நோக்கம் சிதைவறாமல் இற்றைவரை 'தினகரன்' இலங்கையில் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் செயலாற்றி வருகிறது.

அடுத்து 'வீரகேசரி' நவீன-சமூக - கலை கொள்கைகளை விவரிக்கும் கட்டுரைகளையும் தரமான சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வீரகேசரியின் ஆசிரிய

பீடத்தில் வந்து அமர்ந்தவர்களின் இலக்கிய கவைக்கேற்ப அது தனது இலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறது. இப்பணிகளுக்கு மேலாக வியாபார நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'வீரகேசரி' போன்ற பத்திரிகையை வெளியிடும் நிறுவனத்தினர் 'வீரகேசரி பிரசுரம்' என்ற பெயரில் இலங்கையின் தலைநகரமான கொழும்பு நகரில் இருந்து தமது இலக்கிய படைப்பாளிகளின் 65 நாவல்களை வெளியிட்டு, சுமத்துப் பிரசுர வரலாற்றில் ஒரு புதிய தடயத்தை உருவாக்கியதோடு, சுமத்தின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சியில் தனது பாரிய பங்கைச் செலுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்து, 'சிந்தாமணி — தினபதி' பழந்தமிழ் இலக்கிய அறிமுகத்தை இன்று பரவலாகச் செய்வதோடு, மரபு கவிதைகள் செத்துவிட்டன என்ற பொய்ப் பிரசாரத்திற்கு மத்தியில் நல்ல மரபு கவிதைகள் வெளியிட்டு வருகிறது. அத்தோடு, தினபதி மூலம், தினம் ஒரு 'சிறுகதை' என்ற பகுதியினூடாக நல்ல சிறுகதை ஆசிரியர்களையும், 'கவிதாமண்டலம்' மூலம் நல்ல கவிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியது.

'தினகரன்', 'வீரகேசரி', 'தினபதி', 'சிந்தாமணி' போன்ற தேசிய பத்திரிகைகளுடன், பிரதேச ரீதியாக வெளிவரும் 'முரசொலி', 'உதயன்', 'திசை', போன்ற செய்திப் பத்திரிகைகளும் ஆரோக்கியமான தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மால் இயன்ற அளவுக்குப் பணியாற்றி வருகின்றன.

இப்பார்வையில் — வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களான செய்திப் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பை அடுத்து சக்திமிக்க வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களான வாடுலி, தொலைக்காட்சி ஆற்றும் பணிகளும் நமது கவனத்திற்கு வருகின்றன.

நமது வாடுலியின் தமிழ் சேவையைப்பொறுத்தவரை அதன் வர்த்தகச் சேவை குறைந்த அளவிலேனும் தரமான கலை, இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு இடம் அளித்து வருகிறது. (ஒலிமஞ்சரி, நாடகங்கள்) அதன் தேசிய சேவை மட்டத்திலோ, வர்த்தக சேவையின் பங்கே பலமடங்கானது. கலைக்கோலம் முதற்கொண்டு கலைப்பூங்கா வரையிலான நிகழ்ச்சிகளில் அன்றும் இன்றும் இலக்கிய உரையாடல் இலக்கிய விமர்சனங்கள், நூல் அறிமுகங்கள் இடம் பெறுவதுடன் சுமத்துக் கலை, இலக்கிய வல்லுனர்களைக் கௌரவிக்கும் வகையில் பல நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி வருகிறது. உதாரணமாக 'மணிவிழா' கண்ட டொமினிக் ஹீவா அவர்களைக் கௌரவிக்கும் வகையில் அரை மணித்தியால நிகழ்ச்சி ஒன்றினை ஒலிபரப்பியதோடு, மறைந்த பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன், அமரர் க. கைலாசபதி போன்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் விசேஷ நிகழ்ச்சிகளையும் ஒலிபரப்பியது. மேலும் ஒவ்வொரு சமயத்தாரின் விசேஷ நாட்களில் ஒலிபரப்பப்படும் கவியரங்குகளில் இலங்கையின் சிறந்த கவிஞர்களை அழைத்து வந்து தரமான கவிதைகளை ஒலிபரப்பியதையும் இங்கு எடுத்துரைக்கலாம். இவ்வாறு கவாடுலியும் சுமத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பிரவாகத்தில் தன்னையும் இணைத்தே வந்துள்ளது.

உங்கள்

மழலைச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு

நாடுங்கள்

பேபி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அருகாமை)

திருநெல்வேலி.

வாடுலியைப்போல் இன்னொரு சக்திமிக்க ஊடகமான 'தொலைக்காட்சி' என்ற சாதனமும் கூட இலங்கையின் காத்திரமான தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் தனது பங்களிப்பை செய்து வருகிறது. 'காதம்பரி கலையரங்கம்', 'உதயகீதம்' போன்ற நிகழ்ச்சிகளினூடாக இலங்கை தலைநகரமான கொழும்பு நகரில் உள்ளினைப் பட்டிகள், கவிஞர்களின் பாடல்கள், நாட்டிய — இசை நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பி இலங்கை தமிழ் கலை இலக்கிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் தன்னையும் சேர்த்துக் கொள்கிறது.

மேலும் சமீபத்தில் ஒலிபரப்பான 'கலையும் — விமர்சனமும்' என்ற தலைப்பிலான உரையாடல் மூலம் காத்திரமான இலக்கிய விஷயதானங்களை ரூபவாஹனியும் வரவேற்கத் தயாராக இருக்க

கிறது என வெளிக்காட்டிய அதே வேளை, பத்திரிகை, வாடுலி போன்ற வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் அளவுக்கான பங்களிப்பைச் செய்ய இன்னும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதனை இங்கு சொல்லிவைக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இவ்வாறு, இங்குள்ள வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் இலங்கையில் ஆரோக்கியமான கனதியான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவும் பண்பு தமிழகத்து வெகுசனத் தொடர்புச் சாதன உலகில் நாம் காணமுடியாது. இப்பண்பு இலங்கைக் குரிய தனித்துவமான பண்பாகும். இத்தகைய பண்பு இலங்கை பெறுவதற்கு அடிப்படைக்காரணமாக ஒரு முக்கிய கருத்துருவத்தை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இலங்கையின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி தனது அத்திவாரங்களை ஆரம்ப காலம் தொடக்கமே ஆழமாகப் போட்டதன் விளைவாகத் தோன்றிய, மறுமலர்ச்சி முத்தர்கொண்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் வரையிலான இலக்கிய இயக்கங்களின் போராட்டங்களின் சாதனைகளும் சாதகமான சமூக — அரசியல் சூழ்நிலைகளுமே வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களில் இலங்கையின் உயிர் பெற்ற ஆரோக்கியமான இலக்கிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் பங்குபெறும் பண்பு வளரக் காரணிகளாக அமைந்தன. அதன் ஒட்டுமொத்த விளைவாகத் தமிழகம் காணாத, தனித்துவமான நாம் பெருமைப்படத் தக்கவகையில் — வெகுசன கலாசாரம் இலங்கையின் ஆரோக்கிய தமிழ் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றும் ஒரு சூழலை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

சீனா, வியத்நாம், லாவோஸ்,
கம்பூச்சியாவுக்கிடையில் சகஜ உறவுகள்

யூரி மெலோகோன்

கம்பூச்சியாவிலிருந்து வியத்நாமியப் படைகள் விலகி வரும் நிலையில், சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நாடுகளும் போரிடும் தரப்புகளுக்கு ராணுவ உதவியை முதலில் குறைக்கவும் பின்னர் நிறுத்தவும் வேண்டும் என்று அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத்-சீனப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. கம்பூச்சியப் பிரச்சினை தொடர்பாக சீனா மிகவும் நெளிவு சுழிவான, ஆக்கபூர்வமான நிலைபாட்டை எடுத்திருக்கிறது.

அந்தப் பிராந்தியத்தில் சகஜ நிலவரத்தைத் தோற்றுவிக்கும் எண்ணத்தில் வியத்நாம், லாவோஸ், கம்பூச்சியா ஆகிய மூன்று இந்தோசீன நாடுகள் பின்பற்றி வரும் ஆக்கபூர்வமான கொள்கையின் விளைவாகவே இந்தச் சாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பூசல்களுக்கு சமாதான பூர்வமாக, அரசியல் ரீதியாகத் தீர்வு காண்பதற்கே பல ஆண்டுகளாக வியத்நாம், லாவோஸ், கம்பூச்சியா ஆகிய மூன்று நாடுகளும் பாடுபட்டு வருகின்றன. தென்கிழக்கு ஆசியாவை சமாதான, நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு மண்டலமாக ஆக்க வேண்டும் என்றும், 'ஏசியன்' நிறுவன நாடுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வு வாழ வேண்டும் என்றும் அவை 1980களின் ஆரம்பத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வருகின்றன. தென்கிழக்கு ஆசியாவை அணு ஆயுதமற்ற மண்டலமாக்கும் 'ஏசியன்' நாடுகளின் கருத்தையும் அவை ஆதரிக்கின்றன.

இந்த மூன்று நாடுகளும் சீனாவுடன் சகஜ உறவுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக தொடர்ந்து பாடுபட்டு வந்துள்ளன. 1984 ஜனவரியில், வியத்நாம், லாவோஸ், மற்றும் கம்பூச்சிய நாடுகளின் அயல்துறை அமைச்சர்களது 8வது மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட கூட்டறிக்கையில், 'சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதில் மூன்று இந்தோ-சீன நாடுகளின் மக்களுக்கும் சீன மக்களுக்கும் பொதுவான ஆர்வம் இருக்கிறது' என்றும் சமாதான-சகவாழ்வு கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நட்புறவை சீரிய அண்டைநேய உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது.

போகாரில் 1986ல் நடைபெற்ற அதிகார பூர்வமற்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் மூன்று இந்தோ சீன நாடுகளும், அனைத்து கெமர்ரூஜ் பிரிவுகளும், 'ஏசியன்' நாடுகளும் முதன் முறையாகக் கலந்து கொண்டன. இதனைத் தொடர்ந்து வியத்நாம், லாவோஸ், கம்பூச்சியா ஆகியவற்றுக்கும் 'ஏசியன்' நாடுகளுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் அதிகரித்தன. தாய்லாந்துடன் லாவோஸ் சகஜ உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பிலிப்பைன்ஸின் அயல்துறை அமைச்சர் ரவுல் மங்கவாபசும், தாய்லாந்து அயல்துறை அமைச்சர் சித்தி சுவெட்சிலாவும் வியத்நாமுக்கு விஜயம் செய்தனர். கம்பூச்சியப் பிரதமர் ஹுன் சென் தாய்லாந்துக்கு விஜயம் செய்தார்.

With the best Compliments
from

Collor Camp

Wholesale & Retail Dealers in Dyes
& Chemicals

Specialist in Flower & Batick Dyes

We have dye for all purpose

எங்களிடம் சகல தேவைகளுக்கும்
சாய வகைகள் (Dyes.) உண்டு.

41, Bankshall Street,
COLOMBO 11.

Phone: 548818

மல்லிகையின் 24-வது ஆண்டு மலருக்கு
கலாசாரக் கூட்டுறவு பெருமன்றத்தின் வாழ்த்துக்கள்!

தேவையான பொருட்கள் அனைத்தையும்
தரமாகவும் மலிவாகவும் வழங்குகிற
மக்கள் ஸ்தாபனம்

கட்டைவேலி -- நெல்லியடி
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

ஒரே பார்வையில் சங்கத்தின் முயற்சிகள்

நுகர்ச்சி
சந்தைப்படுத்தல்
இரும்பு நிலையம்
ஆர்பிகோ
விவசாய சேவை நிலையம்
செயு நிலையம்
பாட்டோ பிரதி
மரத் தளபாடங்கள்
செற்றுண்டிச்சாலைகள்
எரிபொருள்

புத்தக நிலையம்
கட்டிடப் பொருள்
[கூட்டுத்தாபனம்]
புடவை நிலையம்
பாதணி மூலப்பொருள்
உடை தயாரிப்பு நிலையம்
வாடகைச் சேவை
ஒப்பந்த வேலை
வீட்டுப் பாவனைப்
[பொருட்கள்.

இன்னும் பல.

ந ஸ் ல வ ற் றை

நயமா ன னினையின் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

கட்டைவேலி -- நெல்லியடி
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
கர வெட்டி.

தொலைபேசி :- 'கரவெட்டி' 32.

தரிசனம்

—ஈழத்துச் சோமு

சங்கர சர்மா கண் விழித்த போது காலை ஏழு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. வங்கியில் மூன்று நாள் லீவு எடுத்துக் கொண்டு பெரியம்மாவைப்பார்த்துப் போக யாழ்ப்பாணம் வந்த வனின் ஒரு முழு நாளைப் பயணம் அப்படியே விழுங்கிவிட்டது. 'பாவம் பெடியன். பயண அலுப்புத் தீர எழும்பட்டும்' என நினைத்து, சுடுதண்ணீர்ப் போத்தலில் கோப்பியை வைத்துவிட்டு காமாட்சியம்மா அருகிலுள்ள கோவிலுக்குப் போய்விட்டாள்.

அன்று மாசப்பிறப்பு. அவசர அவசரமாகக் குளித்து முடித்துக் கோப்பியைக் குடித்துவிட்டு கோவிலில் சுவாமி தரிசனம் செய்வதற்குச் சங்கரன் புறப்பட்ட போது, பூசைமணி ஒலிக்கத் துவங்கி விட்டது.

அவனின் காலஞ் சென்ற பெர்யப்பா — காமாட்சியம்மாவின் கணவர், நெடுங்காலம் அந்தக் கோவிலின் பிரதம சிவாசாரியாராக இருந்தவர். இளமை நாட்களில் சங்கரன் ஊருக்கு வரும்போது, முக்காலப் பூசைக்கும் அவரோடு கூட வந்து, கர்ப்பக் கிரகம் வரை சென்று பழக்கப்பட்டவன்.

கோபுரத்தையும், ஸ்தம்பத்தையும் தரிசித்துவிட்டு விநாயகர் சந்நதியைத் தொழுது எழுந்தவனின் கால்கள், சுற்றுப் பிரகாரமாக வந்து அர்த்த மண்டபத்தில் தரித்தன. அருகில் நின்று போன ஜிகிஞ்சுபட்டு உத்தரி

மூலவரையும் ஷண்முகரையும் கண்நிறையத் தரிசிக்கும் ஆவலில் அவன் காத்துக்கொண்டுநின்றான்.

ஸ்நபன கும்பங்களால் அப்போதுதான் மூலவர் அபிஷேகிகப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சந்தனக் குழையல். பன்னிர்ப்போத்தல், பஞ்சாமிர்தச் சட்டி, நைவேத்தியத் தட்டுகள். அபிஷேகக் கலசங்கள். புஷ்பக்குவியல் என அர்த்தமண்டபத்தில் பரவிக் கிடந்தவற்றை நித்திய அர்ச்சகரும். பரிசாதகப் பையனும் ஓடி ஓடி ஒழுங்கு படுத்தினர். பூஜைக்குத் தயாராக்குவதற்காக பூமாலே பட்டுகளுடன் அர்ச்சகர் உள்ளே சென்று அலங்கரிப்பிலீடுபட, பரிசாதகப் பையன் அடுக்குத் தீபத் திரிகளைச் சரிபார்த்து எண்ணை விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

'கிரண்யகர்ப்ப கர்ப்பஸ்தம் ஹேமவீசம் விபாசதே அனந்த புண்ய பலதம் அதஸ் சாந்திப் பிரயச்சமே.....' மகாவல்லி கெஜாவல்லி சமேத சுப்ரமணியே ஸ்வரஸ்ய ஸ்நபனாபிஷேக காலே குருப் பிரீர்த்தியர்த்தம் ஸ்துப்பியம் அகம் சம்பிரததே...'

வெளி மண்டபத்தில் விழாக் கால விசேஷ சிவாசாரியார் சந்திரசேகரக் குருக்கள் அவசர அவசரமாக ஆசீர்வாதம் செய்து விபூதியைக் கொடுத்துவிட்டு உபயகாரரிடம் வாங்கிய தட்சணைய மடியிற் செருகிக்கொண்டு உள்ளே ஓடிவந்தார். மூலையில் நின்று இடுப்பிலிருந்த சாயம் பத்தில் தரித்தன. அருகில் நின்று போன ஜிகிஞ்சுபட்டு உத்தரி

யத்தை அவிழ்த்து, பஞ்சகச்சமா கக் கட்டியிருந்த வேட்டியை உரிந்து உதறி எறித்து உடுப்பை மாற்றிக் கொண்டார்.

‘ஓ! சங்கரனா? எப்ப வந்தே! செளக்கியமா?’ பெரியம்மா காமாட்சியின் அடுத்த வீட்டுக் காரர்தான் குருக்கள். ஒவ்வியான உள்வளைந்த உடம்பு, முக்கால்வாசியும் வழக்கையாகி விட்டதலை, எஞ்சியுள்ள நரைத்த மயிர்களால் முடியப்பட்ட கூர்ச்சக் குடுமி, வெற்றிலைக் குதப்பல் நிறைந்த வாய், பழுப்பேறிய பூனூல் கற்றை, புகையிலை நெடி பரப்பும் பழுத்த மூக்கு— நித்திய அர்ச்சகர் நித்தியானந்த சர்மா இன்னும் ஆச்சாரியாபிஷேகம் செய்யப்படாததால், ஆலயத்தின் விசேஷ விழாக்களைச் செய்து வைப்பவர் இப்போது சந்திரசேகரக் குருக்கள்தான்.

‘எனக்கு அடுத்த டேடிக்கு நேரமாச்சு... விதானையார் வீட்டிலே சிரார்த்தம்... அங்கு ஓடணும்’

அர்த்த மண்டபத்தின் குறுக்கும் மறுக்கும் பறந்து சில தேங்காய் மூடிகளையும் பெரிய பழமாக ஒரு சீப்பையும் கைகொள்ளாதளவு வெற்றிலை பாக்கையும் கொத்தி எடுத்து தமது அழுக்குப் பைக்குள் திணித்துக் கொண்டார்.

திரை ஒதுங்கி விட்டது. கர்பக்கிரகத்தில் குப்பென்று சுகந்தமான சாம்பிராணிப் புகை மண்டலம்.

‘வல்லி தேவசேனா சுப்பிரமண்யேஸ்வராய நமஹ் சுகந்த தூபமாக் கிராபயாமி...’

பவ்வியமாகப் பரிசாதகப் பையன் கொடுத்த தீபத்தை சர்மா பக்தி சிரத்தையாக உயரே தூக்கி, வலமும் இடமும் அசைத்துக் காட்டும் அழகிலும் பிரகாசத்திலும் முருகதரிசனம் சங்கரனின் மனதை நிறைக்கிறது.

தொடர்ந்து சோடோப சாரதிப்பங்கள்,

அட்சர சுத்தமான அஷ்டோத்தர நாமாவலி...

சங்கரன் லயித்துப்போய் நின்றான்.

‘டேய் பாலன். நீ எடுத்தியாடா? என்னை பணத்தைக் காணேலலை’

‘ஓய்... உப்பிடிப் பேச்சை என்னோடை வைச்சிரேண்டால் உம்முடைய கூனல் முதுகை நிமிர்த்திப் போடுவன்’

மூலையில் தடித்த குரலில் நடந்த வாக்குவாதம், சங்கரனின் தரிசன லயிப்பைக் குலைத்தது. திரும்பிப் பார்த்தான். கட்டைக் கறுவல் மடப்பள்ளி ஐயர் தாம்பாள அடுக்குகளைத் தூக்கிக் கொண்டு அவனை உரசியபடி போனார், அவரின் மேனிபோர்த்த வியர்வையின் நாற்றத்தையும் மீறிக் கொண்டு, வாயிலிருந்து வித்தியாசமான ஒரு நெடி. குருக்கள் கெட்ட வார்த்தைகளைப் புறுபுறுத்தபடி தூணின் இடுக்குகளிலும், இருட்டு மூலை முடுக்குகளிலும் எலிபோலக் குடைந்தபடியிருந்தார்.

சங்கரனின் மனம் அருக்குளித்தது.

ஷண்முகப் பெருமானுக்கு தீபாராதனை நிகழ்ந்த போது: பஞ்சாராத்தியின் பேரொளி இருந்தும் கூட, சுவாமியின் முகத்தில் தெறிக்கும் அருட்விம்பத்தை சங்கரனின் கண்களால் காண இயலவில்லை. வெளியிலிருந்து வந்த அரோகராச் சத்தத்தின் போது அவனின் கைகள் மட்டும் வெறுமனே உயர்ந்தன.

பஞ்சாராத்தியை பரிசாதகப் பையன் கொடுத்துவிட்டு, பரிவார மூர்த்திகளின் பூசைக்கு கற்பூரத்தட்டும் கையுமாகப்

புறப்பட்ட நித்தியானந்தசர்மா, அபிஷேகத்தை மட்டும் முடித்து விட்டு அவசரமாகப் போகவேண்டுமெனச் சொன்ன குருக்கள் இன்னும் அங்கு நிற்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்.

‘ஏன் மாமா... திதிக்குப் போக லேட்டாகப் போகுது என்று அவசரப்படுத்தினீங்கள். இன்னும் புறப்பட்டேல்லையே’

‘இதிலே பணம் வைச்சன் காணேல்ல. அதிகாலை காளி கோவில் அன்னப்பிராசனத் தெட்சணை 50. இங்கு வாறதுக்கு முன் கிரகப்பிரவேசத்தில் கிடைத்தது 50. அர்ச்சணைச் சில்லறை, பொடிடப்பா எல்லாம் வைச்சன். அபிஷேகத்துக்குச் சோமன் கட்டுறதுக்காக அவசரமா உடுப்பு மாத் திற போது எல்லாத்தையும் எடுத்து இந்தத் தூண் விழிப்பிலே இப்படி வைச்சேன். இப்போ ஒன்னையும் காணேல்லைப்பா... குருக்கள் கம்மிய குரலில் பதறினார்.

‘நல்லாத் தேடிப் பாருங்கோ, பூசையை முடிச்சுப் போட்டு வாறன்’ சர்மா மணியுங்கையுமாக சுற்றுப் பிரகாரத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்.

பஞ்சாராத்தியை நூர்த்தி விட்டு, மூலையில் வைக்கச் சென்ற பரிசாதகச் சிறுவனை நோக்கிப் பருந்து போலப் பறந்து சென்ற குருக்கள், அவனைப் பளீர் பளீர் என அறைந்தார்.

‘இதிலே வைச்ச என்னை பணம் எங்கேடா? குட்டா; திருட்டுப்படவா’ காலாலும், கையாலும் அச்சிறுவனுக்கு மீது விழுந்தது.

ஒரு கணம் திகைத்துப் போன சங்கரன், ஓடிச் சென்று குருக்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். ‘நீதாண்டா எடுத்தே திருட்டு முழி முழிக்காமல்

கொட்டா பணத்தை’ கூர்ச்சக் கொண்டை அவிழ: ஒற்றைக் காலே உயர்த்திக் கொண்டு. மீண்டும் அச்சிறுவனை உதைப்பதற்காக அவர் திமிறி எழுந்தார்.

பரிசாதகப் பையன் கோழிக் குஞ்சு போல நடுங்கிக் கொண்டு அந்த மூலையில் அனுங்கியபடி விழுந்து கிடந்தான்.

‘கோயிலுக்குள் குருக்களுக்குக் கோபம் வரக்கூடாது. அவனை இனி அடிக்காதீங்கோ. இந்தாருங்கோ புது நோட்டாக நான் தருகிறேன் கொண்டு போங்கோ’ சங்கரன் கொடுத்த நூறு ரூபாத் தானே விரித்துப் பார்த்துக் கண்களில் ஒற்றிய குருக்கள் வெற்றிலைக் காலிக் கறுப்பேறிய பற்களைக் காட்டிச் சிரித்தார்.

‘தட்டிப்பறிக்கிற களவாணிகள் இருக்கிற எங்களின் ரைசாதிக்குள் காரணயமுள்ள மகராசன் நீ, நல்லாயிருப்பாய், நேரமாப்போச்சு, நான் வாறன்’ அழுக்குப் பையைத் தூக்கிக் கொண்டு அடுத்த நிமிஷமே அவர் அங்கிருந்து பறந்து விட்டார்.

சிறுவனின் விம்மல் இன்னும் ஓயவில்லை. சிறிது நேரத்துக்கு முன் களைப்பையும் கவனிக்காது, வயசுக்கு மீறிய வேலையை புன்னகையும், சுறு சுறுப்புமாக ஓடி ஓடிச் செய்து கொண்டிருந்தவன் மூலையில் காராகச்சுருண்டு போய்க் கிடந்தான். அவனிலும் நீளமான பூனூல் தோளிலிருந்து விலகி அநாதையாக விழுந்து கிடந்தது.

சங்கரனுக்குப் பரிதாபமாய் ருந்தது. அருகில் சென்று அவனை அணைத்துத் தூக்கி நிறுத்தினான். மூக்கருகில் இலேசாக ரத்தம் கசிந்திருந்தது. தனது சால்வையால் ஒற்றித் துடைத்து, முதுகைத் தடவிக் கொடுத்தான்.

‘ஏன்ரா தம்பி, அவற்றை காசை நீயே எடுத்தனி?’ சங்கரன் குழைவாகக் கேட்டான்.

‘இல்லை சேர். சத்தியமாக எடுக்கேல்லை. சண்முகராணை நான் எடுக்கேல்லை’ — கலங்கிய அக் கருவிழிகளில் கள்ளத்தனம் துளிகூட இருக்கவில்லை.

அர்ச்சுனை செய்விப்பதற்குக் கூடக் காத்து நிற்காமல், விபூதியைக் கிள்ளி நெற்றியில் தரித்துக் கொண்டு சங்கரன் வெளியே வந்துவிட்டான்.

★

சங்கரன் வந்து நிற்கும் சந்தோஷத்தில் காமாட்சியம்மாள் வகை வகையாகச் சமைத்திருந்தாள். அவன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1983ல் படித்துக் கொண்டிருந்த போது, கண்டிக் கோவிலில் குருக்களாயிருந்த தகப்பனாரையும், கூட இருந்த தாயாரையும் ஆடிக் கலவரத்தில் கொழுந்து விட்டெழுந்த வகுப்பு வாதச் சவாலை தனது கோரப் பசிக்கு ஆகுதியாக்கி விட்டபின் அவனுக்கு ஊரில் எஞ்சியிருந்த ஒரே தஞ்சம், இளவயதிலேயே கணவனை இழந்துவிட்ட பெரியம்மாக்கா மாட்சிதான். அவளுக்கும் அவன்தான் தஞ்சம். அதனால் அன்று தொட்டு இப்போது உத்தியோகத்தில் இருக்கும் போதும். பெரியம்மா மாவைப் பார்க்க சங்கரன் லீவு எடுத்துக் கொண்டு கொழும்பிலிருந்து அடிக்கடி ஓடிவந்து விடுவான்..

‘போனதடவை நீ வந்து போய் ஆறு மாசமாப் போச்சு. அதுக்கிடையில் எலும்பு தெரிய என்றை பிள்ளை நல்லாய் மெலிஞ்சு போச்சு’ அவனுக்குப் சுண்டங்காய்க் குழம்பை ஊற்றிக்கொண்டே காமாட்சி அம்மா பாசத்தால் உருகினாள்.

‘பெரியம்மாவின் கைச்சாப் பாட்டை ஒரு கிழமைக்கு ஒரு பிடி பிடித்தேனென்றால் ஒரு சுத்துக் கொழுத்துவிட மாட்டேனா?’ சங்கரன் சிரித்துச் சுவைத்துச் சாப்பிட்டான்.

அவள் பூரித்துப் போய் பப்படத்தையும் பெரியமையையும் பரிமாறினாள்.

‘நீலாம்பா நீலுக்குட்டி... என் கண்ணுக்குத் தலைத் தீபாவளிக்குப் பட்டுப் புடவை நெடி... என் கன்னத்தில் ஒருதரம் நீ ஒன்று கொடு’

‘கையை விடுங்கோ, யாராச் சும் கண்டுக்கப் போறா’

அடுக்களைச் சுவரை ஊடறுத்துக் கொண்டு கிழட்டுக் கொஞ்சலும் குமரிக் கொஞ்சலும் தெளிவாகக் கேட்டன.

சங்கரன் பெரியம்மாவை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

காமாட்சியின் முகத்தில் அருவருப்பு அப்பிக் கிடந்தது.

‘ஐயரின் இரண்டாந்தாரம் செத்து நாலு மாசங்கூட இன்னும் ஆகவில்லை. தாரமில்லா விட்டால் இம் முறை கோயில் கொடியேற்றம் கை நழுவிப் போய்விடும் எனச் சொல்லிக் கொண்டு, 18 வயதில் ஏழைப் பிராமணப் பெட்டையொண்டை முடித்துக் கொண்டு வந்து, கிழவர் தினசரி இந்தக் கூத்துத்தான்’ ஏனெனும், அருவருப்பும் கலந்த குரலில் பெரியம்மா சொன்னாள்.

சங்கரனின் இலையில் சாதத் தைப் போட்டுத் தயிரை ஊற்றினாள்.

‘மாசப்பிறப்பும் அதுவுமா இண்டைக்கு எனக்கு நரி முழுவியளமடி நீலுக்குட்டி. பிறைஸ் அடிச்ச மாதிரி கழை சழையாக காசு கிடைச்சது. காலையிலே

கோயிலில் காசு துலுஞ்சிட்டது என்று நான் நடிச்ச நடிப்பில் ஏமாந்து பக்கத்து வீட்டுப் பயல் மஞ்சள் புது நோட்டாக ஒன்றை இழுத்துவிட்டான். இண்டைக்கு எனக்கு வருமானம் 285. எல்லாம் உனக்குப் பட்டுப் புடவை வாங்கத்தான். நல்ல சிவப்புக் கலர் புடவை நீலுக்குட்டிக்கு ஜக ஜக என்று சாட்சாத் லக்ஷ்மி மாதிரி இருக்கும்’ அடுத்த வீட்டில் சிரிப்பு தழதழத்தது.

சங்கரன் திடுக்கிட்டு விட்டான்.

ஐயரின் மனைவியின் உடம்பை அலங்கரிக்கப் போகும் சிவப்புப் பட்டு — அந்தச் சிறுவனின் மூக்கில் கசிந்த சிவப்பு ரத்தம் குளியலறையில் அழுக்கு நீர் வழிந்தோட அமைக்கப்பட்ட வாய்க் காலின் வெடிப்புப் பொந்தில் பதுங்கியிருந்த பெருச்சாளி எட்டி எட்டி வெளியே வந்து, குசினிச் சுவரோரமாக ஊத்தை யைப் பிரட்டி ஊர்ந்து ஓடியது. அருவருப்பாக இருந்தது. சங்கரன் கையை உதறிக் கொண்டு எழுந்து சென்றுவிட்டான்.

●

மாடையில் மாசப்பிறப்புத் திருவிழா. வசந்த மண்டபப் பூசை நடந்து கொண்டிருப்பது சங்கரனின் காதில் நன்கு கேட்டது. கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற தவிப்போ விருப்போ அன்று அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. பெரியம்மாவின் சொல்லுக்காகப் புறப்பட்டவன். ஷேர்ட்டைக் கூடக் கழற்ற விருப்பமின்றி தேர்க் கொட்டகையடிக்குப்போகவும் உள்விதி உலாவை முடித்துக் கொண்டு சுவாமி கோபுர வாசலுக்கு வரவும் சரியாக இருந்தது.

ஷண்முகப் பெருமான் ஜாஜ் வல்லியமாகச் சுடர் வீசிய வண்

ணம் வள்ளி தேவசேனா சமேதராக சிவப்புப் பட்டுக் குடையின் கீழ் கம்பிரமாகப் பவனி புறப் பட்டுவிட்டார்.

முன்னால் பஞ்சகச்சமும், விபூதி சந்தனக் குறியுமாக பழுப்புப் பூனூல் கற்றை இடது தோளில் தவழ, சந்திரசேகரக் குருக்கள் பஞ்சாராத்தியை உயரே தூக்க —

‘ஆறுமுக சாமிக் கு அரோ ஹரா’

ஒரு கோடிக்கரங்களைத் தவிர, எண்ணற்ற கைகள் உயர்ந்தெழுந்து கூப்பித் தொழுதன.

●

‘பிராமணப் பெடியன் றை திமிரைப் பார்த்தியே. சேட்டுக் கூடக் கழட்டாமல், எளிய சாதிகள் நிற்கிற இடத்திலே நிண்டு கும்பிட்டுவிட்டுப் போறான்’

‘உத்தியோகம் எண்ட பெருமையில் குல ஆசாரத்தை மறந்திட்டான் எங்கடை குருக்களின் னரை ஆசார அனுஷ்டானத்துக்குக் கிட்ட நிற்க முடியாத பயம் அவனுக்கு’

‘இல்லை. இல்லை. கொழும்புக்குப் போனப்பிறகு அவன் கோயிலுக்கை போறேல்லையாம். ஒரு கொம்பூனிஸ்டாம்’

கோயிலில் தேவாரம் படிக்க வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு அரச மரத்தடியின் கீழ் கூடியிருந்து ஊர் வம்பு அளக்கும் வெறும் வாய் சப்பிகளுக்கு அவல் கிடைத்துவிட்டது. இனிமென்று கொண்டேயிருப்பார்கள்.

சங்கரனின் மனம் சிரித்தது.

விளக்கம் சொல்ல அவன் வாயே திறக்கவில்லை. வீடு திரும்பிவிட்டான். கோவில் நாதன் வரத்தின் மல்லாரி ராகம் இன்னும் ஓயவில்லை.

தினசரி
வாழ்க்கைக்குத் தேவையான
அத்தியாவசியப்
பொருட்களுக்கும்,
உணவு வகைகளுக்கும்,
சாய்ப்புச்
சரமான்களுக்கும்
கொழும்பு மாநகரில்
பிரபல்யம் வாய்ந்த
ஸ்தாபனம்

யுனிவர்சல் டிரேட் சென்ரர்

204, காஸ் வேக்ஸ் ஸ்ரீற்,

கொழும்பு -- 11

32107

பேசும் படம்

கண்ணைக்
கவரும் வகையில்
கலை அம்சத்துடன்
சினிமாச் செய்திகளைத் தரும்
சிறந்த சினிமா இதழ்
PICTURE POST
பம்பாய் கலை உலகின் செய்திகளை
தரும் சிறந்த
ஆங்கில சினிமா இதழ்

ராஜம்

“பேசும் படம்”
ஸ்தாபனத்தார் வெளியிடும்
மாத மலர்,
சிறந்த நாவலாசிரியர்களின்
கதைகளும்.
பாலர்களுக்கு ஏற்ற
பொழுது போக்கு அம்சங்களும்,
மனையாளுக்கு வேண்டிய
வீட்டுக் குறிப்புகள் அடங்கிய
சிறந்த மாத மலர்.

இதக்குமதியாளர்கள்

—: பாரின் டிரேட்ஸ் ஏஜன்ஸி :—
100, குமாரன் ரட்னம் ரோட்,
கொழும்பு -- 2.

24183

With the best compliments
from:

Wahls Shopping Centre

Dealers in T. V. Radio, Watches and Luxury Goods

152, Bankshall Street,

COLOMBO-11.

Phone: 546028

வாழ்த்துக்கள்!

செட்டியார் அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

தூரிகைக் கோடுகளில் துலங்கியது என் உருவம்!

டொமினிக் ஜீவா

நான் முன்னரே தகவல்தந்து விட்டேன்.

மாஸ்கோவிலுள்ள எனது நண்பர்களான டாக்டர் விதாலி ஃபூர்னிகாவுக்கும், தோழர் முகம் மத் சரீபு அவர்களுக்கும் கடிதம் எழுதி நான் மாஸ்கோ வரும் திகதியை முன்னரே அறிவித்திருந்தேன்.

நான் மாஸ்கோ சென்றிருந்த சமயம் டாக்டர் ஃபூர்னிகா அங்கு இல்லை. நீண்ட விடுமுறையில் தனது ஊருக்குச் சென்றிருந்தார், அவர். மாணமதுரையைச் சேர்ந்த தோழர் சரீபு இந்தத் தகவலை எனக்குச் சொன்னார். சரீபு முன்னேற்றப் பதிப் பகத்தில் டாக்டர் பூர்னிகாவுடன் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பணியாற்றி வருகின்றவர்.

'பிரபல ஓவியர் மிகயில் பியாதரவ் உங்களை நேரில் பார்த்து ஓவியம் ஒன்றை வரைவதற்கு பூர்னிகாவுடன் சேர்ந்து ஆவண செய்துள்ளார். எனவே அவர் ஓவியருடன் கூடிய சீக்கிரம் உங்களை நேரில் சந்திப்பார்' என்று என்னைத் தேடி ஹோட்டலுக்கு வந்த சரீபு அவர்கள் தகவல் தந்தார்.

இந்த மிகயில் பியாதரவ் நான் பாரதியின் உருவத்தை வரைந்து மாஸ்கோவில் காட்சிக்கு வைத்துச் சகலராலும் பாராட்டுப் பெற்றவர். இந்திரா காந்தியையும் நேரில் சந்தித்து வரைந்து வைத்துள்ளவர். பல

தென்னிந்திய எழுத்தாளர்களை குறிப்பாக ஜெயகாந்தனை மாஸ்கோவில் வைத்து அவரது ஓவியத்தை வரைந்து கொடுத்து அவரிடம் பாராட்டுப் பெற்றவர்.

முதலில் நான் சில நாட்கள் தான் மாஸ்கோவில் தங்கியிருந்தேன். தங்கியிருந்த ஒவ்வொரு நாளும் சரீபு என்னைப் பார்க்க ஹோட்டலுக்கு வந்து விடுவார். 'இன்னமும் டாக்டர் மாஸ்கோ வரவில்லை' என்ற தகவலையும் அவர் தரத் தவறவில்லை.

'மெடிகல் செக்சப்' போன்ற மருத்துவ சோதனைகளை முடித்துக் கொண்டதும் என்னை சுகாதார வாசஸ்தலமான யால்டாவுக்கு 21 நாட்கள் அனுப்பி வைத்தனர்.

என் வாழ்க்கையில் அந்த யால்டா கடற்கரையை மறக்க மாட்டேன். அத்தகைய சுவர்க்கம் அது. சுக வாசஸ்தலம்.

மூன்று வாரங்கள் யால்டாவில் ஓய்வெடுத்துவிட்டு மாஸ்கோ வந்தால், டாக்டர் பூர்னிகாவிடமிருந்து தகவல் வந்தது. 'மிகயில் பியாதரவ் மாஸ்கோ வந்து எனக்காகப் பத்து நாட்கள் தங்கி விட்டு ஊருக்குப் போய் விட்டதாக எனக்குச் செய்தி கிடைத்தது.

செய்தியின் குடு ஆறுவதற்குள் டாக்டர் பூர்னிகாவே நேரில் வந்துவிட்டார். கூடவே சரீபும் வந்தார்.

பூர்னிகா இரவு இரவாக என்னுடன் இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியே பேசித் தீர்த்தார். முன்னரே இருவரும் கடித நண்பர்கள். மல்லிகையிலும் அவரது ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. எனவே எங்களுக்குப் பேசுவதற்கு நிறைய விஷயங்கள் இருந்தன.

'எப்படியும் ஓவியர் பியாதரவ்வைச் சந்திக்க வேண்டும். அவர் ரொம்ப ஆவலாக இருக்கிறார்!' என அனுமதி கேட்டார் டாக்டர்.

இருவரது விருப்பப்படி மூன்றாம் நாள் நண்பர் சரீபுடைய இல்லத்தில் ஓவியரைச் சந்திப்பது என முடிவாகியது. ஓவியருக்கு உடன் தொலைபேசித் தகவல் கொடுப்பதாகவும் அவர் ஒப்புக் கொண்டார்.

சரீபின் வீடு. அருமையான தென்னிந்திய உணவுகளை ருசித்து உண்டோம். விருந்துக்குப் பின்னர் ஓவியம் வரையும் சம்பிரதாயச் சடங்கு இடம் பெற்றது.

நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு சென்ற பனை ஓலையால் செய்யப்பட்டு அழகுபடுத்தப்பட்ட மாலையை அவர் கழுத்தில் சூட்டினேன்.

அவருக்கு ஒரே ஆனந்தம்.

குழந்தையைப் போல குதூகலித்த வண்ணம் வாய் விட்டுச் சிரித்தார். மாலையைக் கழுத்தை விட்டுக் கழற்றவேயில்லை! அடுத்த ஓவியக் காட்சியில் அம் மாலையையும் காட்சிக்கு வைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டார்.

அவர் வேலை செய்வதைப் பார்ப்பதே ஒரு வசிகரம்!

ஒரு புருவ நெரிப்புடன் உதட்டில் குழந்தைப் புன்னகை தவழ, என்னை வரைந்து கொண்டிருந்தார்.

வரையறைக்குட்பட்ட அந்த உணர்ச்சி பூர்வமான ஊசி விழிகள் என்னைக் கூர்ந்து நோக்கி நோட்டம் விட்டன. கைகள் பரபரவென தமக்கிட்ட வேலையை ஒரு வித தாள கதியில் செய்து கொண்டிருந்தன.

எந்தக் காலத்திலுமே அப்படியாக ஒரே நிலையில் நான் யாருக்கும் கட்டுப்பட்டு இருக்கவில்லை.

ஒரு ஓவியனின் தீர்க்கமான பார்வை என்னைச் சில மணி நேரம் கட்டுப்படுத்தி வைத்து விட்டது.

ஓவியம் திட்டத் திட்ட, டாக்டர் பூர்னிகா அதேகோணத்தில் என்னைப் பல தடவைகள் புனைப் படம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

மிகாயில் பியாதரவ் தான் முதன் முதலில் ஜெயகாந்தனை மாஸ்கோவில் சந்தித்தது பற்றியும் அவருடன் உரையாடியது பற்றியும் அந்தச் சுவாரஸ்யமான மனிதனைத் தான் தனது தூரிகையின் மூலம் படம் வரைந்தது பற்றியும் ரொம்ப உற்சாகமாகச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்.

நண்பர் முகம்மத் சரீபு எனக்கு அதை மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார்.

கிட்டத்தட்ட மூன்று மணி நேரம் ஒரே இருப்பில் ஒரே அமைப்பில் ஒரே நோக்கில் அசையாது இருந்த எனக்குப் போரடிக்கவில்லை.

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் அது எனக்கொரு முசுப்பாத்தி' யாக இருந்தது.

பரஸ்பரம் கதைத்து கொண்டோம்.

வேலை துரிதமாக நடைபெற்றது.

டாக்டர் பூர்னிகா சுத்தத் தமிழில் என்னுடன் உரையாடி

னார். தான் இரண்டு தடவைகள் இலங்கை வந்து சென்றதாகவும் கொழும்பிலுள்ள நெருக்கமான முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தனக்கு இனிமையான ஒரு வர வேற்புத் தந்ததாகவும், அதைத் தன்னால் மறக்கவே முடியாது என உணர்ச்சி பூர்வமாகச் சொன்னார்.

இலங்கையிலுள்ள தனக்குத் தெரிந்த இலக்கிய நண்பர்களை விசாரித்தார். நமது கைலாசபதியின் மரணம் தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கே மிகப் பாரிய இழப்பு எனத் துக்கித்தார். ஈழத்திலிருந்து வரும் படைப்பு இலக்கியங்கள் தனக்குக் கிடைப்பதில்லை எனக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார். சமீபத்தில் ஜெயகாந்தன் மாஸ்கோ வந்த சமயம் மூன்று வாரங்கள் தங்கியிருந்ததாகவும், பெரும்பாலும் தானும் அவரும் நிறைய இலக்கிய சம்பாஷணை செய்து கொண்டதாகவும் சொன்னார்.

சரீபின் துணைவியார் மாணுமதுரையில் ஒரு சிவப்புக் குடும்பப் பரம்பரையில் தோன்றியவர். அவருக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி.

இராப் போஜனம் சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் போக வேண்டும் என வற்புறுத்தினார் அவர்.

ஓர் இனிய மாலைப் பொழுது புத்தியூர்வமான உறவு முறையுடன் இனிதே நகர்ந்தது.

இரவு உணவு முடிந்து, எல்லாரிடமும் விடைபெறும் போது இரவு இரண்டு மணி.

வெளியே வந்தால் மாஸ்கோ குளிர் என்னை வாட்டி வதைத்தது. அப்படியே அம்மிப் போய் விட்டேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் நுவரெலியாவிற்குப் போயிருந்தேன். சாயங்காலமே ஹட்டலுக்குத் திரும்பி விடுவது என்பது எனது திட்டம். குளிரை ஸ்பரிசித்தால் அப்படி பயம் எனக்கு. அப்பொழுது நண்பர் சமீம் கல்வியதிகாரியாக அங்கு கடமையாற்றினார். அவரைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததில் நேரங் போய்விட்டது. இரவு அங்கு தங்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அன்று இரவு குளிரின் கொடுமையால் நான் தூங்காமல் பட்ட நேரடி அவஸ்தை இருக்கிறதே, அது ஜென்ம ஜென்மத் திற்கும் போதும்.

அதற்குப் பின் நுவரெலியா என்றாலே எனக்கு ஒரு அலர்ஜி!

நுவரெலியாக் குளிரையும் விழுங்கிச் சாப்பிட்டு விடும் மாஸ்கோ குளிரில் டாக்டரும் ஓவியரும் என்னை ஹோட்டலுக்குக் காரில் கூட்டி வந்து சேர்த்தனர்; விடை பெற்றனர்.

எழுத்தாளர் வரிசை ஓவியக் காட்சியில் என் உருவ ஓவியமும் இடம் பெற்றிருந்ததாக லுமும் பாப் பல்கலைக் கழக மாணவன் பின்னர் தகவல் தந்திருந்தான்.

அந்த ஓவியத்தின் நகல் பிரதி இன்று என்னிடம் உண்டு. இந்த ஜீவா ஐரோப்பியனைப் போல, கோட், சூட்டுடன் காட்சி தரும் சித்திரமே அது!

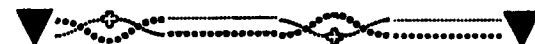
தரமான, நியாயமான விலையில்

சகலவிதமான

கட்டிடப் பொருட்களுக்கும்

நீங்கள் நாடவேண்டிய

இடம்

வைத்தியலிங்கம் மரக்காலை

241, மின்சார நிலைய வீதி

யாழ்ப்பாணம்

T. Phone: JA - 24357

Telegrams: IRON

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிக்கப்படும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.J.'75/NEWS/89

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

Phone: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**